ISSN 2241-6021

ΚΟΝΤΡΑ

Σήμερα στις 6μμ στο Σύνταγμα Διαδηλώνουμε για την Παλαιστίνη

Αστικός εθνικιστικός Ιανός
ΣΕΛΙΔΑ 3

Στη Φρανκφούρτη έκοψαν το «κοστούμι» του μεταμνημόνιου
ΣΕΛΙΔΕΣ 8-9

Μνημόνιο, χωρίς δανεικά από τους ευρωπαϊκούς μηχανισμούς
ΣΕΛΙΔΑ 16

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ | 22ος χρόνος - αρ. φύλλου 947 - 20 Γενάρη 2018 | www.eksegersi.gr

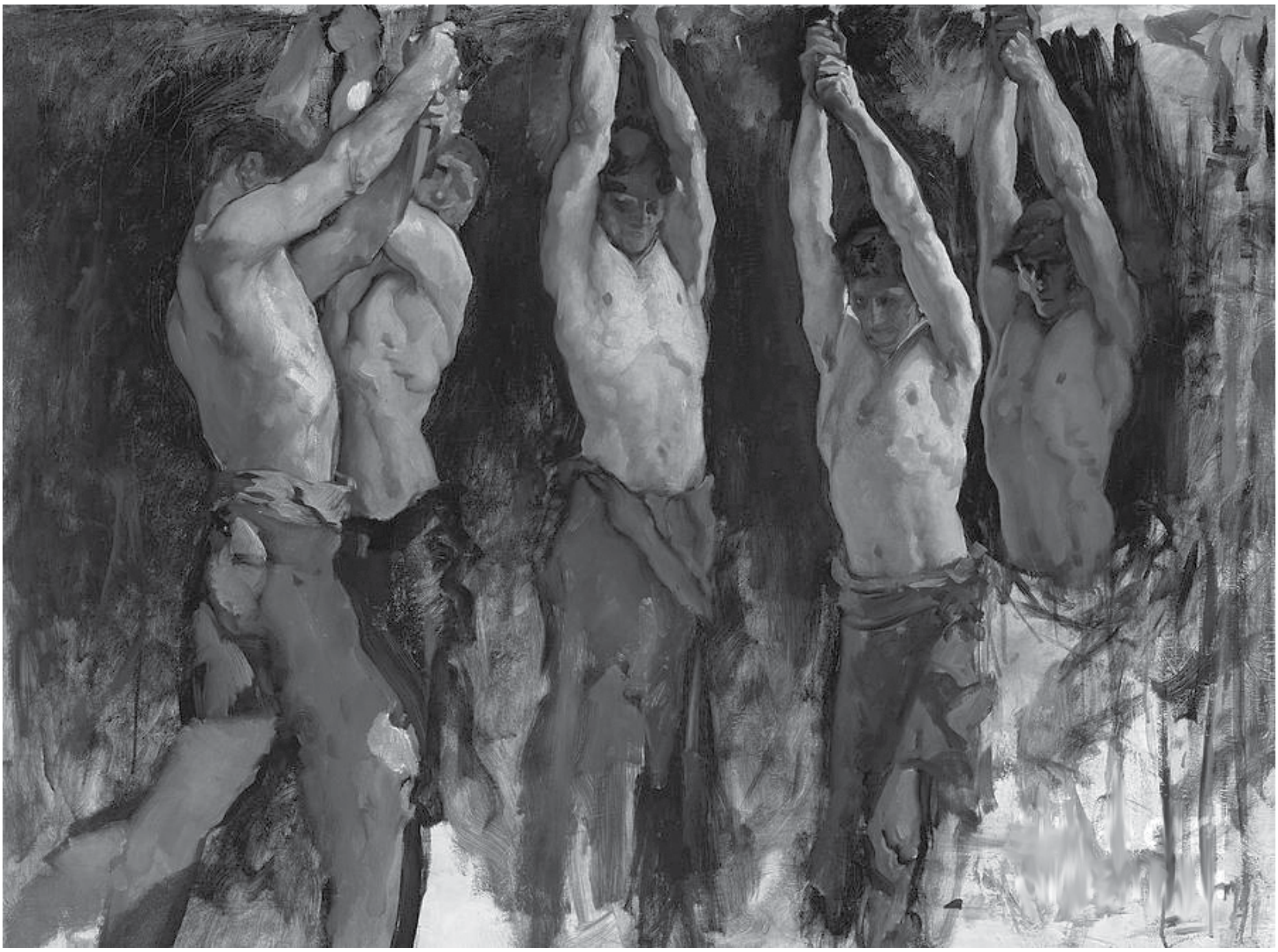

Ζητούμενο η ταξική ανασυγκρότηση του εργατικού κινήματος

Scripta...Verba...

Η αναγκαστική εκτέλεση (σσ: του πλειστηριασμού) εκτυλίσσεται, εξ ορισμού, σε ένα πεδίο σύγκρουσης συμφερόντων αλλά και υψηλής ψυχικής έντασης. Πλην, όμως, είναι αναγκαία σε κάθε έννομη τάξη. Η διενέργεια του πλειστηριασμού με ηλεκτρονικά μέσα επιτυγχάνει τη μεγιστοποίηση του οικονομικού οφέλους και την ελαχιστοποίηση του προσωπικού κόστους. Για όλους τους παραπάνω λόγους, προτείνεται η καθολική εφαρμογή του.

Αιτιολογική Εκθεση Πολυνομοσχέδιου

Θα μείνει στην Ιστορία ως μνημείο κοινωνικής αναλγησίας, προστυχιάς και τσογλανιάς.

Ο πρωθυπουργός Τσίπρας και φυσικά ο σημερινός υπουργός Οικονομικών Ευκλείδης Τσακαλώτος έχουν αλλάξει εντελώς τη σχέση με τους ευρωπαίους εταίρους. Σχεδόν όλα ήταν ευκολότερα από τότε. . . είναι μια εντελώς διαφορετική κατάσταση.

Γερούν Ντεϊσελμπλούμ

Για καλό τους νομίζει ότι τα λέει, αλλά στην Ελλάδα μόνο ζημιά τους κάνει.

Η έξοδος από τα Μνημόνια σημαίνει έξοδο από τις προσυμφωνημένες αξιολογήσεις και από την ανάγκη των δόσεων για την εξυπηρέτηση του χρέους. Κανείς δεν ισχυρίστηκε ότι βγαίνουμε από την κρίση.

Νίκος Βούτσης

Παλαιά καραβάνα του ευρω-αναθεωρητισμού ο πρόεδρος της Βουλής, ξέρει να προετοιμάζει το κλίμα με «αθώες» κοινοτυπίες.

Δεν θεωρώ ότι ξεμπερδεύουμε έπειτα από τον Αύγουστο. Είναι σαφές, όμως, ότι μπορούμε να μιλάμε για μια άλλη μορφή επιτήρησης, χωρίς τον ασφυκτικό έλεγχο που έως τώρα ασκείται.

Πάνος Σκουρλέτης

Αν και νεότερος από τον Βούτση, έχει θητεύσει στο ίδιο «πανεπιστήμιο».

Ζω σε ένα σπίτι που είναι 40 τ.μ., εκεί μένω εγώ. Ο,τι είπα, το πλήρωσα!

Λάκης Λαζόπουλος

Μήπως να κάνουμε κάναν έρανο, να το βοηθήσουμε το παιδί;

Εμείς οι Κρητικοί έχουμε μια ιδιαίτερη ευαισθησία στα ζητήματα της Μακεδονίας. Αν διπλώσεις τον χάρτη της Ελλάδας στα δυο θα 'ρθει η Κρήτη να πέσει πάνω στη Μακεδονία και η Μακεδονία πάνω στην Κρήτη.

Κυριάκος Μητσοτάκης

Πάρτι έκαναν πάλι στο Twitter με τη μεγαλοφυή ατάκα του Κούλη. Κι άντε να ξεχωρίσεις τους απλούς χρήστες από τα επί μισθώ συριζοτρόλ.

ΡΙΠΕΣ

◆ Πρώτα μας έδωσε τον επιστημονικό ορισμό της κωλοτούμπας ◆ «Από την Ιατρική γνωρίζω ότι και το πιο μικρό κύτταρο συνεχώς προσαρμόζεται και αλλάζει» ◆ Μετά εκδήλωσε με την ίδια πρωτοτυπία το ενδιαφέρον του να γίνει υφυπουργός στη χηρεύσασα θέση του Ζουράρι ◆ «Ξέρετε κανέναν που δε θέλει να δει το φως του;» ◆ Θανάσης Παπαχριστόπουλος, νυν βουλευτής των ΑΝΕΛ ◆ (Το βιογραφικό του δεν το μνημονεύουμε, γιατί χρειάζεται τόμος για να περιγράψει τις... κυτταρικές προσαρμογές του) ◆ Αφού έκανε δήλωση ο Νταλάρας για τον θάνατο του Τζίμη Πανούση, γιατί να μην κάνει και ο Κούλης; ◆ «Ο Τζίμης Πανούσης ήταν μια φωνή ξεχωριστή και αυθεντική που θα μας λείψει» ◆ Ουαί υμίν Γραμματείς και Φαρισαίοι υποκριταί ◆ Δε θα υπάρξει ούτε ένας βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ που δε θα ψηφίσει το πολυνομοσχέδιο, δήλωσε ο Βαγγέλης Αποστόλου ◆ Τα «σιγουράκια» δε δίνουν «αποδόσεις», όμως ◆ Εντρομοι έψαχναν για λεξικό της αρχαίας ελληνικής στο Μαξίμου ◆ Τι στο διάολο εννοεί ο Ζουρ(λ)άρις μ' εκείνο το «Ερίδματε πρωθυπουργέ και σύντροφε»; ◆ Οταν διαπίστωσαν ότι ερίδματος σημαίνει καλοδομημένος, πήγαν οι καρδιές τους στις θέσεις τους ◆ Γιατί η πρώτη τους σκέψη ήταν πως η λέξη μάλλον έχει σχέση με το... στεατοπυγικό σύστημα ◆ Ετσι που το πάνε, πάντως, κοντεύουν να μας κάνουν συμπαθή και τον Ζουρ(λ)άρι ◆ Διότι αυτός είναι αυτό που ήταν πάντοτε ◆ Αυτοί που τον έκαναν υπουργό τι ακριβώς κριτήρια χρησιμοποίησαν; ◆ Δέκα νόμους ο Μωυσής, δέκα πληγές ο Φαραώ, πώς να μην μπερδευτεί ο Ευκλειδάκος; ◆ Μαθημένος στους εξυπνακισμούς (που τους θεωρεί χιούμορ!) μίλησε για τις δέκα πληγές του Μωυσή ◆ Υπάρχει ένας τομέας της κυβερνητικής πολιτικής που ο Καμμένος βάζει τη σφραγίδα του ◆ Αναφερόμαστε στη νομοθεσία περί καζίνων ◆ Ραβασάκι στον Τσίπρα (με κοινοποίηση σε Θεανώ και Τσακαλώτο) έστειλε η θρήσκα βουλευτίνα του ΣΥΡΙΖΑ Γεωργία Γεννιά ◆ Αναφέρεται στο «κούρεμα» των πολυτεκνικών επιδομάτων ◆ Την επιστολή αποκάλυψε στη Βουλή ο γαλάζιος εισηγητής στο πολυνομοσχέδιο Χρ. Δήμας ◆ Να του τη διέρρευσαν Τσίπρας, Τσακαλώτος ή Θεανώ το θεωρούμε αδύνατο ◆ Δεν τους συνέφερε ◆ Ποιος (ή μάλλον ποια) μένει; ◆ Απορία στήλης: δε διαβάζει «Αυγή» ο γίγαντας Μιχελογιαννάκης, που δε θέλει καζίνο στην Κρήτη; ◆ Το γράφει καθαρά ◆ Τα καζίνα πρέπει να πολλαπλασιαστούν επειδή αποτελούν «διπλή πηγή εσόδων για το Δημόσιο» και «δέλεαρ για επενδύσεις, προσλήψεις και επεκτάσεις» ◆ Φυσικά και το είδε το δημοσίευμα, αλλά ένας γίγαντας δεν κωλώνει όταν πρέπει να υπερασπιστεί το δίκιο ◆ Καταψηφίζω το άρθρο για τα καζίνα, φώναξε στεντορεία τη φωνή, την ώρα της ονομαστικής ψηφοφορίας ◆ Το συγκεκριμένο άρθρο, βέβαια, δεν είχε τεθεί σε ονομαστική ψηφοφορία ◆ Γεγονός που έδωσε σε κάποιους κακεντρεχείς το δικαίωμα να μιλήσουν για τζάμπα μαγκιά ◆ Τι φταίει, όμως, ο Μιχελογιαννάκης, ο γιατρός, που δεν το έβαλαν σε ονομαστική ψηφοφορία; ◆ Αυτός τη μπαλωθιά του την έριξε ◆ Εστω και άσφαιρη ◆ Οταν ο Ζουρ(λ)άρις χαρακτηρίζει «ακρόκρημνο» τον Δ. Καμμένο, μήπως εννοεί ότι είναι έτοιμος να την κάνει από τους ΑΝΕΛ; ◆ Με γεια τη Θοδώρα, συριζαίοι ◆ Μετά τη Τζάκρη, η Μεγαλοοικονόμου ◆ Πινακοθήκη φτιάχνει ο ΣΥΡΙΖΑ ◆ Αντε, και στου Δανέλλη, ου μην και στου Μεγαλομύστακα ◆

επί του πιεστηρίου

Ο Χατζηνικολάου ήταν αυτός που δημοσιοποίησε πριν από μερικά χρόνια ότι ο Καραμανλής αισθάνεται «κουρασμένος». Η κυριακάτικη φυλλάδα του Χατζηνικολάου είναι αυτή που επικαλείται «αναφορές του πρώην πρωθυπουργού σε συνομιλητές του», που του αποδίδουν τη δήλωση: «Δεν υφίσταται μακεδονικό έθνος», με την επισήμανση: «Αυτό πρέπει να γίνει καθαρό και επισήμως απολύτως αποδεκτό». Ο Βούδας της Ραφήνας εξακολουθεί να μη μιλά. Πρέπει, όμως, να υπηρετήσει το «σύστημα» των Καραμανλικών, που έχει την ισχυρότερη βάση του στη Βόρεια Ελλάδα. Κάνει, λοιπόν, μια διαρροή που και τ' αυτιά των «μακεδονομάχων» ψιλοχαϊδεύει και στην κυβέρνηση δε δημιουργεί πρόβλημα.

400 άτομα υποτίθεται ότι θα είχε η ΚΟΕΣ (Κεντρική Οργανωτική Επιροπή Συνεδρίου σημαίνει) του ΚΙΝΑΛ, τα 650 άτομα έφτασε λίγο πριν από την πρώτη συνεδρίασή της. Πες ο ένας, πες ο άλλος, ζήτα ο ένας, ζήτα ο άλλος, έβαζαν συνεχώς νέα μέλη μέχρι να βρουν μια ισορροπία ανάμεσα στις διάφορες φράξιες.

Εχουν ξεπεράσει και αναστολές και ντροπές. Πλέον, διανέμουν και φωτογραφίες όταν υπογράφουν συμφωνίες με πλιατσικολόγους καπιταλιστές, για να δείξουν πόσο πειθήνιοι είναι στις ιταμές τους απαιτήσεις. Τη φωτογραφία του Σταθάκη να υπογράφει με τον εκπρόσωπο της Artume την καταστροφή της περιοχής της Ακαδημίας Πλάτωνος (την οποία είχε καταγγείλει ακόμα και στη Βουλή ο ΣΥΡΙΖΑ, όταν βρισκόταν στην αντιπολίτευση) τη διένειμε στα ΜΜΕ το Γραφείο Τύπου του ΥΠΕΝ.

«Ο αποχωρών (μετά την "απόλυσή" του από τους Ολλανδούς) υπάλληλος του κ. Σόιμπλε έδωσε εύσημα στις μαζορέτες του αφεντικού του για το πραξικόπημα εναντίον της Ελληνικής Ανοιξης. Καλή σταδιοδρομία Γερούν στον ESM, υπό τον έτερο υπάλληλο Σόιμπλε». Δηλητηριώδης ο Μπαρούφ. Οχι τόσο για τον Ντεϊσελμπλούμ (ο οποίος τον έχει «γραμμένο»), αλλά για τους Τσίπρα και Τσακαλώτο.

Τι άλλο θ' ακούσουμε από συριζαίικα χείλη; Ο υφυπουργός Αθλητισμού Γ. Βασιλειάδης κατηγόρησε τον Μαρινάκη και τη διοίκηση του Ολυμπιακού ότι επιχειρούν να πολιτικοποιήσουν το ποδόσφαιρο. Φυσικά και το κάνουν (σπάζοντας, χάριν των συμφερόντων τους, το no politica που πρέσβευαν ως τώρα), όμως από πότε το ποδόσφαιρο δεν έχει σχέση με την πολιτική; Για να μην πάμε σε παλιότερα περιστατικά, θα περιοριστούμε να θυμίσουμε την πρόσφατη παρέμβαση της Μπαρτσελόνα στην καταλανική κρίση. Θα θυμίσουμε, επίσης, στον... μορφωμένο Βασιλειάδη, τρία μόνο από τα διαχρονικά αντιθετικά πολιτικά δίπολα (Ρόμα-Λάτσιο, Ομόνοια-ΑΠΟΕΛ, Τορίνο-Γιουβέντους), που σφραγίζουν πολιτικά το ποδόσφαιρο.

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Είναι ένα νομοσχέδιο που δείχνει, όχι μόνο ότι η κυβέρνηση έχει ένα αφήγημα για την έξοδο από το μνημόνιο 2018, αλλά και ότι ήδη έχει αρχίσει μια ισορροπία ανάμεσα στο τι κάνουμε επειδή είμαστε υποχρεωμένοι και στο τι κάνουμε γιατί αυτές είναι οι ανάγκες της οικονομίας ή της κοινωνίας.

Ευκλείδης Τσακαλώτος

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

20/1: Βουλγαρία: Ημέρα γιαγιάς, Μάλι: Ημέρα στρατού 20/1/1981: Δύο βόμβες σε γραφεία ΔΕΗ (Οκτώβρης 80) 20/1/1996: Ο Γιάσερ Αραφάτ πρώτος εκλεγμένος ηγέτης (88,1%) παλαιστινιακού λαού 20/1/2013: Βομβιστικό χτύπημα «Mall Athens» («Αγρια Ελευθερία» και «Υποκινητές Κοινωνικών Εκρήξεων») 21/1: Πολωνία: Ημέρα γιαγιάς 21/1/1827: Πρώτο φύλλο πρώτης εφημερίδας για μαύρους στις ΗΠΑ («Freedom Journal») **21/1/1924: Θάνατος Λένιν** 21/1/1988: Απόπειρα δολοφονίας αξιωματικού DIA Τζορτζ Κάρρος (17Ν) **22/1/1933: Με εντολή Βενιζέλου η χωροφυλακή χτυπά 3.000 απολυμένους εργάτες στη Νάουσα (τέσσερις νεκροί, είκοσι τραυματίες)** 22/1/1971: Επτά καταδίκες μελών ΠΑΚ 22/1/1973: Τρίτη δίκη «Ελληνικής Αντίστασης» για σχεδιαζόμενη απόδραση Παναγούλη, έντεκα καταδίκες 22/1/1979: Συλλαμβάνονται εννιά βομβιστές «Οργανώσεως Εθνικής Αποκαταστάσεως» για τις αιματηρές βομβιστικές επιθέσεις σε κινηματογράφους (οι δύο εν ενεργεία αξιωματικοί) 23/1/1905: Αιματηρές συγκρούσεις στα Τρίκαλα λόγω εκλογών, δύο νεκροί, πολλοί τραυματίες 23/1/1969: Οκτώ καταδίκες μελών «Ρήγα Φερραίου» και ΠΑΜ **24/1/1949: Ιδρυση Κομεκόν** 24/1/1977: Επιστολή-βόμβα Εθνικής Σοσιαλιστικής Οργάνωσης Πανελλήνων στην εφημερίδα «Αυγή» 24/1/1994: Εκτέλεση πρώην διοικητή Εθνικής Τράπεζας Μιχάλη Βρανόπουλου, τραυματισμός οδηγού του (17Ν) 24/1/1995: Βόμβα στο κτίριο ΑΣΟΕΕ (τελευταία ενέργεια ΕΛΑ) 25/1/1991: Χτύπημα δύο τραπεζών και γραφείου γάλλου στρατιωτικού ακολούθου (17Ν) 26/1: Ημέρα τελωνείων, Αυστραλία: Εθνική γιορτή, Ινδία: Ημέρα δημοκρατίας, Ουγκάντα: Ημέρα απελευθέρωσης 26/1/1936: Το ΚΚΕ πρώτη φορά στη βουλή με σχήμα «Παλλαϊκού Μετώπου» 26/1/1944: Εκτέλεση υφυπουργού Εργασίας Ν. Καλύβα (ΟΠΛΑ) 26/1/1972: Βόμβα (ΑΑΑ) στον περίβολο γαλλικής πρεσβείας **26/1/1973: Κλείσιμο ΕΜΠ με απόφαση συγκλήτου λόγω συνεχιζόμενης αποχής φοιτητών, διαδήλωση 1.500 φοιτητών από το ΕΜΠ στη Νομική** 26/1/1975: Νεοναζί της «Νέας Τάξεως» επιδράμουν στο Πολυτεχνείο και μαχαιρώνουν τον φοιτητή Β. Γεωργιάδη **26/1/1990: Αθώωση Αθανάσιου Μελίστα για δολοφονία Καλτεζά (Εφετείο).**

Ψευδοδιαμάχη «ακραίων» και «ήπιων» εθνικιστών

Αστικός εθνικιστικός Ιανός

«Δεν κατανοώ τη φιλολογία για το δημοψήφισμα διότι υπάρχει ορατός κίνδυνος να αρχίσει ο χορός των τεράτων, να δώσουμε ευκαιρία στον τυχοδιωκτισμό να μετρήσει τα όριά του. Αυτό θέλουμε;». Εμπειρος στην πολιτική, ο βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ και αντιπρόεδρος της Βουλής Γιώργος Βαρεμένος, ανέλαβε να βγάλει μέσα στη Βουλή την αγανάκτησή του κατά των κυβερνητικών συνεταίρων (αδιάφορο αν ήταν ή όχι σε συνεννόηση με το Μαξίμου).

Ακολούθησε μια μέρα μετά ο πρόεδρος της Βουλής Νίκος Βούτσης. «Οχι, όχι, όχι», απάντησε σε ερώτηση δημοσιογράφου αν τίθεται θέμα δημοψηφίσματος. «Υπάρχουν πολιτικές δυνάμεις που τρίβουν τα χέρια τους, βλέποντας να εμφανίζονται αναχώματα στη FYROM για να μην υπάρξει λύση. Εμείς δεν θα επιτρέψουμε στην Ελλάδα να έχει τέτοια αναχώματα», συμπλήρωσε ο επίσης πολιτικά έμπειρος Βούτσης.

Αυτός όμως που άνοιξε τον «χορό των τεράτων», αυτός που πρότεινε -γραπτά μάλιστα- τη διεξαγωγή δημοψηφίσματος, αυτός που προσπαθεί να υψώσει «αναχώματα» στην Ελλάδα, είναι ο κυβερνητικός συνεταίρος και υπουργός Αμυνας Πάνος Καμμένος. Μπορεί μεν να μην το έβαλε ως πρώτο θέμα στην ατζέντα του, ήταν όμως αυτός που πυροδότησε την ανάπτυξη ενός νέου εθνικιστικού παροξυσμού, τη στιγμή που ακόμα και οι δεσποτάδες επέδειξαν σύνεση. Την ώρα που ο Ιερώνυμος χαρακτήριζε, εμμέσως, τα συλλαλητήρια πράξεις μίσους, την ώρα που ο Ανθιμος απέφυγε να καλέσει στο συλλαλητήριο της Κυριακής και ανήγγειλε ότι θα κάνει... λειτουργία, ο Καμμένος μπήκε μπροστά και οι βουλευτές του ήταν οι πρώτοι που ανακοίνωσαν ότι θα συμμετάσχουν στο μουσολινικό εθνικιστικό συλλαλητήριο.

Ολοι μιλούν για τη νέα, ανάποδη κωλοτούμπα του Καμμένου. Ενώ είχε συμμετάσχει σε υπουργική σύσκεψη στο Μαξίμου και βγαίνοντας είχε δηλώσει ότι στηρίζει και την «εθνική γραμμή» του Βουκουρεστίου (σύνθετη ονομασία που θα ισχύει έναντι όλων), τα γύρισε και πάλι. Πήγε στην κοινοβουλευτική ομάδα των ΑΝΕΛ και τους μάζεψε όλους γύρω από τη θέση «καμιά αναφορά του ονόματος Μακεδονία στην ονομασία των Σκοπίων», μετά έγραψε πύρινο εθνικιστικό άρθρο σε δεξιά φυλλάδα, επαναλαμβάνοντας τα ίδια (συν την πρόταση για δημοψήφισμα) και στο τέλος έριξε και ένα «τιτίβισμα» προτείνοντας για τη γειτονική χώρα το όνομα «Βαρντάρσκα».

Η υποτιθέμενη συμφωνία Τσίπρα-Καμμένου ανατράπηκε πλήρως. Και μπορεί από το Μαξίμου να διαρρέουν ότι ο Καμμένος «δε θα δημιουργήσει πρόβλημα, αν υπάρξει συμφωνία», όμως η ΝΔ δεν υπήρχε περίπτωση να αφήσει ανεκμετάλλευτη την ευκαιρία που της πρόσφερε στο πιάτο ο κυβερνητικός συνεταίρος. Σκλήρυνε και πάλι τη στάση της και άρχισε να διακηρύσσει πως δεν πρόκειται να συμμετάσχει σε καμιά διαδικασία, αν προηγουμένως η κυβέρνηση δεν εμφανιστεί με ενιαία θέση.

Από την άλλη, βλέποντας τον Καμμένο να αγκαλιάζει το εθνικιστικό συλλαλητήριο της Θεσσαλονίκης και να ξαμολάει τους βουλευτές του να μαζέψουν ψηφαλάκια από το εθνικιστικά αφιονισμένο βορειοελλαδίτικο κοινό, ο Μητσοτάκης άλλαξε τη γραμμή της ΝΔ. Το αρχικό απαγορευτικό στη συμμετοχή των βουλευτών της ΝΔ στο συλλαλητήριο έγινε συμμετοχή κατά συνείδηση. «Είναι προσωπική απόφαση του κάθε στελέχους και βουλευτή για το αν θέλει ή όχι να συμμετάσχει στο συλλαλητήριο της Κυριακής», ήταν η τελική απόφαση, την οποία ο μηχανισμός προπαγάνδας της ΝΔ φρόντισε να καταστήσει γνωστή. Ο στόχος είναι προφανής. Ο Καμμένος δε θα αφεθεί να αγρεύει απερίσπαστος ψήφους από το εθνικιστικό κοινό. Η ΝΔ θα κάνει αισθητή την παρουσία της στους ίδιους χώρους, γλείφοντας αυτό το κοινό, στη δημιουργία του οποίου συνέβαλε τα μάλα στις αρχές της δεκαετίας του '90.

Μόνο το ΚΙΝΑΛ κρατάει αποστάσεις και δεν έχει βουτήξει στο εθνικιστικό ρεύμα. Βοηθάει και το Ποτάμι, με τις κοσμοπολίτικες αντιλήψεις των στελεχών του, αλλά και το γεγονός ότι η λεγόμενη «πατριωτική» (σκληρά εθνικιστική) πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ έχει αποδυναμωθεί, κυρίως την περίοδο του Σημίτη, αλλά και του Γιωργάκη στη συνέχεια. Ετσι, το ΚΙΝΑΛ περιορίζεται στο να καταγγέλλει το αλαλούμ του συγκυβερνώντος θιάσου, στο οποίο πρωταγωνιστεί ο Καμμένος, χωρίς ο Τσίπρας να μπορεί να του περάσει χαλινάρι.

Δεν είναι τυχαίο ότι τα εθνικοφασιστικά ζόμπι χύνουν ελεύθερα το δηλητήριό τους στις συνειδήσεις του ελληνικού λαού. Ουδείς από τον αστικό κοινοβουλευτικό γαλαξία τολμά να τους αντιπαρατεθεί. Σιωπή και γλείψιμο, μαζί με αναφορές στον «εθνικό ρεαλισμό» είναι η απάντηση όλων των αστικών κομμάτων που -για λόγους διπλωματίας- δε θα ήθελαν αυτού του τύπου τις αντιδράσεις. Δεν είναι η συμμετοχή του Καμμένου, του Λεβέντη και βορειοελλαδιτών βουλευτών που οδηγεί όλους τους υπόλοιπους στο γλείψιμο του εθνικιστικού συρφετού. Είναι η κοινή εθνικιστική βάση στην οποία πατάνε όλοι τους.

Αυτό που βλέπουμε και πάλι είναι ο ελληνικός εθνικιστικός Ιανός. Από τη μια οι «ακραίοι», που επαναλαμβάνουν τα συνθήματα του 1992, και από την άλλη οι «ρεαλιστές» που -χωρίς να διαφωνούν επί της ουσίας- πρεσβεύουν την αναζήτηση μιας λύσης, επειδή αυτό τους έχουν ζητήσει οι αμερικανοί και ευρωπαίοι ιμπεριαλιστές, που θέλουν να βάλουν τη Δημοκρατία της Μακεδονίας στο ΝΑΤΟ και να τη συνδέσουν προενταξιακά με την ΕΕ. Ακόμα και στη «ρεαλιστική» επίσημη γραμμή βλέπει κανείς την απαίτηση να καθορίσει η Ελλάδα τον εθνικό αυτοπροσδιορισμό των Σλαβομακεδόνων, την ονομασία της γλώσσας τους και άλλα παρόμοια ζητήματα, στο όνομα δήθεν της καταπολέμησης του αλυτρωτισμού (αλήθεια, πώς θα μπορούσε να υπάρξει αλυτρωτισμός, αν δεν υπήρχαν Σλαβομακεδόνες στην Ελλάδα;), αλλά στην πραγματικότητα επειδή θέλουν να έχουν μια «εθνική νίκη», υποχρεώνοντας μια γειτονική χώρα ν' αλλάξει ακόμα και το Σύνταγμά της.

Ισως τελικά τους βγάλει από τη δύσκολη θέση η αστική πολιτική ηγεσία των Σλαβομακεδόνων, που έχει διχαστεί ανάμεσα σε «ακραίους» (Γκρουέφσκι, Ιβάνοφ και σία) και «ρεαλιστές» (Ζάεφ και αλβανικά κόμματα), που συγκρούονται δημόσια ακόμα και μπροστά στον Μάθιου Νίμιτς. Το ΝΑΤΟ έστειλε τον γραμματέα του Γενς Στόλτενμπεργκ να απειλήσει ανοιχτά την πολιτική ηγεσία στα Σκόπια («δε θα πάρετε πρόσκληση για τη σύνοδο του ΝΑΤΟ, αν προηγουμένως δε βρείτε λύση για την ονομασία σας με την Ελλάδα»), όμως δεν είναι καθόλου σίγουρο ότι οι παρασκηνιακοί εκβιασμοί θα φέρουν αποτέλεσμα, καθώς η αντιπαράθεση στο εσωτερικό της γειτονικής χώρας είναι σκληρή και πέρα από τον ακραίο εθνικισμό, τίθενται και εσωτερικά ζητήματα (Σλαβομακεδόνες εναντίον Αλβανών).

Ανεξάρτητα από την κατάληξη που θα έχει το δίμηνο παζάρι ανάμεσα στον Κοτζιά και τον Ντιμιτρόφ, υπό την επιτροπεία των «μεγάλων δυνάμεων» και υπό την πίεση του εθνικισμού ένθεν και ένθεν των συνόρων, έχουμε καθήκον να πολεμήσουμε τον ελληνικό εθνικισμό (σε όλες τις μορφές του) με όπλο την αλήθεια. Την επιστημονική αλήθεια για το πώς συγκροτήθηκαν τα σύγχρονα έθνη, την ιστορική αλήθεια για το σλαβομακεδονικό έθνος (και τους διωγμούς που υπέστησαν οι Σλαβομακεδόνες στην Ελλάδα). Μόνο με την αλήθεια θα καταπολεμήσουμε τον αστικό εθνικισμό.

Αποκαλυπτικός Λαβρόφ

Από τις δηλώσεις που έκανε για το «Μακεδονικό» ο ρώσος υπουργός Εξωτερικών Σεργκέι Λαβρόφ δεν πρέπει να δώσουμε καμιά σημασία στο αυτονόητο, το κοινότοπο. Οτι δηλαδή «για ένα μεγάλο διάστημα οι συνομιλίες για την επίλυση του προβλήματος της ονομασίας της FYROM βρίσκονταν σε μια ημιαδρανή κατάσταση και ενεργοποιήθηκαν μόνο τότε, όταν οι ΗΠΑ αποφάσισαν, ότι η FYROM πρέπει να είναι στον ΝΑΤΟ». Αυτό το καταλαβαίνουν ακόμα και μικρά παιδιά. Εκείνο που πρέπει να σημειώσουμε είναι η έμμεση παρακίνησή του προς την ελληνική κυβέρνηση να μην προβεί σε παραχωρήσεις!

Στο συγκεκριμένο ζήτημα, η ρωσική κυβέρνηση έχει χάσει κατά κράτος. Δεν έχει καν την αξιοπιστία για να επηρεάσει και στο ελάχιστο την ελληνική εξωτερική πολιτική (αν υποθέσουμε ότι θα μπορούσε να έχει αυτή τη δυνατότητα). Διότι η Ρωσία έχει αναγνωρίσει τη FYROM από την πρώτη στιγμή με το συνταγματικό της όνομα (Δημοκρατία της Μακεδονίας), οπότε η προτροπή προς την ελληνική κυβέρνηση να μην κάνει παραχωρήσεις αυτοακυρώνεται.

Φυσικά, δεν τους έπιασε τους ρώσους ιμπεριαλιστές ο πόνος για τα εθνικά δίκαια των Σλαβομακεδόνων. Σιγοντάριζαν τον εθνικιστή Γκρούεφσκι ποντάροντας στο ελληνικό βέτο για ένταξη της FYROM στο ΝΑΤΟ, ώστε να χαλάσει (όσο μπορεί) τα αμερικάνικα σχέδια στην περιοχή. Πλέον τα πράγματα έχουν αλλάξει, γι' αυτό και ο Λαβρόφ φαίνεται να επενδύει μόνο στους έλληνες ακραίους εθνικιστές. Επειδή όμως γνωρίζει ότι αυτοί δε διαθέτουν πλέον τη δύναμη που διέθεταν παλιά, καταλήγει -σχεδόν μοιρολατρικά- στη δήλωση: «Σε όποια ονομασία και αν καταλήξουν η Ελλάδα και τα Σκόπια για τη Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας, εάν αυτή αποφασισθεί επίσημα και επικυρωθεί στο σύνταγμα των Σκοπίων, ασφαλώς και όλοι θα την αναγνωρίσουν».

ΗΠΑ κατά Σαββίδη

«Το παράδοξο έπος του ελληνορώσου μεγιστάνα του καπνού δείχνει πως η Ελλάδα της κρίσης έχει μετατραπεί σε μια μετασοβιετικού τύπου ολιγαρχία (...) Ο Ιβάν Ιγκνάτιεβιτς Σαββίδης έχει παίξει πολλούς ασυνήθιστους ρόλους στη ζωή του, μεταξύ των οποίων μέλος της ρωσικής Δούμας και έμπιστος του Βλαντιμίρ Πούτιν, όμως ο τελευταίος του ρόλος είναι εκείνος που έχει προκαλέσει συναγερμό σε όλη την Ευρώπη: ένας αριβίστας νεόπλουτος που αποτελεί τη νέα είσοδο στην ολιγαρχική σκηνή της Ευρώπης».

Το μακροσκελές άρθρο του Αλεξάντερ Κλαπ στο αμερικάνικο περιοδικό «American Interest» είναι σκέτη... αμερικανιά. Πώς αλλιώς να χαρακτηρίσεις εκτιμήσεις όπως ότι η Ελλάδα έχει μετατραπεί σε μια «μετασοβιετικού τύπου ολιγαρχία»; Οταν όμως αυτό το άρθρο το αναδημοσιεύει στον προσωπικό λογαριασμό του στο Twitter ο αμερικανός πρέσβης στην Αθήνα, Τζέφρι Πάιατ, καταλαβαίνεις αμέσως ότι το άρθρο έχει γραφεί κατά παραγγελία του Στέιτ Ντιπάρτμεντ. Αλλωστε, δεν έχει περάσει πολύς καιρός από τότε που ο Πάιατ επιτέθηκε στα ίσια και με την... παλιά καλή αμερικανική χοντροκοπιά στις διαδικασίες ιδιωτικοποίησης του ΟΛΘ. Στις 4 του περασμένου Δεκέμβρη, μιλώντας στο συνέδριο του Ελληνοαμερικανικού Επιμελητήριου, ο αμερικανός πρέσβης είπε μεταξύ των άλλων: *«Συνεχίζω να δίνω έμφαση στο ότι οι αμερικανικές εταιρείες φέρνουν διαφάνεια και υψηλά επίπεδα εταιρικής διακυβέρνησης. Εχουμε δει τις δυσκολίες που μπορεί να αντιμετωπίσουν οι ιδιωτικοποιήσεις στην Ελλάδα. Για παράδειγμα στο λιμάνι της Θεσσαλονίκης, όπου δεν είναι ξεκάθαρο ποιοι είναι οι ιδιώτες κι από πού προέρχονται τα χρήματά τους».*

Από την άποψη αυτή ο Πάιατ δεν απομακρύνθηκε και στη συνέντευξη-ποταμό που έδωσε στα τέλη του 2017 στο Capital.gr. «Επιτρέψτε μου να πω ότι αυτό που ήθελα να πω για την ιδιωτικοποίηση του λιμένος Θεσσαλονίκης το είπα στο συνέδριο του Ελληνοαμερικανικού Επιμελητηρίου και δεν έχω να προσθέσω κάτι», είπε. Και προσέθεσε με νόημα: «Οι αμερικανικές επιχειρήσεις χαρακτηρίζονται από πολύ υψηλό επίπεδο ρυθμιστικής διαφάνειας, οι απαιτήσεις που ισχύουν άλλωστε με βάση την αμερικανική νομοθεσία κατά της διαφθοράς είναι πολύ υψηλές. Αυτό που βλέπεις, αυτό είναι. Οταν συνδιαλέγεστε με μια αμερικανική εταιρεία γνωρίζετε από που προέρχονται τα κεφάλαιά της, γνωρίζετε ποιοι είναι οι εταίροι». Είπε ακόμα, με νόημα, ότι «και τα μέσα μαζικής ενημέρωσης θα πρέπει να διαδραματίσουν το ρόλο τους, θέτοντας τα κατάλληλα ερωτήματα».

Δε θα σχολιάσουμε την άποψη ότι δήθεν οι αμερικάνικες καπιταλιστικές επιχειρήσεις ενεργούν με... απόλυτη διαφάνεια. Θα μείνουμε σ' αυτό που είναι σαφέστατο: οι Αμερικάνοι δε γουστάρουν την πολυπραγμοσύνη του Σαββίδη. Θεωρούν ότι αυτός ενεργεί σαν πράκτορας του Πούτιν και του ρωσικού ιμπεριαλισμού. Παρά ταύτα, ο Σαββίδης απολαμβάνει πλήρους προστασίας από τη συγκυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων. Μένει να δούμε τι αποτελέσματα θα έχει ο «πόλεμος» που σίγουρα διεξάγεται στο παρασκήνιο.

Κυνισμός και ξεδιαντροπιά

Στα ελληνικά ΜΜΕ το θέμα παρουσιάστηκε με τίτλους σαν αυτόν: «Συγκλονιστική δημόσια συγγνώμη Σερβίας στην Ελλάδα για το Σκοπιανό». Τι ήταν αυτό που δήλωσε προ ημερών ο υπουργός Εξωτερικών της Σερβίας Ιβιτσα Ντάτσιτς; Σε εφ' όλης της ύλης συνέντευξή του στο σερβικό πρακτορείο ειδήσεων Beta ο Ντάτσιτς είπε ότι «κάναμε λάθος όταν αναγνωρίσαμε τα Σκόπια με το συνταγματικό τους όνομα». Για ποιο λόγο, όμως; Το εξήγησε με απόλυτο κυνισμό και ξεδιαντροπιά: «Ολη η Ευρώπη και ο κόσμος χρησιμοποιούν το όνομα πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας (FYROM), ενώ εμείς δώσαμε ένα χαστούκι στους αδελφούς μας, τους Ελληνες και τώρα περιμένουμε να μην αναγνωρίσουν το Κόσοβο. Ενώ εμείς αναγνωρίσαμε τη Μακεδονία προσβάλλοντας τους Ελληνες, αυτοί (σ.σ. η Δημοκρατία της Μακεδονίας) ψηφίζουν πάντα υπέρ του Κοσόβου. Θα πρέπει να πω ότι υπήρξαμε ανόητοι. Για να χρησιμοποιήσω έναν μη διπλωματικό όρο».

Δεν υπάρχουν αρχές, δεν υπάρχει αναγνώριση τυπικών εθνικών δικαιωμάτων, υπάρχει μόνο ένα παζάρι του τύπου «σου δίνω - μου δίνεις». Το πρόβλημα του Ντάτσιτς είναι ότι η Δημοκρατία της Μακεδονίας αναγνωρίζει το Κόσοβο (ή Κοσόβα, όπως αποκαλεί τη χώρα της η πλειοψηφία των αλβανών κατοίκων της). Ο μεγαλοσερβικός εθνικισμός αρνείται το δικαίωμα των Κοσοβάρων στην αυτοδιάθεση (το ίδιο έκανε προηγούμενα με τους Σλοβένους, τους Κροάτες, τους Βόσνιους) και ψάχνει συμμάχους. Τα βάζει κάτω, βρίσκει ότι οι Σλαβομακεδόνες ψηφίζουν όπως θέλουν οι Αμερικανοί και αυτομουτζώνεται, αναλογιζόμενος πως αν η Σερβία δεν είχε αναγνωρίσει τη Μακεδονία με το συνταγματικό της όνομα, ενδεχομένως να είχε ελπίδες να ψηφίζει σύμφωνα με τη σερβική πολιτική η Ελλάδα (μολονότι η Ελλάδα είναι μέλος του ΝΑΤΟ και της ΕΕ). Μ' αυτόν τον κυνικό πραγματισμό πολιτεύονται όλες οι αστικές ηγεσίες στα πολύπαθα Βαλκάνια.

Φόβος και πανικός

Δεν ξέρουμε αν έγινε από λάθος ή επίτηδες, πάντως κάποιος «πάτησε το κουμπί» και σκόρπισε τον πανικό στους κατοίκους της Χαβάης, που έτρεχαν αλλόφρονες να βρουν καταφύγιο για να γλιτώσουν από την πυρηνική καταστροφή. Λίγο μετά τις 8 το πρωί τοπική ώρα, το Σάββατο 13 Γενάρη, οι κάτοικοι του αμερικάνικου αρχιπελάγους έλαβαν στα κινητά τους το εξής SMS: «Απειλή βαλλιστικού πυραύλου προς τη Χαβάη. Σπεύστε αμέσως στα καταφύγια. Δεν πρόκειται για άσκηση». Το μήνυμα μεταδόθηκε αμέσως και από τα ραδιοτηλεοπτικά δίκτυα.

Καταλαβαίνετε τι έγινε στα 38 λεπτά που πέρασαν μέχρι να υπάρξει επίσημη διάψευση από τις Αρχές. Εχοντας κατά νου την αμερικάνικη προπαγάνδα για τις δοκιμές βαλλιστικών πυραύλων από τη Βόρεια Κορέα, καθώς και το «war game» που παίζει ο Τραμπ, απειλώντας με εξαφάνιση αυτό το κράτος, δεν ήθελαν και πολύ για να πιστέψουν ότι ο Κιμ πάτησε το «μικρό κουμπί» του προτού ο Τραμπ προλάβει να πατήσει το «μεγαλύτερο» δικό του.

Η πλάκα είναι πως το λάθος το χρεώθηκαν οι Δημοκρατικοί, γιατί δικός τους είναι ο κυβερνήτης της Χαβάης Ντέιβιντ Ιγκ. Αυτός, για να καθησυχάσει τον κόσμο, βγήκε στην τηλεόραση, ζήτησε συγγνώμη και διευκρίνισε ότι την ώρα της αλλαγής της βάρδιας στην υπηρεσία διαχείρισης εκτάκτων αναγκών γίνεται έλεγχος λειτουργίας του συστήματος και στη διάρκεια αυτού του ελέγχου «ένας υπάλληλος πάτησε το λάθος κουμπί»!

Δεν είναι η πρώτη φορά που οι Αμερικανοί πέφτουν θύματα λάθος συναγερμού. Στους New York Times αναφέρθηκαν και άλλα παρόμοια περιστατικά, που όμως ελέγχθηκαν γρήγορα και μετά «θάφτηκαν». Οι κάτοικοι μιας ιμπεριαλιστικής δύναμης, που θέλει να έχει ολόκληρο τον πλανήτη κάτω από τη μπότα της, που εξαπολύει πολέμους στα τέσσερα σημεία του ορίζοντα, είναι καταδικασμένοι να ζουν με το φόβο και να πέφτουν θύματα πανικού, όταν συμβεί κάποιο λάθος. Για την αμερικάνικη πολιτική, όμως, ακόμα και τέτοια λάθη είναι χρήσιμα, γιατί καλλιεργούν την υστερική ξενοφοβία.

Μαγκιόρα η πορνοστάρ

Σύμφωνα με τη Wall Street Journal, που δεν την λες και σκανδαλοθηρική φυλλάδα, δικηγόρος του Τραμπ πλήρωσε 130.000 δολάρια σε γνωστή πορνοστάρ προκειμένου να της βουλώσει το στόμα και να μην αποκαλύψει τις «συνευρέσεις» της με τον μεγαλοεπιχειρηματία του real estate το 2016. Η συμφωνία του δικηγόρου Μάικλ Κόεν με τη διάσημη πορνοστάρ Στέφανι Κλίφορντ, γνωστή με το... καλλιτεχνικό ψευδώνυμο Στόρμι Ντάνιελς, έγινε ένα μήνα πριν από τις αμερικάνικες εκλογές.

Ο Λευκός Οίκος αναγκάστηκε να βγάλει ανακοίνωση με την οποία διέψευσε κατηγορηματικά ότι υπήρξε οποιαδήποτε σεξουαλική σχέση της προεδράρας και της Κλίφορντ. Περιττεύει να πούμε ότι ακόμα και οι πιο φανατικοί υποστηρικτές του Τραμπ δεν πίστεψαν τη διάψευση. Το «φωνάζει» η φάτσα του και η συμπεριφορά του ότι είναι απ' αυτούς που αρέσκονται να αγοράζουν σεξουαλικές υπηρεσίες. Τον είχαν γράψει και σε κασετόφωνο, άλλωστε, να καμαρώνει για τις «επιδόσεις» του. Είναι κατάντια, όμως, το διοικητήριο της ισχυρότερης ιμπεριαλιστικής δύναμης να αναγκάζεται να διαψεύδει συνεχώς δημοσιεύματα πότε για την ψυχική υγεία του προέδρου και πότε για τις «συνευρέσεις» του με πορνοστάρ σε ομαδικά όργια στο περιθώριο τουρνουά γκολφ στη λίμνη Τάχο. Οσο για την «Στόρμι Ντάνιελς», αποδείχτηκε μαγκιόρα, αφού κατάφερε να πάρει από τον τσιγκούνη Τραμπ 130.000 δολάρια. Τώρα, με τη διαρροή της είδησης για το «ντιλ» που υπέγραψε με τον δικηγόρο, φτιάχνει και μια ασπίδα προστασίας της από «ατύχημα».

Οταν το συζητούν...

«Νομίζω ότι υπήρξαμε απολύτως σαφείς. Ο βρετανικός λαός ψήφισε υπέρ της αποχώρησης από την ΕΕ και αυτό είναι που θα κάνουμε», δήλωσε εκπρόσωπος της βρετανίδας πρωθυπουργού Τερίζα Μέι, απαντώντας στα νέα «ανοίγματα» των Γιούνκερ και Τουσκ. Η Βρετανία μπορεί πάντοτε ν' αλλάξει γνώμη και να παραμείνει στην Ενωση, είχε δηλώσει ο Τουσκ. «Οι πόρτες μας είναι ακόμα ανοιχτές κι ελπίζω να το ακούσει αυτό το Λονδίνο», είχε δηλώσει ο Γιούνκερ, με ύφος εμφανώς πιο επιθετικό κατά της κυβέρνησης Μέι απ' αυτό του Τουσκ.

Αν το ζήτημα ήταν σαφώς ξεκαθαρισμένο, όπως υποστήριξε ο εκπρόσωπος της Μέι, τότε ο Τουσκ και ο Γιούνκερ θα αντιμετωπίζονταν σαν γραφικοί που λένε βλακείες. Και δε θα υπήρχε ανάγκη να τους απαντήσει η ίδια η βρετανίδα πρωθυπουργός μέσω του εκπροσώπου της. Η αλήθεια είναι ότι «υπάρχει θέμα» κι αυτό το γνωρίζουν όλοι. Παράγοντες των Βρυξελλών, όπως οι Τουσκ και Γιούνκερ κάνουν πολιτική σπέκουλα, με στόχο να αδυνατίσουν τη Μέι και να ενισχύσουν τις φωνές που ζητούν ακόμα και νέο δημοψήφισμα (π.χ. Τόνι Μπλερ). Και η Μέι, πιεζόμενη και από τις συνεχείς δημόσιες προειδοποιήσεις βρετανών καπιταλιστών, είναι υποχρεωμένη να αμύνεται με ύφος πεισμωμένου παιδιού.

Τυνησία

Νέες λαϊκές εκρήξεις προκαλούν τα πλοκάμια των πιστωτών

Την περασμένη Κυριακή, συμπληρώθηκαν επτά χρόνια από τότε που ο «σοσιαλιστής» δικτάτορας της Τυνησίας Μπεν Αλί έφευγε άρον-άρον για τη Σαουδική Αραβία μετά από ένα κύμα μαζικών διαδηλώσεων σε όλη τη χώρα. Ηταν η αρχή του εξεγερτικού κύματος που εξαπλώθηκε σε πολλές αραβικές χώρες και πήρε το όνομα «αραβική άνοιξη».

Σήμερα, η Τυνησία βρίσκεται ξανά στο επίκεντρο νέων διαδηλώσεων που μέχρι στιγμής έχουν ως αποτέλεσμα τη σύλληψη πάνω από 770 ατόμων, στις διαδηλώσεις που ξέσπασαν σε πάνω από 20 πόλεις της χώρας. Το 85% των συλληφθέντων είναι νέοι μεταξύ 15 και 30 ετών. Οι διαδηλώσεις πήραν βίαιο χαρακτήρα, πράγμα που φάνηκε από τον αριθμό των τραυματισμένων μπάτσων, που έφτασαν τους 97, και των κατεστραμμένων αστυνομικών οχημάτων (88).

Η άνοδος του ισλαμικού κόμματος στην εξουσία, μετά τις εκλογές του Οκτώβρη του 2011, δεν οδήγησε σε καμία δικαίωση της εξέγερσης. Η νέα κυβέρνηση έσπευσε να ριχτεί στις αγκαλιές του ΔΝΤ, το οποίο «ευλόγησε» το οικονομικό πρόγραμμα της χώρας για την τριετία 2013-15 και συνεχίζει να το «ευλογεί», υποστηρίζοντας ότι η νέα κυ-

βέρνηση «εθνικής ενότητας», που σχηματίστηκε τον Αύγουστο του 2016, έκανε προόδους στην εφαρμογή μεταρρυθμίσεων που είχαν καθυστερήσει και αποτελούσαν «τροχοπέδη» για την «ανάπτυξη»!

Η ασφυκτική επιτροπεία από το ΔΝΤ, το οποίο έδωσε τρία δάνεια στη χώρα, οδήγησε στην έκρηξη του δημόσιου χρέους που από 41% του ΑΕΠ που ήταν το 2010 εκτινάχτηκε στο 71% το 2018, σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία που επικαλείται ο βρετανικός Guardian (βλ. https://www.theguardian.com/commentisfree/2018/jan/17/imf-tunisia-people-rioting-2011-economic-reforms). Αποτέλεσμα; Το 22% του προϋπολογισμού κατευθύνεται στην αποπληρωμή των τόκων!

Το τελευταίο δάνειο, που το ΔΝΤ έδωσε στην Τυνησία το 2016, συνοδεύτηκε από ασφυκτική πίεση κυρίως προς την κεντρική τράπεζα της χώρας, προκειμένου να σταματήσει να παρεμβαίνει για να στηρίξει το νόμισμα της χώρας. Το αποτέλεσμα ήταν η υποτίμηση που με τη σειρά της οδήγησε σε ραγδαία αύξηση των τιμών, μιας και η χώρα είναι καθαρά εισαγωγική και οι εξαγωγές της υπέστησαν απώλειες λόγω της κρίσης.

Για να μπορέσει το κράτος να ικανοποιήσει τους πιστωτές του και να μειώσει το έλλειμμα του προϋπολογισμού επέβαλε αλλαγές στη νομοθεσία, με πάγωμα προσλήψεων, πρόωρες συνταξιοδοτήσεις και πάγωμα μισθών στο δημόσιο, με ταυτόχρονη αύξηση των φόρων όπως ο ΦΠΑ. Είναι αυτά τα μέτρα που έβγαλαν για μία ακόμα χρονιά τον κόσμο στους δρόμους.

Τα πλοκάμια των πιστωτών όμως είναι και άλλα, όχι μόνο το ΔΝΤ. Είναι και η «Συνεργασία της Ντοβίλ με τις Αραβικές Χώρες στη μετάβαση», που αποφασίστηκε να συσταθεί το Μάη του 2011 στη σύνοδο του G8 στη Ντοβίλ της Γαλλίας και αποτελείται από τις χώρες του G8, την Τουρκία, τις χώρες του Κόλπου, το ΔΝΤ και την Παγκόσμια Τράπεζα, που θέλουν να «στηρίξουν» τις χώρες που –όπως λένε- βρίσκονται σε «μετάβαση» προς «ελεύθερες, δημοκρατικές και κοσμικές κοινωνίες». Τεράστια ποσά (σύμφωνα με τον Guardian) δόθηκαν σε δάνεια στην Τυνησία, το Μαρόκο, την Ιορδανία, την Υεμένη και την Αίγυπτο, με αντάλλαγμα νεοφιλελεύθερες οικονομικές μεταρρυθμίσεις, τις οποίες ακολούθησαν πρόθυμα οι κυβερνήσεις τους.

Ετσι λειτουργεί το χρηματιστικό κεφάλαιο. Απομυζά τα κέρδη από τους τόκους των δανείων, στύβοντας τις οικονομίες των εξαρτημένων χωρών και αδιαφορώντας για τα τραγικά αποτελέσματα στις πλατιές λαϊκές μάζες. Γι' αυτό και παρά την έλλειψη επαναστατικής πρωτοπορίας που να εκφράζει πολιτικά τα οράματα των λαών, αυτοί θα συνεχίσουν να εξεγείρονται, όπως η λάβα που δε σταματά να βγαίνει από τα ηφαίστεια.

Γκέμπελς VS Γκέμπελς

Παραθέτουμε ολόκληρο το Δελτίο Τύπου του Ευρωκοινοβουλίου: «*Συζήτηση για τη ρωσική προπαγάνδα στην ΕΕ: Τετάρτη στις 4μμ (ώρα Ελλάδος).*

Η επιρροή της ρωσικής προπαγάνδας στις χώρες της ΕΕ και οι εικαζόμενες προσπάθειές της να επηρεάσει τις εκλογές σε ορισμένες ευρωπαϊκές χώρες θα συζητηθούν στο ΕΚ την Τετάρτη. Οι ευρωβουλευτές προειδοποίησαν ήδη το 2016 με ψήφισμά τους ότι το Κρεμλίνο εντατικοποίησε την προπαγάνδα του με την προσάρτηση της Κριμαίας και τον ρωσικό υβριδικό πόλεμο στο Ντονμπάς. Αναλυτικότερα σημείωσαν ότι "η Ρωσία χρησιμοποιεί ευρύ φάσμα εργαλείων και μέσων, όπως δεξαμενές σκέψης, [...] πολύγλωσσους τηλεοπτικούς σταθμούς (π.χ. Russia Today), ψευδο-πρακτορεία ειδήσεων και υπηρεσίες πολυμέσων (π.χ. Sputnik), [...] μέσα κοινωνικής δικτύωσης και διαδικτυακά "τρολ", με στόχο την αμφισβήτηση των δυτικών αξιών και τη διαίρεση της Ευρώπης"».

Βρε τι πάθαμε. Η αγνή και άμωμη ευρωπαϊκή δημοκρατία, αυτή που ομνύει στην ελεύθερη διακίνηση των ιδεών, που δε χρησιμοποιεί Μέσα προπαγάνδας, ούτε διαδικτυακά «τρολ», κινδυνεύει από τις αδίστακτες πρακτικές του νέου τσάρου του Κρεμλίνου, που κάνει προπαγάνδα στο εσωτερικό των ευρωπαϊκών χωρών και προσπαθεί να επηρεάσει τη δημοκρατική κοινοβουλευτική διαδικασία!

Οι πρώτοι διδάξαντες είναι οι καπιταλιστές και οι πολιτικοί της Δυτικής Ευρώπης. Δεν ξέρει από πού ν' αρχίσει και πού να τελειώσει κανείς , αν ασχοληθεί με την ιστορία της αστικής προπαγάνδας και του τεράστιου δικτύου της, που χρηματοδοτούν αφειδώς οι καπιταλιστές, γιατί τους βοηθά να εξασφαλίζουν την κυριαρχία τους. Ο Πούτιν και το σημερινό ρωσικό ιμπεριαλιστικό καθεστώς δεν έχουν, βέβαια, καμιά σχέση με τον σοσιαλισμό, καλό όμως είναι να θυμηθούμε το γκεμπελίστικο δίκτυο παραπληροφόρησης, ψεύδους, κατασκευής ανύπαρκτων ειδήσεων, πτωματολογίας κτλ. κτλ., που έστησαν οι δυτικοί ιμπεριαλιστές από την επαύριο κιόλας της νίκης της Οκτωβριανής Επανάστασης, προκειμένου να εμποδίσουν την εξάπλωση των επαναστατικών ιδεών στις εργατικές μάζες της Δύσης.

Αλλά και μετά την καπιταλιστική παλινόρθωση στην ΕΣΣΔ, κατά την περίοδο του άγριου ανταγωνισμού ανάμεσα στα δύο ιμπεριαλιστικά στρατόπεδα, οι Δυτικοί χρησιμοποιούσαν άφθονα μέσα προπαγάνδας (από ραδιόφωνα μέχρι προκηρύξεις που πετούσαν από αέρος), ενώ δεν έχαναν ευκαιρία να μισθώνουν κάθε διαφωνούντα στις χώρες-δορυφόρους της (κατ' όνομα) ΕΣΣΔ, για να δημιουργήσουν προβλήματα στο αντίπαλο στρατόπεδο, που κατά κανόνα κρατούσε αμυντική στάση. Την περίοδο που ακολούθησε την κατάρρευση του στρατοπέδου του παλινορθωμένου καπιταλισμού, οι Δυτικοί κατάφεραν να πιάσουν θέσεις στο εσωτερικό πλέον του άλλοτε «ανατολικού συνασπισμού». Ο Πούτιν κατάφερε να ανασυγκροτήσει οικονομικά και πολιτικά τον ρωσικό ιμπεριαλισμό και πλέον αντιπαλεύει στα ίσα τους Δυτικούς, χρησιμοποιώντας και μέσα προπαγάνδας που παλαιότερα αποτελούσαν δικό τους προνόμιο. Γι' αυτό και κλαψουρίζουν οι -κατά τα άλλα- υπέρμαχοι της «ελευθερίας του Τύπου».

Δεν μπορούν, προφανώς, να κλείσουν τους ρωσικούς δορυφόρους ή το Ιντερνετ. Μάλλον ανοίγουν την προκαταρκτική συζήτηση για να στήσουν δικά τους Μέσα και δικά τους «τρολ» που θ' αντιμετωπίζουν τη ρωσική προπαγάνδα. Αυτό, όμως, δεν είναι και τόσο εύκολο, γιατί η καλά οργανωμένη ρωσική προπαγάνδα ξεκινά συνήθως από αληθινά γεγονότα, με τα οποία κάνει σπέκουλα σε βάρος των κυβερνήσεων της Δύσης. Το μόνο που μπορεί κανείς να προβλέψει είναι ότι θα εγκριθούν κονδύλια για να ενισχύσουν τον πόλεμο της προπαγάνδας από τη μεριά της ΕΕ.

Καταλονία

Στον πάγο η αυτονομία

Η εκλογή του 38χρονου Ρότζερ Τόρεντ (βουλευτή του κόμματος της Ρεπουμπλικανικής Αριστεράς της Καταλωνίας - ERC) στην προεδρία του καταλανικού κοινοβουλίου, που συνεδρίασε για πρώτη φορά μετά τις εκλογές του περασμένου Δεκέμβρη την περασμένη Τετάρτη (17/1), μπορεί να ήταν μία «νίκη» του στρατοπέδου των αυτονομιστών. Ηταν όμως μία «νίκη» αναμενόμενη, από τη στιγμή που οι αυτονομιστές κατέκτησαν την πλειοψηφία των βουλευτικών εδρών. Από την άλλη, ο λόγος του Τόρεντ αντιμετωπίστηκε ακόμα και ως «προδοσία» από τους φερόμενους ως «ακροαριστερούς» του CUP, οι οποίοι τον κατηγόρησαν ότι εγκαθιδρύει μία πολιτική γραμμή με την οποία είναι κάθετα αντίθετοι, δεδομένου ότι ούτε συσπειρώνει το αυτονομιστικό στρατόπεδο ούτε συμβάλλει στην προώθηση της ανεξαρτησίας.

Τα περιθώρια των υπερασπιστών της ανεξαρτητοποίησης της Καταλονίας είναι πλέον ελάχιστα, από τη στιγμή που το άρθρο 155 του ισπανικού συντάγματος παραμένει σε ισχύ και ο ισπανός πρωθυπουργός Μαριάνο Ραχόι απειλεί ότι θα παρατείνει την εφαρμογή του στην Καταλονία, αν ο αυτοεξόριστος στο Βέλγιο πρώην πρόεδρος της Καταλονίας, Κάρλες Πουιτζδεμόν, τολμήσει να ορκιστεί πρόεδρος από μακριά. Την περασμένη Δευτέρα, ο Ραχόι υποστήριξε ότι το κόμμα του έκανε λάθη στην Καταλονία, υπεραμύνθηκε όμως της απόφασης για αναστολή της ανεξαρτησίας της μέσω του άρθρου 155 του ισπανικού συντάγματος, θεωρώντας την επιβεβλημένη προκειμένου να σταματήσει η παράνομη, όπως την χαρακτήρισε, απόσχιση.

Η εξ' αποστάσεως ορκωμοσία του Πουιτζδεμόν γίνεται ακόμα πιο δύσκολη, από τη στιγμή που δημοσιεύτηκε έκθεση του κοινοβουλευτικού συμβουλίου της καταλανικής βουλής σύμφωνα με την οποία ο πρωθυπουργός δεν επιτρέπεται να ορκίζεται εξ αποστάσεως. Η έκθεση -που γράφτηκε από οκτώ νομικούς- επισημαίνει ότι η φυσική παρουσία του πρωθυπουργού στη Βουλή κατά την ορκωμοσία είναι υποχρεωτική, εκτός αν είναι άρρωστος, έχει γονική άδεια ή έχει μόνιμες σωματικές βλάβες που δεν επιτρέπουν την παρουσία του. Η έκθεση δεν ξεκαθαρίζει τι γίνεται με τους βουλευτές, τρεις από τους οποίους είναι κρατούμενοι για τους οποίους εκκρεμεί δίκη και τέσσερις αυτοεξόριστοι με τον Πουιτζδεμόν στο Βέλγιο.

Την ίδια στιγμή, το κόμμα του Πουιτζδεμόν (Καταλανικό Ευρωπαϊκό Δημοκρατικό Κόμμα - PDeCAT) έφαγε ένα γερό χαστούκι, μετά από την απόφαση δικαστηρίου της Βαρκελώνης να επιβάλει πρόστιμο 6.6 εκατομμυρίων ευρώ στο κόμμα από το οποίο προέκυψε (Δημοκρατική Σύγκληση Καταλωνίας – CDC). Το πρόστιμο επιβλήθηκε για μίζες που είχε πάρει το CDC από εργολάβους δημόσιων έργων από το 1999 μέχρι το 2009. Οι μίζες φέρεται να είναι της τάξης του 3% των συμβάσεων που συνάπτονταν.

Το CDC ήταν κυρίαρχο στην πολιτική σκηνή της Καταλονίας για δεκαετίες, όμως από το 2005 ξεκίνησαν οι αποκαλύψεις των σκανδάλων, ίσως και γι' αυτό από το 2016 το κόμμα αποφάσισε να «ανανεωθεί» αλλάζοντας τίτλο δύο φορές (πρώτα μετονομάστηκε σε Δημοκρατικό Κόμμα της Καταλονίας και στη συνέχεια σε Καταλανικό Ευρωπαϊκό Δημοκρατικό Κόμμα). Η αντίδραση του PDeCAT ήταν ότι το πρόστιμο αφορά το CDC που εξακολουθεί και σήμερα να υπάρχει ως νομική οντότητα! Όμως όλοι γνωρίζουν ότι το PDeCAT γεννήθηκε από το CDC, συνεπώς εκκρεμεί ακόμα το αν το δικαστήριο ζητήσει τα λεφτά από το πρώτο. Περιττεύει να πούμε ότι η υπόθεση θυμίζει τις ελληνικές ποδοσφαιρικές ΠΑΕ, που έβαζαν ένα «νέο» μπροστά από το όνομά τους για να γλιτώσουν τα χρέη και τα πρόστιμα.

Με αυτά τα δεδομένα, όχι μόνο η ανεξαρτησία πάει περίπατο, αλλά ακόμα και η αυτονομία θα παραμείνει στον πάγο, μέχρι οι υπέρμαχοι της απόσχισης να δώσουν γην και ύδωρ στη Μαδρίτη, η οποία δεν υπάρχει ούτε μία στο εκατομμύριο πιθανότητα να κάνει πίσω σ' αυτό το ζήτημα, έχοντας μάλιστα και τις πλάτες της ΕΕ.

Brexit

Ψυχρολουσία από την ΕΕ που σφίγγει τα λουριά

Μπορεί τον περασμένο Δεκέμβρη να επιτεύχθηκε κατ' αρχήν συμφωνία της ΕΕ με τη Βρετανία, όμως το πιο δύσκολο κομμάτι των διαπραγματεύσεων για το Brexit δεν έχει φτάσει ακόμα. Αυτό υποστήριξε το Ευρωκοινοβούλιο σε πρόσφατη συνεδρίασή του. Οι ευρωβουλευτές επεσήμαναν προς τη βρετανική κυβέρνηση ότι δε θα πρέπει να θεωρήσει τη μεταβατική συμφωνία ως δεδομένη, υπογραμμίζοντας την ανάγκη να επισημοποιηθεί όσο το δυνατό γρηγορότερα, και κάλεσαν τη βρετανική κυβέρνηση να διατυπώσει σαφώς το όραμά της για τις μελλοντικές της σχέσεις με την ΕΕ, οι οποίες –όπως τόνισαν- δε θα είναι εξίσου καλές όπως ήταν μέχρι σήμερα με την πλήρη ένταξη στην ΕΕ. Υπενθύμισαν δε, ότι οι διαπραγματεύσεις θα είναι «σκληρές», αφού η κάθε πλευρά θέλει να πετύχει την καλύτερη λύση «για τους πολίτες της» (διάβαζε: για το κεφάλαιο).

Την περασμένη Τρίτη, ο βρετανικός Guardian ανέφερε ότι έχει στα χέρια του έγγραφο του Μισέλ Μπαρνιέ, επικεφαλής της ομάδας διαπραγμάτευσης για το Brexit από τη μεριά της ΕΕ, σύμφωνα με το οποίο η ΕΕ θα επιμείνει στην ελεύθερη μετακίνηση ατόμων ακόμα και κατά τη μεταβατική περίοδο (μέχρι το τέλος του 2020), συμπεριλαμβάνοντας όλα τα άτομα που θα μετακινηθούν από και προς τη Βρετανία από την ΕΕ και όχι μόνο αυτά που μετακινήθηκαν μέχρι την ημέρα που η Βρετανία θα βγει από την ΕΕ (29 Μάρτη του 2019). Ταυτόχρονα, θα απαιτήσει από τη Βρετανία να μπορεί να εξακολουθεί να απολαμβάνει των προνομιακών πολιτικών των εμπορικών συμφωνιών με χώρες εκτός ΕΕ μόνο κατόπιν έγκρισης των Βρυξελλών, ενώ θα πρέπει να συνεχίσει να δεσμεύεται από τις πολιτικές της ΕΕ που αφορούν στην αλιεία.

Σα να μην έφταναν όλα αυτά, βγήκε και η Νορβηγία και προειδοποίησε τις Βρυξέλλες ότι αν ενδώσουν σε «ειδική» συμφωνία με τη Βρετανία μετά το Brexit, αυτό θα την ανάγκαζε να αναστείλει όλες τις συμφωνίες της με την ΕΕ!

Τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές δεν είναι γνωστό αν το βρετανικό κοινοβούλιο υπερψήφισε το νομοσχέδιο της κυβέρνησης για το Brexit. Το πιθανότερο είναι να το έκανε, αλλά αυτό δεν έχει καμία σημασία. Το Brexit θα συνοδευτεί από σοβαρές αντιπαραθέσεις και σκληρό παζάρι μέχρι να βρεθεί μια νέα φόρμουλα σύνδεσης της Βρετανίας με την ΕΕ. Σ' αυτό το παζάρι, αυτό που έχει σημασία είναι η δύναμη του κεφαλαίου και η Βρετανία δε φαίνεται να έχει το πάνω χέρι σ' αυτόν τον τομέα. Υπάρχει φυσικά και η άλλη λύση, αυτή που πρότεινε ο Τουσκ, καλώντας τη Βρετανία, αφού φύγει βάσει του άρθρου 50 της ευρωσυνθήκης, να ξαναμπεί βάσει του άρθρου 49. Αυτό κι αν θα αποτελούσε εξευτελισμό της βρετανικής πολιτικής, γι' αυτό και δύσκολα θα γίνει, αν δεν επαναληφθεί το δημοψήφισμα.

Στα κάγκελα ο Ερντογάν

Αφρούς έβγαζε από το στόμα του ο Ερντογάν. Και δεν μετρούσε τα λόγια του: *«Μια χώρα την οποία αποκαλούμε σύμμαχο επιμένει να συγκροτήσει έναν τρομοκρατικό στρατό στα σύνορά μας. Τι άλλο μπορεί να στοχεύει αυτός ο τρομοκρατικός στρατός εκτός από την Τουρκία; Αποστολή μας είναι να τον στραγγαλίσουμε πριν καν δει το φως της ημέρας».*

Ο «τρομοκρατικός στρατός» στον οποίο αναφέρεται ο Ερντογάν είναι η ανακοίνωση του υπό αμερικάνικη καθοδήγηση αντιτζιχαντιστικού συνασπισμού ότι θα συγκροτήσει στο βόρειο τμήμα της Συρίας μεθοριακή δύναμη 30.000 μαχητών. Πυρήνας αυτής της δύναμης θα είναι οι κουρδικές YPG κι αυτό είναι το γεγονός που εξεγείρει τον Ερντογάν, ο οποίος βλέπει και τα τελευταία υπολείμματα της μεσανατολικής πολιτικής του να γίνονται θρύψαλα. Προφανώς το παρασκήνιο έχει πάρει φωτιά, καθώς η Τουρκία εξακολουθεί να είναι υπολογίσιμη περιφερειακή δύναμη.

Τα ρέστα του Σουλτς

Η ώρα της αλήθειας φτάνει αύριο για τον Μάρτιν Σουλτς. Αν το έκτακτο συνέδριο του SPD δεν εγκρίνει τη συμφωνία που συνήψε με τη Μέρκελ και τον Ζεεχόφερ (CDU/CSU), θα πρέπει «να πάρει τον πούλο», κατά το κοινώς λεγόμενο. Να κάνει αυτό που δεν έκανε μετά την εκλογική συντριβή του SPD τον περασμένο Σεπτέμβρη.

Οι γνώστες των γερμανικών πολιτικών πραγμάτων υποστηρίζουν ότι ο Σουλτς θα «πάρει» το συνέδριο, παρά τα πρώτα αρνητικά μηνύματα που ήρθαν από τις ψηφοφορίες στην Κάτω Σαξωνία και το Βερολίνο. Προς βοήθειά του έσπευσαν και οι δημοσκόποι, που δημοσίευσαν μια «έρευνα» σύμφωνα με την οποία αν γίνονταν νέες εκλογές οι σοσιαλδημοκράτες θα έπεφταν πολύ κάτω από το 20%. Το καμπανάκι του κινδύνου για μια επικείμενη εκλογική συντριβή μπορεί να λειτουργήσει σαν... λιπαντικό για να καταπιούν τα στελέχη του SPD το πικρό ποτήρι του νέου «μεγάλου συνασπισμού» (και να αποδεχτούν τον «λούζερ» Σουλτς στην ηγεσία του κόμματος και στην αντικαγκελαρία). Υπάρχει, βέβαια, και το συμφέρον του γερμανικού ιμπεριαλισμού, που θέλει να μπει ένα τέλος στην παρατεινόμενη πολιτική αστάθεια, η οποία μετατρέπεται σε ακινησία της ΕΕ (ως γνωστόν, τίποτα δεν μπορεί να κινηθεί στην ΕΕ χωρίς γερμανική πρωτοβουλία). Συμφέρον το οποίο η «σώφρων» πλειοψηφία του στελεχιακού δυναμικού του SPD δεν μπορεί να παραβλέψει, υποκύπτοντας στα παιχνίδια που παίζει η μειοψηφία της λεγόμενης «αριστερής πτέρυγας» και ο φιλόδοξος νέος πρόεδρος της νεολαίας του κόμματος.

Σε κάθε περίπτωση, πάντως, το SPD θα βγει βαθιά διχασμένο απ' αυτή τη διαδικασία, καθώς όλοι συμφώνησαν ότι για την εκλογική του ήττα έφταιγε ο «μεγάλος συνασπισμός» με τη Μέρκελ (πρώτος ο Σουλτς το διακήρυξε αυτό, τη θλιμμένη βραδιά των εκλογών, αποκλείοντας συμμετοχή του SPD σε κυβέρνηση συνεργασίας με τη Μέρκελ) και τώρα είναι αναγκασμένοι να κάνουν αυτό που απέκλειαν. Ετσι είναι, όμως, η αστική πολιτική. Πάνω απ' όλα είναι τα συμφέροντα του κεφαλαίου και του ιμπεριαλιστικού κράτους. Μπορεί στο βωμό τους να θυσιαστούν όχι μόνο ηγέτες αλλά και ιστορικά αστικά κόμματα (δείτε την κατάντια του Σοσιαλιστικού Κόμματος Γαλλίας).

Κατά τα άλλα, σύμφωνα με όσα έχουν διαρρεύσει στον γερμανικό αστικό Τύπο, οι «προκαταρκτικές» συνομιλίες Μέρκελ-Σουλτς-Ζεεχόφερ ασχολήθηκαν με το... φλέγον ζήτημα της κατανομής των υπουργείων. Τα υπόλοιπα, η εφαρμοστέα πολιτική, είναι ήδη ρυθμισμένα: με τον αυτόματο πιλότο θα κινηθεί και η νέα κυβέρνηση. Σύμφωνα με τις διαρροές, ο Σουλτς θα γίνει αντικαγκελάριος και υπουργός Εξωτερικών. Οι σοσιαλδημοκράτες θα πάρουν το υπουργείο Οικονομικών με τον νυν δήμαρχο του Αμβούργου Ολαφ Σολτς (που φέρεται να μην έχει αποφασίσει ακόμα αν θα δεχτεί την «ηλεκτρική καρέκλα»). Το υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικής Πολιτικής θα πάει στα «σίγουρα» χέρια του ακροδεξιού Ζεεχόφερ, ενώ στα υπουργεία τους θα παραμείνουν οι «σκληροί» Τόμας Ντε Μεζιέρ (Εσωτερικών) και Ούρσουλα φον ντερ Λέγιεν (Αμυνας). Αν αυτή είναι η βασική μοιρασιά, τότε ο Ζίγκμαρ Γκάμπριελ, ο άνθρωπος τον οποίο ο Σουλτς εκθρόνισε από την προεδρία του SPD, θα μείνει χωρίς υπουργική καρέκλα.

Ανεξάρτητα από τις εξελίξεις στον κυβερνητικό τομέα, ένα πράγμα δεν πρέπει να ξεχάσουμε. Κι αυτό είναι το βασικότερο. Ο γερμανικός ιμπεριαλισμός βρίσκεται σε σχετικά καλύτερη κατάσταση από τους ανταγωνιστές του (την Τετάρτη ανακοινώθηκε νέο ρεκόρ στο θετικό ισοζύγιο εξωτερικών συναλλαγών) και είναι οι γερμανοί μονοπωλιστές αυτοί που θα επιβάλουν στο πολιτικό τους προσωπικό να δώσει κυβερνητική λύση.

«Ομηρος» του «βαθέως κράτους» ο Τραμπ

Στις ΗΠΑ διασκεδάζουν με τα σχεδόν καθημερινά καμώματα του Τραμπ, που πότε μοιράζει «βραβεία fake news» και πότε δημοσιοποιεί στοιχεία για την άρτια ψυχική του υγεία (το «τεστ» που δημοσίευσε θα το «περνούσε» και πεντάχρονο παιδί!), όμως αν παρακολουθήσουμε τις ειδήσεις που περνούν στα ψιλά, θα διαπιστώσουμε ότι η σημαντικότερη είδηση αυτής της εβδομάδας είναι η συμφωνία ανάμεσα στον πρώην στενότατο συνεργάτη και μέντορα του Τραμπ, Στιβ Μπάνον, και την ομάδα του ειδικού ανακριτή Ρόμπερτ Μιούλερ, που ερευνά τη ρωσική ανάμιξη στις προεδρικές εκλογές των ΗΠΑ το 2016.

Μετά τον Τζορτζ Παπαδόπουλος και τον Μάικλ Φλιν, επίσης στενούς συνεργάτες του Τραμπ, τώρα στο «παλμαρέ» του ειδικού ανακριτή προστίθεται «ο άνθρωπος που δημιούργησε τον Τραμπ». Μετά την απομάκρυνσή του από τον Λευκό Οίκο και τον πόλεμο που του κήρυξε ο Τραμπ, φτάνοντας μέχρι την αποπομπή του από το ακροδεξιό δίκτυο Breitbart News, στο οποίο είχε επανέλθει, ο φασίστας Μπάνον πέρασε στο αντίπαλο στρατόπεδο. Στο στρατόπεδο του «βαθέως κράτους», που θέτει τον Τραμπ υπό «ομηρία». Αν ο Τραμπ δε συμμορφωθεί αλλά συνεχίσει να κάνει του κεφαλιού του ακόμα και σε κρίσιμα για την αμερικάνικη εξωτερική πολιτική ζητήματα, οι φάκελοι του Μιούλερ θα βγουν από το συρτάρι κι ο Τραμπ θ' ακολουθήσει το δρόμο του Νίξον.

στο ψαχνό

Παραμένει το μέγα ζητούμενο

Πέρασε και το πολυνομοσχέδιο της τρίτης αξιολόγησης, που μεταξύ των άλλων περιλάμβανε και ένα σοβαρό πλήγμα στο απεργιακό δικαίωμα. Πέρασε με άνεση από την κοινοβουλευτική πλειοψηφία (διευρυμένη κατά μία ψήφο) και με εργατικές αντιδράσεις που περιείχαν μεν στοιχεία «θεάματος» (κυρίως από πλευράς ΠΑΜΕ), όμως ούτε μαζικότητα είχαν ούτε την αποφασιστικότητα να εξελιχθούν σε κάτι πέρα από το επίπεδο της διαμαρτυρίας.

Ούτε λοιδορούμε την εργατική τάξη ούτε βέβαια λέμε «καλύτερα να μη γίνεται τίποτα». Ειδικά τα ερωτήματα που αφορούν το τελευταίο («δηλαδή τι θέλετε, να μη γίνει τίποτα;») τα θεωρούμε κουτοπόνηρα. Το θέμα δεν είναι η (διαπιστωμένη) κατάσταση του εργατικού κινήματος, αλλά οι ουρανομήκεις κραυγές διάφορων παραγόντων και παραγοντίσκων, που υπόσχονται «κλιμακώσεις», που «ανανεώνουν το ραντεβού» και λένε διάφορες παρόμοιες φαιδρότητες, οι οποίες είναι σκέτη κοροϊδία.

Οι κλασικοί μας μας έχουν διδάξει ότι ποτέ δεν πρέπει να «ταΐζουμε» με φούμαρα την εργατική τάξη, αλλά πάντοτε πρέπει να εκτιμούμε αντικειμενικά την κατάσταση και να εκθέτουμε με εντιμότητα τα συμπεράσματά μας μπροστά στην τάξη. Δεν υπάρχουν αλήθειες που είναι μόνο για τους «ηγέτες». Η αλήθεια είναι πάντα μία κι αυτή την αλήθεια πρέπει να τη μοιράζεται το σύνολο της τάξης, γιατί μόνον έτσι μπορεί να ανθίσει ξανά η ελπίδα, να οικοδομηθεί ένα πραγματικά ταξικό κίνημα.

Η αισιοδοξία -που πρέπει πάντοτε να χαρακτηρίζει την επαναστατική πρωτοπορία- πρέπει να στηρίζεται στην «ψυχρή», αντικειμενική ανάλυση της πραγματικότητας και όχι σε αγωνιστική μπουρδολογία. Η αγωνιστική μπουρδολογία είναι ικανή να συντηρεί και να αναπαράγει γκρούπες και σέκτες, είναι όμως παντελώς ανίκανη να οργανώσει ένα πραγματικό κίνημα.

Υπάρχει εργάτης που να μη βλέπει τα σημερινά χάλια του κινήματος, την απογοήτευση, την ηττοπάθεια, την παντελή έλλειψη οργάνωσης και προοπτικής; Το ερώτημα είναι πώς θα αλλάξει αυτή η κατάσταση.

Εμείς την πρότασή μας την έχουμε καταθέσει εδώ και πολύ καιρό. Το εργατικό κίνημα πρέπει να ανασυγκροτηθεί σε όλους τους τομείς. Πρώτα και κύρια πολιτικά. Γιατί χωρίς εργατική πολιτική οργάνωση δεν μπορεί να υπάρξει προοπτική σύγκρουσης «τάξης προς τάξη». Αυτό το καθήκον πέφτει στις πλάτες των πρωτοπόρων εργατών.

Μπορεί η ταξική ανασυγκρότηση του εργατικού κινήματος να περάσει μέσα από τις υπάρχουσες δομές του αστικοποιημένου γραφειοκρατικού συνδικαλισμού, με δουλειά που θα αποσκοπεί στην αλλαγή των συσχετισμών υπέρ μιας ταξικής κατεύθυνσης; Οχι, δεν μπορεί. Πρώτον γιατί ο αστογραφειοκρατικός συνδικαλισμός είναι διαμορφωμένος σ' ένα πολυπλόκαμο αλλά συμπαγές σύστημα και δεύτερο γιατί η σύμπλευση μ' αυτόν τον συνδικαλισμό οδηγεί σε απόσπαση από την πλατιά μάζα των εργατών που δεν τον εμπιστεύονται.

Απαιτείται η πλήρης ρήξη με τον αστισμό, και στο πολιτικό-κοινοβουλευτικό επίπεδο και στο συνδικαλιστικό επίπεδο. Κι αυτό μπορεί να γίνει μόνο με δουλειά μυρμηγκιού, δουλειά προπαγάνδας, ζύμωσης και οργάνωσης, δουλειά συνωμοτική, που θα προστατεύει την ταξική δράση. Ετσι χτίστηκε στις απαρχές του το εργατικό κίνημα, έτσι θα ξαναχτιστεί.

ΚΟΝΤΡΕΣ

Εχουν τη μύγα

Γιατί αντέδρασε τόσο έντονα η ΝΔ στο πρωτοσέλιδο του «Εθνους» (ως γνωστόν, ο Σαββίδης κάνει το κουμάντο, ο Μάρης είναι απλός υπεργολάβος), σύμφωνα με το οποίο ο Μητσοτάκης σε συνεργασία με τον Αλαφούζο (δεν κατονομαζόταν, αλλά φωτογραφιζόταν) έχουν στοχοποιήσει πολιτικά τον Κ. Καραμανλή; Γιατί το δημοσίευμα ήταν προβοκατόρικα εύστοχο. Ξεκινούσε από το πραγματικό γεγονός ότι, ελάχιστες μέρες μετά την παρουσίαση του βιβλίου του Παπαθανασίου, με το οποίο οι καραμανλικοί προσπάθησαν να ξεπλυθούν για την οικονομική διαχείριση της τελευταίας περιόδου τους, τότε που ξέσπασε η κρίση, η εφημερίδα του Αλαφούζου δημοσίευε απόρρητο έγγραφο της ΤτΕ, σύμφωνα με το οποίο ο Καραμανλής γνώριζε τα πάντα για το πραγματικό ύψος του ελλείμματος. Το σημειώσαμε κι εμείς αυτό, επομένως αυτό που έκανε η φιλοσυριζική φυλλάδα ήταν ότι ανέδειξε πολιτικά κάτι που ήταν οφθαλμοφανές. Επειδή ο Κούλης δε θέλει εσωκομματικά μέτωπα, γι' αυτό αντέδρασε τόσο έντονα, καταγγέλλοντας ότι «ο όμιλος Μάρη βρίσκεται σε διατεταγμένη υπηρεσία προκειμένου να προωθεί την προπαγάνδα, τα ψέματα και τις επιδιώξεις της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ».

Το πήγε και παραπέρα ο Μητσοτάκης. Αναφέρθηκε στην εταιρία διαδικτυακού τζόγου που διατηρεί ο Μάρης και υποστήριξε ότι «ο αντιπρόεδρος της κυβέρνησης κ. Δραγασάκης πραγματοποιεί τις τελευταίες ημέρες συναντήσεις με επιχειρηματίες, ενθαρρύνοντάς τους να χρηματοδοτήσουν τις επιχειρηματικές δραστηριότητες του κ. Μάρη». Σαν να πάτησαν τον κάλο του Τσίπρα, το Γραφείο Τύπου του πρωθυπουργού απάντησε με προσωπική επίθεση στον Μαρινάκη. Ενδιαφέρον έχει ο συμψηφισμός που επιχειρεί έμμεσα αυτή η ανακοίνωση: «Αν η ΝΔ και ο κ. Μητσοτάκης δεν αντέχουν καμία διαφορετική φωνή, έχοντας συνηθίσει όλα τα ΜΜΕ να παίζουν στο δικό τους το χαβά, δεν έχουν παρά να ζητήσουν από τον κουμπάρο τους και υπόδικο κ. Μαρινάκη, που έχει ήδη αγοράσει περίπου επτά εφημερίδες, να αγοράσει για χάρη τους άλλες τόσες»!

Μία σας και μία μας, η διαπλοκή σας και η διαπλοκή μας, είναι σε ελεύθερη απόδοση η απάντηση του Τσίπρα στον Μητσοτάκη.

Τυχοδιωκτισμός

Και το «Μακεδονικό» στην κονίστρα της πολεμικής στον ΣΥΡΙΖΑ από πικραμένους πρώην συντρόφους; Οταν πρόκειται για καριερίστες τυχοδιώκτες χωρίς αρχές, πέφτει στο μίξερ και το «Μακεδονικό». *«Η σημερινή κυβένρηση πουλάει το λιμάνι της Θεσσαλονίκης, το νερό, το αεροδρόμιο, πουλάει ολόκληρη τη χώρα. Φυσικά δεν μπορεί να προστατεύσει τη Μακεδονία και την Ελλάδα»*, δήλωσε η Ζωή Κωνσταντοπούλου. Μετά απ' αυτή τη δήλωση, δε θα εκπλαγούμε καθόλου αν τη δούμε και στα εθνικιστικά συλλαλητήρια, παρέα με τον Λεβέντη και τους καμμενοβουλευτές. Για να ψαρέψει κι αυτή ψήφους από τη δεξαμενή του χυδαίου εθνικισμού και της ακραίας άγνοιας.

Ενότητα...

Η ΔΗΣΥ καταψήφισε το σύνολο του κυβερνητικού πολυνομοσχέδιου, ενώ το Ποτάμι ψήφισε «παρών» στη διάταξη για τις απεργίες, δείχνοντας τον νεοφιλελεύθερο πυρήνα των πολιτικών του απόψεων. Φυσικά, κουκούλωσαν αμέσως τη διαφορετική τους στάση σ' ένα τόσο σημαντικό ζήτημα, γιατί αυτή τη στιγμή είναι στα «μέλια» και δε θέλουν να χαλάσουν τη «φάση». Εχουν να πλακωθούν για... πιο σοβαρά θέματα, όπως το πώς θα μοιράσουν μεταξύ τους τους συνέδρους για το συνέδριο του Μάρτη. Ομως, από τέτοιες «λεπτομέρειες» μπορούμε να καταλάβουμε σε τι είδους ενότητα θα στηρίζεται το νέο σχήμα της εγχώριας σοσιαλδημοκρατίας. Χάος στη διαχείριση της πολιτικής χωρίζει τις διάφορες φράξιες που προσπαθούν να συνενωθούν και μόνο η προσδοκία ενός καλού εκλογικού αποτελέσματος στις επόμενες εκλογές θα τους κρατήσει σε μια επιφανειακή ενότητα. Μετά τις εκλογές, ανάλογα με το αποτέλεσμα και με τη σύνθεση της κοινοβουλευτικής τους ομάδας αναμένεται το μπάχαλο.

Λοταρία

Ποιοι από τους αρχηγίσκους του ΚΙΝΑΛ γκρίνιαξαν περισσότερο για τον τρόπο εκλογής των συνέδρων για το επικείμενο συνέδριο και συγκεκριμένα για την εκλογή μόνο του 50% των συνέδρων και το διορισμό του υπόλοιπου 50% αναλογικά από

Αντίστροφη προοδευτικότητα

Στη φορολογία εφαρμόζεται η προοδευτικότητα. Μαθηματικός είναι ο όρος, όχι πολιτικοκοινωνικός. Οσο αυξάνεται το φορολογούμενο εισόδημα τόσο αυξάνεται και η φορολογική επιβάρυνση. Οσο πιο προοδευτική (από μαθηματική άποψη) είναι η φορολογική κλίμακα τόσο πιο προοδευτικό (από κοινωνική άποψη) είναι το φορολογικό σύστημα (χωρίς ποτέ να χάνει τον αντιλαϊκό του χαρακτήρα).

Στην περίπτωση της φορολογίας των καζίνων, όπως αναπροσαρμόστηκε με το πολυνομοσχέδιο που ψηφίστηκε την περασμένη Δευτέρα, οι Τσιπροκαμμένοι... πρωτοτύπησαν. Θέσπισαν μια φορολογική κλίμακα αντίστροφης προοδευτικότητας. Οσο μεγαλύτερα είναι τα κέρδη τόσο μειώνεται η φορολογία. Συγκεκριμένα, ο φόρος, που ορίζεται επί του τζίρου, θα είναι 20% αν τα ακαθάριστα έσοδα φτάνουν μέχρι και τα 100 εκ. ευρώ , 15% για τα ακαθάριστα έσοδα από 101 έως και 200 εκ. ευρώ , 12% για τα ακαθάριστα έσοδα από 201 έως και 500 εκ. ευρώ και 8% για τα ακαθάριστα έσοδα πάνω από 500 εκ. ευρώ.

τα κόμματα που συμμετέχουν στο ΚΙΝΑΛ; Ο Ανδρουλάκης και ο Καμίνης. Δηλαδή, οι δύο που δεν έχουν κόμμα και επομένως θα είναι εκ των πραγμάτων χαμένοι στους συσχετισμούς που θα διαμορφωθούν στην κεντρική επιτροπή που θα εκλέξει το συνέδριο. Και ποιος τους πήγε κόντρα; Οχι η Φώφη ή κάποιος άλλος πασόκος, αλλά ο Θεοχαρόπουλος της ΔΗΜΑΡ. Ο οποίος δεν τόλμησε καν να θέσει υποψηφιότητα για την αρχηγία, όμως χάρη στις «παραδοσιακές» σχέσεις που τα «ορφανά» του Κουβέλη έχουν διαμορφώσει με το ΠΑΣΟΚ, περιμένει να πάρει ένα καλό ποσοστό από τους διορισμένους συνέδρους.

Βολεμένος είναι και ο Θεοδωράκης, που δεν έχει κόμμα, έχει όμως κοινοβουλευτική ομάδα και έχει φροντίσει να κλείσει συμφωνία με τη Γεννηματά πριν από τις εκλογές για αρχηγό. Θέλει όμως να το παίζει και υπεράνω και μοντέρνος. Πρότεινε, λοιπόν, να βγουν οι σύνεδροι με κλήρωση και όχι με ψηφοφορία, όπως έγινε στο ιδρυτικό συνέδριο του κόμματος του Μακρόν!

Υπάρχουν και όρια

Θα περίμενε κανείς ότι οι παράγοντες του τουρισμού θα πανηγύριζαν για την ίδρυση των τριών νέων καζίνο σε Μύκονο, Σαντορίνη και Κρήτη. Κι όμως, υπήρξαν ισχυρές καταγγελίες και από τα τρία νησιά. Μάλιστα, από Μύκονο και Σαντορίνη οι καταγγελίες πήραν θεσμικό χαρακτήρα, καθώς προήλθαν από τους δημάρχους, οι οποίοι κάθε άλλο παρά στον αντίποδα του τουρισμού κινούνται. Βλέπετε, αυτοί αντιλαμβάνονται ότι υπάρχουν και κάποια όρια. Ο τουρισμός σ' αυτές τις περιοχές δεν έχει ανάγκη από καζίνα. Οι καζινάδες θέλουν να εκμεταλλευτούν τον τουρισμό. Αλλά περισσότερο θέλουν να εκμεταλλευτούν τους ανθρώπους που αποκτούν κάποιο εισόδημα από τον τουρισμό. Μικρό ή μεγαλύτερο. Να τους «τα πάρουν» θέλουν, βάζοντάς τους στην πιο «φονική» μηχανή τζόγου, που είναι το καζίνο. Γι' αυτό αντιδρούν οι πιο «σώφρονες» στις -έτσι κι αλλιώς «τουριστόπληκτες»- αυτές περιοχές. Θέλουν ν' αποφύγουν την κοινωνική αποσάθρωση που φέρνει ο αχαλίνωτος τζόγος.

Ο πραγματικός δωσιλογισμός

Οι «υπερπατριώτες», αυτοί που σηκώνουν και πάλι τα λάβαρα των «μακεδονομάχων» και μολύνουν τον αέρα με τα ανιστόρητα, αντιεπιστημονικά, σκοταδιστικά, ρατσιστικά και εθνικιστικά κηρύγματά τους, ψήφισαν και πάλι «ναι σε όλα» σε ένα ακόμα πολυνομοσχέδιο του σύγχρονου δωσιλογισμού. Ετσι συνέβαινε πάντοτε στη σύγχρονη ιστορία μας. Οι δωσίλογοι αυτοβαφτίζονταν πατριώτες και έβαζαν μαχαίρι σ' εκείνους που αψήφισαν οικογένειες, περιουσίες, ζωή και βγήκαν στο κλαρί για να πολεμήσουν τον κατακτητή.

Των φρονίμων τα παιδιά

Ο Σγουρός είναι ο πρώτος «αυτοδιοικητικός» παράγοντας που έσπευσε να ανακοινώσει ότι θα είναι υποψήφιος για την περιφέρεια Αττικής, όποτε κι αν γίνουν οι εκλογές. Μ' αυτόν τον τρόπο προσπαθεί να φράξει τον δρόμο σε επίδοξους μνηστήρες, αλλά και να σύρει σε υποστήριξή του όχι μόνο το ΠΑΣΟΚ, αλλά και τη ΝΔ. Δεν ξέρουμε αν θα τα καταφέρει, όμως σ' αυτό αποβλέπει.

Πέρα από τον καλοζωισμένο αστό

Τι είναι ο Μπουτάρης; Ενας καλοζωισμένος καπιταλιστής, ένας χορτασμένος αστός που παριστάνει τον μποέμ (οι πραγματικοί μποέμ, ως γνωστόν, έζησαν στην έσχατη ένδεια) και νομίζει ότι έχει το ελεύθερο να κάνει τα πάντα. Εδωσε, λοιπόν, και μια συνέντευξη καθισμένος αναπαυτικά στη μπερζέρα ενός θεσσαλονικιώτικου μπορντέλου. Πέρα, όμως, από την (τάχαμου) αισθητική πρόκληση του Μπουτάρη, η οποία δε θα μας απασχολούσε, εκείνο που επιδιώκεται (ο Μπουτάρης υπήρξε απλά ένα εργαλείο) είναι ευρύτερο. Στο όνομα της «πολιτικής ορθότητας», επιδιώκεται η κοινωνική νομιμοποίηση της πορνείας. Η μετατροπή του σεξ σε εμπόρευμα με κοινωνική αποδοχή. Που βέβαια, προϋποθέτει τον εξευτελισμό της γυναίκας. Της γυναίκας ως προσωπικότητας, όχι μόνο του σώματός της. Πρόκειται για ένα τεράστιο ζήτημα που κάποια στιγμή θα μας απασχολήσει, γιατί οι οπαδοί της «βιομηχανίας του σεξ» τρέχουν πολύ γρήγορα.

ΥΓ. Απαντώντας στον Καλαφάτη, που είχε δηλώσει ότι η Θεσσαλονίκη χρειάζεται δήμαρχο και όχι σταρ, ο Μπουτάρης δήλωσε τα εξής χαρακτηριστικά (δεν έχουν ανάγκη σχολιασμού): «*Εγώ μπήκα σταρ στο δήμο, δεν έγινα τώρα σταρ. Είμαι σταρ στα κρασιά, είμαι σταρ στα περιβαλλοντικά. Με ζηλεύεις που με βγάζουν οι New York Times και εσένα ούτε η Φωνή του Λαγκαδά. Είμαι σταρ και γι' αυτό ανέβασα το δήμο*»!

Κωλοτούμπες

Μιλούν για τον Καμμένο, αλλά τι να πουν οι Αμερικανοί για το είδωλό του, τον Τραμπ; Τη μια μέρα μιλάει ως ναζί για τους μετανάστες και τις «βρωμοχώρες» τους, ξεσπάει σάλος και την επομένη τον βάζουν να εμφανιστεί στους συντάκτες του Λευκού Οίκου (που τους απεχθάνεται) και να πει ότι οι θέσεις του... παρεξηγήθηκαν και πως αυτός πιστεύει ότι η Αμερική ήταν και θα παραμείνει μια ανοικτή κοινωνία, η οποία προσεγγίζει ως... ευπρόδεκτους τους μετανάστες, όταν οι τελευταίοι είναι νόμιμοι, από όπου κι αν προέρχονται, φτάνει να διεκδικούν μια καλύτερη ζωή και την υλοποίηση των ονείρων τους!

ZOOM

Ταξική πάλη ή προεκλογικά σόου;

Πρέπει να άνοιξαν «μπουκάλια» στον Περισσό. Τέτοια προβολή είχαν πολλά χρόνια να τη ζήσουν. Από το Δεκέμβρη του 2008, όταν τα αστικά ΜΜΕ προέβαλαν τις «άσφαιρες» διαδηλώσεις τους «μακριά από το αγριεμένο πλήθος», ως υπόδειγμα... αγωνιστικής συνέπειας και πολιτικής σοβαρότητας και υπευθυνότητας. Τώρα, όμως, τα πράγματα ήταν διαφορετικά. Τώρα τα αντιπολιτευόμενα ΜΜΕ έδωσαν χώρο και χρόνο για να δείξουν τους παμίτες να σηκώνουν τα ρολά του υπουργείου Εργασίας και να μπουκάρουν στο γραφείο της Αχτσιόγλου, όπου ο Τασούλας χτύπησε το χέρι στο υπουργικό τραπέζι, κι άλλους παμίτες να σπρώχνονται με τους μπάτσους έξω από το Μαξίμου ή να κρεμούν πανό στο Λευκό Πύργο στη Θεσσαλονίκη. «Επαναστατικές» ενέργειες δηλαδή. Οσο για την ομιλία του Κουτσούμπα στη Βουλή, δε φείστηκαν επαίνων: «Ο Κουτσούμπας σήκωσε το γάντι», «Πόλεμο κατά του ΣΥΡΙΖΑ κηρύσσει το ΚΚΕ» και άλλα τέτοια... ανατριχιαστικά.

Οι μνημονιακές εφημερίδες κάνουν αντιπολιτευτική σπέκουλα. Θα συμφωνήσουν και οι του Περισσού μ' αυτή την εκτίμηση, αλλά θα σηκώσουν τους ώμους: «Και τι φταίμε εμείς γι' αυτό;». Μεταξύ μας, υποκριτικό είναι το ερώτημα. Τους αρέσει και τους παραρέσει αυτή η προβολή. Αλλωστε, η δράση τους προσανατολίστηκε έτσι που να εξασφαλίζει αυτή την προβολή. Ας αναρωτηθούμε: αν η δράση του Περισσού δεν ήταν στενά αντικυβερνητική και δεν έπαιρνε το χαρακτήρα του πολιτικού σόου, αν ήταν μια δράση σκληρά ταξική, που θα έκανε να πονέσει το σύστημα και όχι η κυβέρνηση, θα είχε αυτή την προβολή από τα αντιπολιτευόμενα ΜΜΕ;

Αυτά τα ΜΜΕ ποντάρουν σε μια -έστω και μικρή- εκλογική ενίσχυση του Περισσού σε βάρος του ΣΥΡΙΖΑ. Και δυο ποσοστιαίες μονάδες να του κόψει, θα είναι κέρδος για τη ΝΔ και το ΚΙΝΑΛ, σκέφτονται. Δε χρειάζεται να εξηγήσουμε γιατί ποντάρουν στον Περισσό για να «ξεπουπουλιάσει», έστω και λίγο, από τ' αριστερά τον ΣΥΡΙΖΑ. Οι άλλες δυνάμεις (ΛΑΕ, Κωνσταντοπούλου, ΑΝΤΑΡΣΥΑ) δεν έχουν κοινοβουλευτική δυναμική και την «πληρώνουν» εξαιτίας της λογικής της «χαμένης ψήφου». Δεν παραλείπουν, πάντως, να προβάλλουν και τις «διασπάσεις» του ΣΥΡΙΖΑ στη δράση εναντίον των πλειστηριασμών, στην οποία επικεντρώνονται, σχεδόν αποκλειστικά.

Από την άλλη, αυτή η δράση του Περισσού, ακόμα και στις πιο εντυπωσιακές (για την ακρίβεια εντυπωσιοθηρικές) εκφράσεις της, δε διασαλεύει ούτε τη μνημονιακή κανονικότητα ούτε τη λειτουργία του συστήματος. Η αστική τάξη δεν έχει να φοβάται τίποτα. Εχει αποδεχτεί τη δράση του Περισσού και τη θεωρεί χρήσιμη. Ξέρει ότι υπάρχει αντιμνημονιακό ρεύμα στον ελληνικό λαό και έχει κάθε συμφέρον αυτό το ρεύμα να εκπροσωπείται πολιτικά από αυτό το κόμμα, που έχει δώσει τις εγγυήσεις του για το σεβασμό της αστικής νομιμότητας και γενικότερα της καθεστηκυίας τάξης. Οπως έλεγενα και έγραφαν πολλοί το 2008, είναι καλύτερα το παιδί να γραφτεί στην ΚΝΕ, παρά να πετάει πέτρες στους μπάτσους. Η μνημονιακή πολιτική δεν κινδυνεύει από τον Περισσό, ο καπιταλισμός δεν κινδυνεύει από τον Περισσό, οπότε οι αντι-ΣΥΡΙΖΑ μιντιακές δυνάμεις έχουν κάθε λόγο να προβάλλουν τη δράση του (μολονότι οι περισσότεροι από τους αρθρογράφους τους σιχαίνονται και τους ανθρώπους του Περισσού και κάθε αναφορά στον κομμουνισμό).

Μπορεί ο Περισσός να κερδίσει εκλογικά απ' αυτού του τύπου τη δράση; Μολονότι μας είναι αδιάφορο, δε θα διστάσουμε να πούμε ότι μπορεί. Γι' αυτό, άλλωστε, επέλεξε αυτό το μπαράζ «θεάματος» ενόψει της ψήφισης του πολυνομοσχέδιου. Η ηγεσία του εκτίμησε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ είναι πλέον αναξιόπιστος (αν όχι μισητός) σε πλατιά στρώματα της εργατικής τάξης (εργαζόμενων, ανέργων και συνταξιούχων), οπότε ανέβασε την ένταση της ασκούμενης αντιπολίτευσης, προσθέτοντας και το «αγωνιστικό σόου» στις κοινοβουλρυτικές ομιλίες και στις κομματικές διαδηλώσεις που και προηγούμενα χρησιμοποιούσε.

Η τακτική αυτή είναι μια καθαρά προεκλογική τακτική. Φαίνεται και από την περιχαράκωση σε αυστηρά κομματικές εκδηλώσεις, χωρίς το παραμικρό άνοιγμα σε άλλους χώρους, αλλά και από το περιεχόμενο αυτής της τακτικής, που όπως το περιγράψαμε παραπάνω, δε δημιουργεί κανέναν κίνδυνο για το σύστημα. Οι μόνες που κινδυνεύουν, σε κάποιο μικρό βαθμό, είναι οι ψήφοι του ΣΥΡΙΖΑ.

Το σημειώνουμε αυτό γιατί βλέπουμε και πάλι να αναπτύσσονται οι ιδέες ενός πολιτικού «φλερτ» από δυνάμεις που βρίσκονται στ' αριστερά του Περισσού. Δεν αναφερόμαστε στα «ορφανά» του ΣΥΡΙΖΑ, που μέσα από τις ενωτικές εκκλήσεις προσπαθούν να κερδίσουν κάποιες ψήφους σε βάρος του Περισσού (το ίδιο έκαναν και όσο ανήκαν στον προ Μνημονίου ΣΥΡΙΖΑ), αλλά σε αγωνιστές και συλλογικότητες με ταξικές αναφορές.

Να ξεκαθαρίσουμε, καταρχάς, ένα ζήτημα. Δεν αναφερόμαστε στην ενιαιομετωπική δράση στο πλαίσιο π.χ. ενός συνδικάτου ή ενός χώρου εργασίας, όπου απαγορεύεται κάθε είδους πολιτικός διαχωρισμός ανάμεσα στους εργαζόμενους. Ο μόνος διαχωρισμός, που είναι μάλιστα επιβεβλημένος, αφορά τα τσιράκια της εργοδοσίας. Ολοι οι υπόλοιποι πρέπει να δώσουν από κοινού τον αγώνα, συσπειρωμένοι σε ταξική βάση και αποφασίζοντας μέσα από αμεσοδημοκρατικές διαδικασίες. Αναφερόμαστε σ' εκείνη την πολιτική εκτίμηση που διαχωρίζει τον Περισσό από τα υπόλοιπα αστικά κόμματα, στο όνομα είτε της συσπείρωσης ενός εργατικού δυναμικού στις γραμμές του, είτε (ακόμα χειρότερα) των ψευδοκομμουνιστικών αναφορών του, είτε και των δύο. Αυτή είναι μια παλιά τροτσκιστική τακτική, που έφτανε μέχρι τον αποκληθέντα «εισοδισμό». Σε κάθε περίπτωση, είναι πολιτική ουράς σε ένα αστικό κόμμα. Πολιτική που υπονομεύει την ανεξάρτητη ταξική οργάνωση και δράση.

Πριν από οτιδήποτε άλλο, θα πρέπει να ορίσουμε την ταξική ταυτότητα του Περισσού. Οπως γνωρίζουμε από τη θεωρία, η ταξική ταυτότητα ενός πολιτικού κόμματος δεν καθορίζεται από την κοινωνική σύνθεση των μελών του, αλλά από το πρόγραμμα, τη στρατηγική και την τακτική του. Αν κρίναμε με βάση την κοινωνική σύνθεση, τότε τα σοσιαλδημοκρατικά κόμματα, που ακόμα και σήμερα συσπειρώνουν ευρύτατες εργατικές μάζες, θα ήταν οι βασικότεροι σύμμαχοι του επαναστατικού κινήματος.

Ο χώρος δεν επιτρέπει απόδειξη (το έχουμε κάνει προ πολλών ετών, σε εκτενέστατο άρθρο στη Μαρξιστική Λενινιστική Επιθεώρηση), όμως όποιος έχει διαφορετική άποψη θα πρέπει να την καταθέσει για να συζητηθεί. Να συζητηθεί με βάση τα δεδομένα της θεωρίας και της πράξης του εν λόγω κόμματος και όχι με συναισθηματικές αναφορές. Εμείς θεωρούμε τον Περισσό ένα αστικό κόμμα με εργατική, μικροαστική και αστική κοινωνική σύνθεση. Επομένως, δεν υπάρχουν περιθώρια πολιτικής συνεργασίας μ' αυτό το κόμμα (αναφερόμαστε σε γενική πολιτική συνεργασία και όχι σε ενδεχόμενες ad hoc συνεργασίες ή μάλλον συνευρέσεις σε πολιτικά ή κοινωνικά μέτωπα που ανοίγονται).

Πρέπει να γίνει κατανοητό ότι η συμπερίληψη αυτού του κόμματος στις «εργατικές δυνάμεις» (γενικόλογη αναφορά που διευκολύνει την οπορτουνιστική παρέκκλιση) το διευκολύνει να συσπειρώνει εργατικές και νεολαιίστικες δυνάμεις στις γραμμές του. Είναι ένα είδος αριστερών διαπιστευτηρίων, που θολώνουν το τοπίο και εμποδίζουν την αναγκαία αντιπαράθεση. Γιατί ειδικά με δυνάμεις όπως ο Περισσός (και όπως ο ΣΥΡΙΖΑ, που μέχρι να γίνει εξουσία αναγνωριζόταν επίσης ως «αριστερή», ου μην και «αντικαπιταλιστική» δύναμη) το ταξικό-επαναστατικό κίνημα πρέπει να βρίσκεται σε σκληρή ιδεολογική και πολιτική αντιπαράθεση. Αντιπαράθεση «εφ' όλης της ύλης»: θεωρητική, ιστορική, προγραμματική, στρατηγική και τακτική.

Πώς μπορεί να ανασυγκροτηθεί ταξικά το εργατικό κίνημα, σε πολιτική βάση πρωτίστως, αν όχι σε σκληρή σύγκρουση των επαναστατικών πρωτοποριών με τον κάθε είδους ρεβιζιονισμό και οπορτουνισμό, που -για να θυμηθούμε μια παλιά τριτοδιεθνιστική έκφραση- εκπροσωπεί την αστική τάξη μέσα στο εργατικό κίνημα; Αλλοτε, η τακτική της ρήξης με τα αστικά-οπορτουνιστικά κόμματα θεωρούνταν «αλφαβήτα» για τους επαναστάτες κομμουνιστές. Σήμερα, μετά από τόσες δεκαετίες αναθεωρητικών μεταλλάξεων και σε συνθήκες ήττας του εργατικού κινήματος, πρέπει να ξεκινήσουμε από την «αλφαβήτα».

Είναι χρήσιμο να βουτάμε στην ιστορία του εργατικού κινήματος και να αντλούμε απ' αυτήν κατευθυντήριες γραμμές. Ας θυμηθούμε, λοιπόν, το «Τί να κάνουμε;» του Λένιν, την πάλη ενάντια στους οικονομιστές της εποχής του, τη θεωρία για την ανάγκη συγκρότησης ενός ταξικά ανεξάρτητου πολιτικού κόμματος της εργατικής τάξης. Πηγαίνοντας παραπίσω, ας θυμηθούμε την πάλη των Μαρξ και Ενγκελς, από τα νεανικά τους χρόνια ήδη, ενάντια σε όλες τις «αιρέσεις» που άνθιζαν τότε μέσα στο νεαρό εργατικό κίνημα της Ευρώπης. Μ' αυτόν τον μπούσουλα πρέπει να κινηθούμε, αν θέλουμε πραγματικά να οικοδομήσουμε ένα επαναστατικό εργατικό κίνημα.

Πέτρος Γιώτης

Κατά τα πρότυπα των ναζί οι σιωνιστές

«Ποιο είναι αυτό το ειδικό όπλο που χρησιμοποιούμε και προκαλεί εκρήξεις και καπνούς αλλά δεν σκοτώνει κανέναν; Είναι ώρα ν' αρχίσουν να υπάρχουν τραυματισμοί και θάνατοι»! Η δήλωση έγινε την Κυριακή 14 Γενάρη σε ισραηλινό ραδιοφωνικό σταθμό από τον απροκάλυπτο φασίστα υπουργό Γεωργίας του Ισραήλ Ούρι Αριελ, σύμφωνα με την ισραηλινή εφημερίδα «Χααρέτζ». Δεν πρόκειται για το παραλήρημα ενός φασίστα, που αποτελεί εξαίρεση στον κανόνα. Πρόκειται για δήλωση που αντικατοπτρίζει την κατάσταση στο εσωτερικό του Ισραήλ, όπου ο σιωνιστικός όχλος απαιτεί περισσότερο παλαιστινιακό αίμα.

Είναι άγνωστο αν τα λόγια του Αριελ προμηνύουν μια νέα εισβολή των σιωνιστών στη Γάζα. Ομως, είναι αναμφισβήτητο γεγονός η όξυνση της φονικής επιθετικότητας της σιωνιστικής πολεμικής μηχανής ενάντια στον παλαιστινιακό λαό, που θα οξύνεται περισσότερο όσο συνεχίζεται η αντίσταση αυτού του λαού και όσο οι λαοί της υφηλίου θα μένουν αδιάφοροι μπροστά στο νέο έγκλημα που βρίσκεται σε εξέλιξη στη Δυτική Οχθη και το Ισραήλ απολαμβάνει τη φανερή ή συγκαλυμμένη στήριξη των ιμπεριαλιστών.

Πριν συμπληρωθεί ο πρώτος μήνας του 2018, οι δολοφονημένοι Παλαιστίνιοι έχουν φτάσει ήδη τους τέσσερις. Οι τρεις από αυτούς είναι έφηβοι, ηλικίας κάτω των 18 ετών. Το 2017, τα δολοφονημένα παιδιά Παλαιστινίων από τους ισραηλινούς στρατιώτες και μπάτσους έφτασαν τα δεκατέσσερα, ενώ από τις 6 Δεκέμβρη ο ισραηλινός στρατός έχει δολοφονήσει 9 παλαιστίνιους διαδηλωτές μόνο στη Γάζα.

Ο ισραηλινός στρατός και η αστυνομία απολαμβάνουν πλήρη δικαστική ασυλία για τη συστηματική δολοφονική τους δράση, που δεν επιφέρει μόνο θανάτους αλλά και σοβαρότατους τραυματισμούς που οδηγούν ακόμα και σε ακρωτηριασμούς άκρων παλαιστίνιων εφήβων. Ακόμα και στις περιπτώσεις που τυχαίνει να εντοπιστεί ο δράστης από κάποιο βίντεο ανεξάρτητης πηγής, τα ισραηλινά στρατιωτικά δικαστήρια τον ρίχνουν στα μαλακά, επιβάλλοντάς του κάποιες ώρες κοινωνικής εργασίας ή κάποια ολιγόμηνη φυλάκιση, που κι αυτή ακυρώνεται ή μειώνεται προκλητικά, όταν η υπόθεση εκδικάζεται σε δεύτερο βαθμό. Η εξευτελιστική ποινή που απομένει (σε όσες περιπτώσεις απομένει) «εκτίεται» στη μονάδα του δολοφόνου, δηλαδή ισοδυναμεί με στέρηση εξόδου. Ισραηλινές οργανώσεις υπεράσπισης των ανθρώπινων δικαιωμάτων, όπως η B'Tselem, χαρακτηρίζουν φάρσες τις δίκες στα ισραηλινά στρατοδικεία για τους δολοφόνους στρατιώτες και μπάτσους, σημειώνοντας ότι αυτές χρησιμεύουν ως φύλλο συκής για τη συνεχιζόμενη κατοχή και τα εγκλήματά της.

Εκθεση του Πανεπιστημίου της Καλιφόρνια αποκαλύπτει ότι οι σιωνιστές χρησιμοποιούν συστηματικά μέσα καταστολής διαδηλώσεων σε βάρος των κατοίκων του στρατοπέδου παλαιστίνιων προσφύγων Αϊντα στη Βηθλεέμ. Σύμφωνα με την έκθεση, ο ισραηλινός στρατός εισβάλλει στο στρατόπεδο εκτοξεύοντας χημικά προς κάθε κατεύθυνση, χωρίς καν να υπάρχει κάποια διαδήλωση σε εξέλιξη. Βομβαρδίζει την περιοχή με χημικά και αναγκάζει τους κατοίκους να φεύγουν από τα σπίτια τους. Αυτού του είδους η σιωνιστική τρομοκρατία ισοδυναμεί με μαζικό βασανιστήριο και γίνεται σε ανύποπτο χρόνο, με συχνότητα τον τελευταίο χρόνο που κυμαίνεται από τρεις φορές την εβδομάδα μέχρι κάθε μέρα.

Ο Πιερ Κράχενμπουλ, ανώτατο στέλεχος της UNRWA (υπηρεσία του ΟΗΕ για τους παλαιστίνιους πρόσφυγες) στη Δυτική Οχθη, δήλωσε τον περασμένο Νοέμβρη ότι οι κάτοικοι του Αϊντα εκτίθενται σε χημικά περισσότερο από οποιονδήποτε άλλο πληθυσμό σε παγκόσμιο επίπεδο, ενώ το στρατόπεδο, που έχει έκταση μόλις 71 στρεμμάτων και περισσότερους από 6.400 κατοίκους, είναι από τις πιο πυκνοκατοικημένες περιοχές στον κόσμο. Η έκθεση αποκαλύπτει ακόμα, ότι τα αμερικάνικης κατασκευής χημικά, που χρησιμοποιεί τελευταία ο ισραηλινός στρατός στην περιοχή, είναι πολύ πιο ισχυρά από τα προηγούμενα, έχουν μεγαλύτερη διάρκεια δράσης και πιο επίπονες παρενέργειες. Διασώστες της Ερυθράς Ημισελήνου τονίζουν ότι παλιότερα έφτανε απλά να ξεπλύνεις το δέρμα και τα μάτια με λίγο νερό για να περιορίσεις την ένταση των συμπτωμάτων έκθεσης και τη δράση του χημικού, αλλά τώρα η χρήση νερού εντείνει τη δράση του.

Την αχαλίνωτη χρήση χημικών από τον ισραηλινό στρατό συμπληρώνουν οι χειροβομβίδες κρότου-λάμψης και τα θωρακισμένα στρατιωτικά και αστυνομικά οχήματα που εκτοξεύουν υγρά λύματα και σπρέι πιπεριού που στοχεύει στα μάτια των διαδηλωτών. Οι περισσότεροι από τους μισούς κατοίκους του Αϊντα έχουν δει ισραηλινούς στρατιώτες να βάλλουν με πλαστικές σφαίρες εναντίον παλαιστίνιων διαδηλωτών, ενώ περίπου το 6% των ερωτηθέντων έχουν δει τον ισραηλινό στρατό να πυροβολεί διαδηλωτές με αληθινές σφαίρες. Σύμφωνα με τα στοιχεία της έκθεσης, οι κάτοικοι του στρατοπέδου υποφέρουν συχνά από ασθματικές κρίσεις, κνησμό και πονοκεφάλους, λόγω της χρόνιας και εκτεταμένης έκθεσης στα χημικά. Επίσης, έχουν παρατηρηθεί αποβολές εγκύων μετά από εισπνοή χημικών, αλλά και θάνατοι από καρδιακή ανακοπή.

Τα βασανιστήρια στα οποία υποβάλλουν οι σιωνιστές τους κατοίκους του στρατοπέδου, έχουν προκαλέσει μόνιμο φόβο και άγχος, ενώ υπάρχουν κρούσματα κατάθλιψης και μεταταραυματικού στρες, όπως συμβαίνει σε ανθρώπους που εγκλωβίζονται σε εμπόλεμες ζώνες. Κατά τα πρότυπα των ιδεολογικών τους προγόνων, των ναζιστών, οι σιωνιστές δε διστάζουν να μετατρέψουν τους παλαιστίνιους κατοίκους μιας ολόκληρης περιοχής της Δυτικής Οχθης σε πειραματόζωα για τη χρήση πιο εξελιγμένων μέσων καταστολής του παλαιστινιακού λαού.

Στουρνάρας, τραπεζίτες, βιομήχανοι, μεγαλοξενοδόχοι στην «αυλή» του γερμανικού ιμπεριαλισμού

Στη Φρανκφούρτη έκοψαν το «κοστούμι» του μετα-μνημόνιου

Σ' αυτή την περίπτωση δεν ισχύει το «τι γυρεύει η αλεπού στο παζάρι;». Αλλωστε, η αλεπού δεν ήταν μία αλλά πολλές. Ο Στουρνάρας πήρε μαζί του «όλο τον καλό τον κόσμο» και πήγε στη Φρανκφούρτη, καλεσμένος του προέδρου της Μπούντεσμπανκ, της πανίσχυρης κεντρικής ομοσπονδιακής τράπεζας της Γερμανίας, Γενς Βάιντμαν. Μιλάμε για πραγματική εθνική Ελλάδας του μεγάλου κεφαλαίου: ο πρόεδρος της Ελληνικής Ενωσης Τραπεζών και πρόεδρος της Eurobank Ν. Καραμούζης, ο διευθύνων σύμβουλος της Πειραιώς Χ. Μεγάλου, ο διευθύνων σύμβουλος της Εθνικής Λ. Φραγκιαδάκης, ο αναπληρωτής διευθύνων σύμβουλος της Alphabank Σ. Φιλάρετος, ο διευθύνων σύμβουλος της Eurobank Φ. Καραβίας, ο πρόεδρος του ΣΕΒ Θ. Φέσσας, ο αντιπρόεδρος και επόμενος πρόεδρος Ε. Μυτιληναίος, το μέλος του προεδρείου Μ. Στασινόπουλος, ο πρόεδρος του ΣΕΤΕ Γ. Ρέτσος και ο αντιπρόεδρος Ε. Βασιλάκης.

Η γερμανική κυβέρνηση εκπροσωπήθηκε στη συνάντηση-γεύμα από τον γερμανό πρέσβη στην Αθήνα Γενς Πλέτνερ. Η ελληνική; Από κανέναν. Δεν κλήθηκε ούτε καν ο έλληνας πρέσβης στο Βερολίνο. Προφανώς, για να μη διαρρεύσει στην κυβέρνηση το παραμικρό απ' όσα συζητήθηκαν γύρω από τη ροτόντα. Δεν το λες και... ευγενικό, αλλά χέστηκαν οι Γερμανοί (και οι έλληνες καπιταλιστές) για το πώς θα εκλάβουν οι Τσιπραίοι τη συμπεριφορά τους.

Μόνον αφελείς θα πίστευαν ότι ήταν μια συνάντηση «ασμπέτε» (όπως έλεγε το το know us better η αφελής σύζυγος σε μια παλιά ελληνική ταινία). Ο Βάιντμαν έχει πολλά στο κεφάλι του (μεταξύ των άλλων θέλει και τη θέση του προέδρου της ΕΚΤ το 2019 που λήγει η θητεία του Ντράγκι) για να χάνει τον καιρό του σε συναντήσεις γνωριμίας. Ηταν μια συνάντηση ουσίας, στην οποία έκοψαν το «κοστούμι» της μετα-μνημονιακής περιόδου. Ο γερμανός κεντρικός τραπεζίτης διατύπωσε το πλάνο της ηγέτριας δύναμης της ιμπεριαλιστικής Ευρώπης και οι έλληνες καπιταλιστές κατέθεσαν τα αιτήματά τους «στο ανώτατο δυνατό επίπεδο», ώστε να κωδικοποιηθούν και να ενσωματωθούν ως **προαπαιτούμενα** στη συμφωνία που θα υπογράψει η ελληνική κυβέρνηση με τους ιμπεριαλιστές δανειστές για τη μεταμνημονιακή περίοδο. Μέχρι τώρα συζητούσαν τα αιτήματά τους με τα στελέχη της τρόικας, τώρα τους δόθηκε η ευκαιρία να τα συζητήσουν με τον γερμανό κεντρικό τραπεζίτη και τους επιτελείς του.

Οι συμμετέχοντες σε τέτοιου είδους συναντήσεις είναι «τάφος». Τους «ξεφεύγει» μόνο αυτό που θέλουν να τους «ξεφύγει». Προφανώς κατ' απαίτηση των καπιταλιστών, το θέμα κρατήθηκε «χαμηλά» από τα ελληνικά ΜΜΕ, που αν είχαν διαφορετική εντολή θα έστηναν πρωτοσέλιδα. Οι έλληνες καπιταλιστές πήγαν στο γραφείο του Βάιντμαν για να κάνουν «δουλειά» και όχι για να κάνουν πολιτικό παιχνίδι με στόχο τις ψήφους. Γι' αυτό δε δημοσιεύτηκαν ούτε φωτογραφίες από το γεύμα. Ομως, ακόμα και σε συνθήκες «σιγής ασυρμάτου» μπορεί κανείς να καταλάβει πολλά από μια παράγραφο της -κατά τα άλλα τυπικής- ανακοίνωσης που εξέδωσε η Ελληνική Ενωση Τραπεζών: *«Τονίστηκε ότι η συνέχιση των μεταρρυθμίσεων και των ιδιωτικοποιήσεων και η διαμόρφωση φιλικού επιχειρηματικού περιβάλλοντος για επενδύσεις και προσέλκυση ξένων κεφαλαίων, αποτελούν κρίσιμες προϋποθέσεις επίτευξης διατηρήσιμης αναπτυξιακής πορείας επιστροφής της Ελλάδας σε κλίμα οικονομικής κανονικότητας και βελτίωσης της εικόνας της χώρας στη γερμανική και διεθνή αγορά».*

Σε ελεύθερη απόδοση: **το μετα-μνημόνιο δεν πρέπει ν' αλλάξει τίποτα απ' αυτά που θεσπίστηκαν κατά την οκταετή περίοδο των Μνημονίων**.

Δεν πρόκειται, βέβαια, για τίποτα το καινούργιο. Εδώ και μήνες τα στελέχη των Βρυξελλών και της Φρανκφούρτης κάνουν λόγο για «ρήτρα μη επιστροφής», «ρήτρα μεταρρυθμίσεων», «αυξημένη επιτροπεία», «υβριδικό μνημόνιο» και τα παρόμοια. Οι έλληνες καπιταλιστές κλήθηκαν για να εκφράσουν τη στήριξή τους σ' αυτή την κατεύθυνση. Και την εξέφρασαν, φυσικά, γιατί οι έλληνες καπιταλιστές δε συγκινούνται από τα «εθνικοπατριωτικά» που επιστρατεύουν οι αστοί πολιτικοί. Αυτά είναι για να ξεγελούν το «πόπολο» που -πέραν των άλλων- αισθάνεται και ντροπή για τον ανοιχτό δωσιλογισμό των κυβερνήσεών του. Οι καπιταλιστές μία μόνο πατρίδα έχουν: το κέρδος. Στα 200 περίπου χρόνια ανεξάρτητου ελληνικού κράτους έχουν μετρήσει το οικονομικό μπόι τους και γνωρίζουν πως μόνο οι σχέσεις εξάρτησης από το μονοπωλιακό κεφάλαιο των ιμπεριαλιστικών χωρών μπορούν να τους εξασφαλίσουν την επιβίωση και τη σχετική πρόοδο στο πλαίσιο του παγκόσμιου καπιταλιστικού καταμερισμού της παραγωγής.

Σύμφωνα με διαρροές από γερμανικές πηγές (λέγε με... Στουρνάρα), στη Φρανκφούρτη συζητήθηκε και προκρίθηκε και η λύση της «προληπτικής γραμμής πίστωσης» μετά τη λήξη του τρίτου Μνημόνιου. Διότι -σύμφωνα με τις ίδιες διαρροές- η απουσία «προγράμματος σταθερότητας», σε συνδυασμό με την παραμονή των ελληνικών ομολόγων σε πολύ χαμηλές βαθμίδες αξιολόγησης, θα κόψει από τις 21.8.2018 την πρόσβαση των ελληνικών τραπεζών στη χρηματοδότηση από την ΕΚΤ και θα τις οδηγήσει ξανά στον ακριβότερο ΕΛΑ. Δεν παίρνουμε όρκο για την ακρίβεια των πληροφοριών. Σημειώνουμε, όμως, πως πρόκειται για τεχνικό ζήτημα. Υπάρχουν και άλλες τεχνικές λύσεις που μπορούν να εξασφαλίσουν την αυστηρή επιτροπεία για τη συνέχιση της μνημονιακής πολιτικής.

ΥΓ1. Μπορεί ο Τζανακόπουλος να απευθύνει... αυστηρές συστάσεις στον Στουρνάρα για να... προσαρμοστεί με την οικονομική πολιτική της κυβέρνησης και να μην παρουσιάζει δημόσια τις δικές του απόψεις για τη μετα-μνημονιακή περίοδο (ως γνωστόν, ο Στουρνάρας προτείνει «προληπτική γραμμή πίστωσης» και όχι «καθαρή έξοδο»), μπορεί ο Πολάκης να αλυχτάει σαν ξεδοντιασμένο τσοπανόσκυλο από το facebook, όμως ο Τσακαλώτος δεν έχει την ίδια γνώμη. Με το που επέστρεψε από τις Βρυξέλλες ο Στουρνάρας, αφού πρώτα τον άφησε να κόψει την πίτα της ΤτΕ και να εξαπολύσει ευθείες βολές κατά της κυβέρνησης, ο Ευκλειδάκος πήρε τη σάκα του και πήγε για βίζιτα στην ΤτΕ (προσέξτε τη σημειολογία: δεν πήγε ο διοικητής της ΤτΕ στο υπουργείο Οικονομικών, αλλά πήγε ο υπουργός Οικονομικών στο γραφείο του διοικητή της ΤτΕ). Εξέδωσε, μάλιστα, και Δελτίο Τύπου, προσδίδοντας επίσημο χαρακτήρα στη συνάντηση: *«Ο υπουργός Οικονομικών κ. Ευκλείδης Τσακαλώτος συναντήθηκε σήμερα το πρωί στην Τράπεζα της Ελλάδας με τον διοικητή κ. Γιάννη Στουρνάρα. Κατά την διάρκεια της συνάντησης, ο υπουργός ενημέρωσε τον κ. Στουρνάρα για την πρόοδο που έχει σημειωθεί στην πορεία των διαπραγματεύσεων, ενόψει του Eurogroup της 22ας Ιανουαρίου, ενώ από την πλευρά του ο κ. Στουρνάρας ενημέρωσε τον υπουργό για τις επαφές τις οποίες είχε στην Φρανκφούρτη και στο Λονδίνο και για την πορεία των τραπεζικών εξελίξεων».* Μια συνάντηση και ένα ανακοινωθέν που «τα είπαν όλα» σχετικά με το «ποιος κάνει κουμάντο».

ΥΓ2. Φιλοδοξεί ο Στουρνάρας να γίνει ο επόμενος Παπαδήμος; Γιατί όχι; Ενδεχομένως και με τον Τσακαλώτο υπουργό Οικονομικών. Ο γιος του κυνηγημένου εαμίτη (ο Στουρνάρας είν' αυτός, όχι ο Τσακαλώτος) έδειξε από τα μικράτα του ότι οι φιλοδοξίες του δεν έχουν ταβάνι, αλλά και ότι ξέρει να τις ικανοποιεί τη μία μετά την άλλη, χωρίς άλματα, ποντάροντας πάντοτε στη στήριξη των ισχυρών στους οποίους προσκολλάται σαν πιστό σκυλί. Το μέλλον θα δείξει αν θα καταφέρει να υλοποιήσει και τη μέγιστη των φιλοδοξιών του. Αλλωστε, είναι... μόλις 62 ετών.

Η απάτη της Εργάνης και ο γκεμπελισμός της Αχτσιόγλου

Δεν είναι η πρώτη φορά που αναφερόμαστε στο περιβόητο Πληροφοριακό Σύστημα Εργάνη. Η Εργάνη, ως (υποτιθέμενο) πληροφοριακό σύστημα καταγραφής της απασχόλησης, ξεκίνησε την 1η Μάρτη του 2013. Κάθε μήνα δημοσιεύει στοιχεία για την απασχόληση, στα οποία καταγράφει μόνο προσλήψεις, απολύσεις και «οικειοθελείς» αποχωρήσεις, ενώ εκδίδει και ένα ετήσιο δελτίο, στο οποίο αναφέρει μόνο το σύνολο των πλήρως και των μερικώς απασχολούμενων.

Στις 19 Δεκέμβρη του 2017, δημοσιοποιήθηκε το Ειδικό Τεύχος του Πληροφοριακού Συστήματος Εργάνη, σύμφωνα με το οποίο, η απασχόληση αυξήθηκε το 2017, σε σχέση με το 2016, κατά 121.993 εργαζόμενους πλήρους και μερικής απασχόλησης. Στις 15 Γενάρη, δημοσιοποιήθηκε το τεύχος της Εργάνης για τον Δεκέμβρη του 2017. Σύμφωνα μ' αυτό, η απασχόληση το 2017 αυξήθηκε κατά 143.535 εργαζόμενους. Γιατί αυτή η διαφορά; Η απάντηση είναι απλή: η υπουργός Εργασίας Αχτσιόγλου θέλει να εμφανίσει την απασχόληση το 2017 σημαντικά αυξημένη σε σχέση με το 2016.

Ομως η Αχτσιόγλου δεν περιορίστηκε μόνο στην «επεξεργασία» της αύξησης της απασχόλησης ώστε να δείχνει μεγαλύτερη απ' αυτή που εμφάνισε το 2016. Ισχυρίζεται ότι η δήθεν αύξηση των απασχολούμενων το 2017 κατά 143.535 άτομα (πλήρους και μερικής απασχόλησης) είναι η μεγαλύτερη από το 2001. Είναι μια κατασκευή που θέλει να υπερασπίσει το success story των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, σύμφωνα με το οποίο η Ελλάδα μπήκε σε τροχιά ανάπτυξης λόγω της ασκούμενης οικονομικής πολιτικής.

Στο Δελτίο Τύπου η Αχτσιόγλου κάνει μια αλχημεία. Ενώ στον Πίνακα ΙΙ της Εργάνης Δεκεμβρίου 2017 υπάρχουν στοιχεία για το «ισοζύγιο ροών» Γενάρη-Δεκέμβρη για μια ολόκληρη περίοδο, μέχρι και το 2017, το Δελτίο Τύπου αναφέρεται μόνο στο 2017. Οπως, όμως, μπορείτε να δείτε στον Πίνακα (δεν είναι δικός μας, της Εργάνης είναι) από το 2013 (δηλαδή επί Σαμαροβενιζέλων) εμφανίζονται θετικά «ισοζύγια ροών απασχόλησης». 133.484 το 2013, 99.122 το 2014, 99.700 το 2015, 136.260 το 2016. Η δήθεν αύξηση του 2017 δεν είναι σημαντικά μεγαλύτερη από τις δήθεν αυξήσεις των προηγούμενων χρόνων και ιδιαίτερα μ' αυτές του 2013 και του 2016.

Προς τι λοιπόν οι πανηγυρισμοί για τη δήθεν αύξηση της απασχόλησης το 2017, η οποία δήθεν «σηματοδοτεί στροφή στην απασχόληση»;

Από τα -έτσι κι αλλιώς αναξιόπιστα- στοιχεία της Εργάνης διαπιστώνουμε ότι η παρουσιασθείσα αύξηση της απασχόλησης κατά 133.488 εργαζόμενους το 2013 (με κυβέρνηση ΣαμαροΒενιζέλων) δεν αποτέλεσε στροφή στην αύξηση της απασχόλησης, που θα φαινόταν τα επόμενα χρόνια (2014 και 2015). Ετσι, οι Σαμαροβενιζέλοι δεν μπόρεσαν να στήσουν πανηγύρια σαν αυτό της Αχτσιόγλου.

Ξαναδημοσιεύοντας τους πίνακες της προηγούμενης εβδομάδας, που συγκρίνουν τις «μαϊμουδιές» της Εργάνης με τα ακριβή και σωστά επεξεργασμένα στοιχεία της Διεύθυνσης Αναλογιστικών Μελετών και Στατιστικής του ΙΚΑ (τώρα Διεύθυνση Μελετών του ΕΦΚΑ), υπενθυμίζουμε τα βασικά συμπεράσματα:

- Ο συνολικός αριθμός απασχολούμενων (με μερική και πλήρη απασχόληση) που εμφανίζει η Εργάνη είναι σημαντικά μικρότερος από τον πραγματικό αριθμό απασχολούμενων, όπως καταγράφονται βάσει των Αναλυτικών Περιοδικών Δηλώσεων των καπιταλιστών εργοδοτών.

- Ο αριθμός των εργαζομένων που δηλώνονται ως μερικώς απασχολούμενοι είναι εμφανώς σμικρυμμένος στα δελτία της Εργάνης.

Πρέπει να σημειώσουμε, ακόμα, ότι οι αυξήσεις τόσο στην πλήρη όσο και στη μερική απασχόληση είναι απόρροια και των επιδοτούμενων θέσεων εργασίας και προγραμμάτων κατάρτισης. Και βέβαια, δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι οι καπιταλιστές συνηθίζουν να εμφανίζουν στις Αναλυτικές Περιοδικές Δηλώσεις ως εργαζόμενους με μερική απασχόληση, εργαζόμενους που ξεπερνούν και το πλήρες ωράριο, προκειμένου να καταβάλλουν μειωμένες ασφαλιστικές εισφορές.

Μέχρι το τέλος του 2014 ο εμπνευστής της Εργάνης Ι. Βρούτσης τη χρησιμοποιούσε προπαγανδιστικά για να «κάνει παιχνίδι» με τη δήθεν στροφή στην ανάπτυξη και την αύξηση της απασχόλησης. Απέφευγε τη δημοσιοποίηση των στοιχείων του Συστήματος επεξεργασίας των ΑΠΔ και, φυσικά, δεν αύξησε τον αριθμό των εργαζόμενων στη Διεύθυνση Αναλογιστικών Μελετών και Στατιστικής που επεξεργαζόταν τις ΑΠΔ. Οι υπουργοί Εργασίας των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ εφαρμόζουν κατά γράμμα την τακτική του Βρούτση, την οποία τότε κατήγγειλαν με δριμύτητα. Οι ανάγκες της αναπτυξιολογικής προπαγάνδας παραμένουν ίδιες.

Πίνακας ΙΙ

(σε νέες θέσεις εργασίας)	Ισοζύγιο Ροών Δεκεμβρίου	Ισοζύγιο Ροών Ιανουαρίου - Δεκεμβρίου
2001	-9.630	49.537
2002	-11.477	71.665
2003	-16.103	32.172
2004	-23.616	24.119
2005	-21.367	7.785
2006	-20.860	7.796
2007	-23.415	-6.020
2008	-37.625	-10.103
2009	-29.826	-86.171
2010	-33.455	-96.150
2011	-25.807	-125.944
2012	-21.049	-72.014
2013	19.999	133.488
2014	-834	99.122
2015	7.826	99.700
2016	11.132	136.260
2017	15.315	143.545

Διεύθυνση Αναλογιστικών Μελετών και Στατιστικής

ΧΡΟΝΙΑ	ΠΛΗΡΗΣ	%	ΜΕΡΙΚΗ	%	ΣΥΝΟΛΟ
2013	1.201.105	75.33	393.371	24.67	1.594.476
2014	1.290.846	72.41	491.800	27.59	1.782.646
2015	1.344.292	71.33	540.273	28.67	1.884.565
2016	1.393.089	69.67	606.306	30.33	1.999.395
α' τρ. '17	1.276.221	68.20	594.969	31.80	1.871.190

Πληροφοριακό Σύστημα Εργάνη

ΧΡΟΝΙΑ	ΠΛΗΡΗΣ	%	ΜΕΡΙΚΗ	%	ΣΥΝΟΛΟ
2013	1.093.918	79.76	277.532	20.24	1.371.450
2014	1.197.261	78.19	333.918	21.81	1.531.179
2015	1.256.135	77.55	363.710	22.45	1.619.845
2016	1.319.715	77.52	382.729	22.48	1.702.444
2017	1.411.152	77.35	413.285	22.65	1.824.437

ΕΚΒΥ, WWF και ΟΡΝΙΘΟΛΟΓΙΚΗ αδιαφορούν για την καταστροφή της Στυμφαλίας

Περιβαλλοντιστές μαλάματα!

Την προηγούμενη εβδομάδα αναφερθήκαμε στο ξεπάτωμα 150 στρεμμάτων καλαμιώνων στον υδροβιότοπο της Λίμνης Στυμφαλία, που είναι και ΚΑΖ (Καταφύγιο Αγριας Ζωής). Γι' αυτή την καταστροφή ενημερώσαμε τις ΜΚΟ ΕΚΒΥ, WWF και ΟΡΝΙΘΟΛΟΓΙΚΗ. Τους στείλαμε υλικό και φωτογραφίες (στο υλικό που τους στείλαμε περιλάβαμε και εμπεριστατωμένη γνωμοδότηση του προϊσταμένου της Διεύθυνσης Δασών Κορίνθου, στην οποία αναλύει, ιστορικά, τις επιπτώσεις στον υδροβιότοπο από τέτοιες επεμβάσεις) και τις καλέσαμε να τοποθετηθούν δημόσια καταγγέλλοντας αυτό το οικολογικό έγκλημα.

Διευκρινίζουμε ότι δεν ζητήσαμε νομική υποστήριξη, πράγμα που καταστήσαμε σαφές στους εκπροσώπους των ΜΚΟ. Θέλαμε να τους φράξουμε κάθε οδό διαφυγής προς τη δημαγωγία, ότι τάχα τους ζητάμε «να βγάλουν τα κάστανα από τη φωτιά» για λογαριασμό μας ή για λογαριασμό των αρμόδιων υπηρεσιακών παραγόντων της Γενικής Διεύθυνσης Δασών και της Διεύθυνσης Δασών Κορίνθου, που δεν μπορούν να κάνουν τίποτα για την προστασία της Λίμνης Στυμφαλία από τις επιθέσεις στελεχών της Τράπεζας Πειραιώς και της πολιτικής ηγεσίας του ΥΠΕΝ.

Την πρώτη κόλας επικοινωνία μας, εκπρόσωπος της ΕΚΒΥ μας είπε ότι οι καλαμιώνες θα ξαναφυτρώσουν και ότι σε λίγο καιρό το πρόγραμμα LIFE για την Στυμφαλία θα ολοκληρωθεί! Μ' άλλα λόγια, δεν τρέχει και τίποτα, τζάμπα κάνουμε τόση φασαρία! Δεύτερη φορά δεν μπορέσαμε να επικοινωνήσουμε μαζί της. Οταν κάποιος, που υποτίθεται ότι υπερασπίζεται τους υδροβιότοπους, βλέπει ένα περιβαλλοντικό έγκλημα και σου απαντά ότι οι καλαμιώνες θα ξαναφυτρώσουν (λες κι εμείς δεν το ξέραμε αυτό!), εμμένως πλην σαφώς αφήνει να εννοηθεί πως όχι μόνο δεν σκέπεται να κάνει κάτι, αλλά και ότι υπερασπίζεται την Τράπεζα Πειραιώς για το καταστροφικό της έργο. Αδιαφορεί για την απαγόρευση τέτοιων επεμβάσεων στα ΚΑΖ και για την αιτία της απαγόρευσης, που είναι η καταστροφικότητα τέτοιων επεμβάσεων για τον υδροβιότοπο.

Η εκπρόσωπος της WWF μας παρουσίασε την... πρωτότυπη άποψη ότι στις περιπτώσεις που δεν κινούνται τοπικοί φορείς δεν κάνουν κάτι και αυτοί! Αυτό το επαναλάμβανε μονότονα, μολονότι της ξεκαθαρίσαμε -επίσης κατ' επανάληψη- ότι δε ζητάμε νομική υπεράσπιση, ούτε κάποια βοήθεια προς εμάς, αλλά μόνο να πάρει δημόσια θέση ως οργάνωση που υποτίθεται ότι υπερασπίζεται το περιβάλλον. Ούτε με την εκπρόσωπο της WWF επικοινωνήσαμε δεύτερη φορά, καθόσον μας δήλωσε ότι δεν ήθελε περαιτέρω επικοινωνία.

Με την εκπρόσωπο της ΟΡΝΙΘΟΛΟΓΙΚΗΣ επικοινωνήσαμε δύο φορές. Την πρώτη φορά μας είπε ότι επικοινώνησε με ορνιθολόγο, ο οποίος τη διαβεβαίωσε ότι σε τόσο πυκνούς καλαμιώνες δεν αναπτύσσονται φωλιές των πουλιών που ευδοκιμούν σε αυτούς τους υδροβιότοπους. Ζητήσαμε να επικοινωνήσουμε με τον ορνιθολόγο, αλλά... μάταια. Την ενημερώσαμε για τις επιστημονικά τεκμηριωμένες απόψεις του προϊσταμένου της Διεύθυνσης Δασών Κορίνθου, βάσει των οποίων οι ισχυρισμοί του ορνιθολόγου της δεν ευσταθούν. Της δώσαμε, μάλιστα, την επιστημονική γνωμοδότηση του προϊσταμένου της Διεύθυνσης Δασών Κορίνθου, για να μην μπορεί να ισχυριστεί ότι πρόκειται για δικές μας «τραβηγμένες» απόψεις, χωρίς επιστημονική βάση. Για να μας «ξεφορτωθεί», μας είπε ότι θα επικοινωνήσει μ' αυτόν.

Στη δεύτερη επικοινωνία μας, η εκπρόσωπος της ΟΡΝΙΘΟΛΟΓΙΚΗΣ «ανακάλυψε» (οποία σύμπτωση!) ότι οι καλαμιώνες θα ξαναφυτρώσουν. Οταν την ρωτήσαμε αν γνωρίζει ότι αυτές οι επεμβάσεις απαγορεύονται με βάση το νόμο 3937/2011 για τη βιοποικιλότητα, μας απάντησε ότι ναι μεν απαγορεύονται, αλλά οι επιστήμονες έχουν άλλη γνώμη! Προφανώς, ο προϊστάμενος της Διεύθυνσης Δασών Κορίνθου, που εδώ και χρόνια έχει δώσει μάχες για την προστασία αυτού του σπάνιου υδροβιότοπου, δεν ανήκει στους επιστήμονες. Επιστήμονες είναι οι μπίζνεσμεν της Τράπεζας Πειραιώς, που οργανώνουν το ετήσιο ξεπάτωμα των καλαμιώνων της λίμνης, για να εξασφαλίσουν βιομάζα για την παραγωγή πέλετ!

Από τις επικοινωνίες και την κάθετη άρνηση να τοποθετηθούν για ένα περιβαλλοντικό έγκλημα, κατέστη σ' εμάς φανερό ότι οι ΜΚΟ κάνουν «δουλίτσες» με την Τράπεζα Πειραιώς και δε θέλουν να τις χαλάσουν. Μια ματιά στην ιστοσελίδα της Τράπεζας Πειραιώς μας επιβεβαίωσε. Στην ανάρτηση με τον βαρύγδουπο τίτλο «Συνεργασία με την κοινωνία των πολιτών» διαβάζουμε:

«Η Τράπεζα Πειραιώς έχει αναπτύξει στρατηγική συμμαχία με την κοινωνία των πολιτών για την προστασία της βιοποικιλότητας και του περιβάλλοντος. (...) Παράλληλα, υποστήριξε δράσεις του ΑΡΧΕΛΩΝ, της Ελληνικής Ορνιθολογικής Εταιρείας (...) ενώ η συμμετοχή του WWF Ελλάς ως εταίρου στην υλοποίηση του ευρωπαϊκού προγράμματος climabiz αναδεικνύει τη συστηματική συνεργασία που επιδιώκει να αναπτύξει η Τράπεζα Πειραιώς με την κοινωνία των πολιτών».

Δεν νομίζουμε ότι χρειάζεται επεξηγηματική ανάλυση. Η Τράπεζα Πειραιώς «δίνει» εν ψυχρώ τις δύο ΜΚΟ. Από τα αίσχη που γίνονται στην ιστορική Λίμνη της Στυμφαλίας μπορούμε να συμπράνουμε το περιεχόμενο της «συνεργασίας» των δύο αυτών ΜΚΟ με την Τράπεζα Πειραιώς (και όχι μόνο) για την «προστασία» των υδροβιότοπων, των ΚΑΖ και της βιοποικιλότητας.

ΝΔ - ΣΥΡΙΖΑ: Ρυθμίσεις για την Παιδεία

Χέρι - χέρι για το 30ωρο και τις συγχωνεύσεις

Τις τροπολογίες του υπουργείου Παιδείας για την υποχρεωτική παραμονή των εκπαιδευτικών στο σχολείο για 30 ώρες την εβδομάδα, που είναι και το πρώτο βήμα για την αύξηση του διδακτικού ωραρίου και τις συγχωνεύσεις σχολικών μονάδων (άρθρα 245 και 246 του πολυνομοσχέδιου «Ρυθμίσεις για την εφαρμογή των διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων του προγράμματος οικονομικής προσαρμογής και άλλες διατάξεις») υπερψήφισε η ΝΔ.

Χέρι-χέρι τα δυο μεγάλα κυβερνητικά κόμματα ΣΥΡΙΖΑ και ΝΔ, παρά τις αντιπολιτευτικές κορόνες, σπεύδουν να ικανοποιήσουν τις υποδείξεις του ντόπιου και ξένου κεφαλαίου, που έχουν εκφραστεί από τον ΣΕΒ, τον ΟΟΣΑ και αποτελούν μνημονιακές δεσμεύσεις. Ο ΣΥΡΙΖΑ, με μπόλικη δακρύβρεχτη δημαγωγία (δε συμφωνούμε, αλλά υπογράφουμε μέτρα που δεν τα πιστεύουμε με το πιστόλι στον κρόταφο) και ακατάσχετη ψευδολογία (οι υποδείξεις του ΟΟΣΑ δεν είναι υποχρεωτικά εφαρμόσιμες, το 30ωρο δεν είναι καινούργιο αλλά επανάληψη των όσων αναφέρονται στο νόμο 1566/85), η δε ΝΔ χωρίς περιττή χρυσόσκονη, επειδή η πολιτική της ιστορία πιστοποιεί ότι αποτελεί το «καθαυτό» κόμμα του μεγάλου κεφαλαίου.

Την πρεμούρα να στηρίξει τις κατευθύνσεις των καπιταλιστών και των ιμπεριαλιστών δανειστών, η ΝΔ, την έχει αποδείξει πάμπολλες φορές και στα ζητήματα Παιδείας, όντας μάλιστα στην αντιπολίτευση.

Δεν πάει πολύς καιρός που η τομεάρχης Παιδείας της ΝΔ, Νίκη Κεραμέως, μιλώντας μπροστά σε επίλεκτα στελέχη απ' όλο το φάσμα των μηχανισμών του καπιταλισμού, εγχώριου, ευρωπαϊκού και διεθνούς (υπουργούς, στελέχη των Βρυξελλών, του ΟΟΣΑ, τραπεζίτες, καθηγητάδες, κ.λπ), στο 2ο οικονομικό φόρουμ των Δελφών, αναφέρθηκε στο τρίπτυχο που αποτελεί και τη στρατηγική του κόμματος για την Παιδεία: «ελεύθερο σχολείο», «αυτόνομο πανεπιστήμιο», προσαρμοσμένο στις ανάγκες της αγοράς και ιδιωτικά πανεπιστήμια και στην Ελλάδα με κατάργηση του άρθρου 16 του Συντάγματος.

Το «ελεύθερο σχολείο» ή η «αυτονομία» της σχολικής μονάδας, που λέει με άλλα λόγια ο ΣΥΡΙΖΑ, αποτελούν δομικά στοιχεία της «αυτοαξιολόγησης» και παράγουν πανομοιότυπα αποτελέσματα: κατηγοριοποίηση των σχολείων ανάλογα με την κοινωνική προέλευση του μαθητικού πληθυσμού και την περιοχή στην οποία αυτά ανήκουν (τα «μαθητικά αποτελέσματα», η «αποτελεσματικότητα» διαχείρισης των οικονομικών πόρων από τους «δραστήριους» διευθυντές-μάνατζερ έχουν κυρίως ταξικό πρόσημο), εισδοχή των επιχειρήσεων και των κάθε λογής «χορηγών», συμπεριλαμβανομένης και της «τσέπης των γονιών», μέσα στο δημόσιο σχολείο, παρέμβαση των τοπικών παραγόντων και των επιχειρηματιών της κάθε περιοχής στο εκπαιδευτικό γίγνεσθαι, με το αζημίωτο.

Η «σύνδεση - της πανεπιστημιακής εκπαίδευσης - με την αγορά εργασίας» ή με την «αναπτυξιακή πορεία της χώρας» (έκφραση που αναπαράγεται από το υπουργείο Παιδείας), υποβιβάζει την επιστημονική γνώση μόνο στις απαραίτητες γνώσεις και δεξιότητες που απαιτούν οι σύγχρονες ανάγκες των καπιταλιστικών επιχειρήσεων. Ο δε ισχυρισμός της Ν. Κεραμέως ότι έτσι μόνον θα χτυπηθεί το υψηλό ποσοστό της ανεργίας των νέων πτυχιούχων και η φυγή «λαμπρών μυαλών στο εξωτερικό» αποτελεί καπνό παραλλαγής για να καλυφθούν οι πραγματικές αιτίες: η πρόσδεση της Ελλάδας στο άρμα του παγκόσμιου καπιταλιστικού καταμερισμού της εργασίας, η σκληρή δημοσιονομική προσαρμογή στην οποία έχει καταδικάσει τη χώρα ο μνημονιακός βραχνάς και η ατέρμονη «κινεζοποίηση» της εργαζόμενης κοινωνίας.

Στην ατζέντα της ΝΔ υπάρχουν επίσης ως κεντρικά ζητούμενα:

◆ Ενας «νέος ακαδημαϊκός χάρτης», ένα νέο, δηλαδή, «σχέδιο Αθηνά» με συγχωνεύσεις-καταργήσεις Τμημάτων, Πανεπιστημίων και ΤΕΙ.

◆ Η «διαρκής τακτική αξιολόγηση των προγραμμάτων σπουδών, των διδασκόντων και των ιδρυμάτων, καθώς και πιστοποίηση από μια ισχυρή Ανεξάρτητη Αρχή».

◆ Η «ενίσχυση θεσμών, όπως τα Συμβούλια Ιδρύματος, ως απαραίτητο βήμα για να υπάρχει περισσότερη λογοδοσία».

◆ Οι «συμπράξεις δημοσίου και ιδιωτικού τομέα στον τομέα των υποδομών».

Την πρόταση της ΝΔ για το δημόσιο σχολείο και τους δασκάλους του (αυτονομία της σχολικής μονάδας, αξιολόγηση σε όλα τα επίπεδα, διαφοροποιημένα προγράμματα, κατηγορίες σχολείων και εκπαιδευτικών ανάλογα με την «απόδοσή» τους, αποκέντρωση, εφαρμογή σύγχρονου management σχολικών μονάδων, ενίσχυση του ρόλου των στελεχών της εκπαίδευσης), φρόντισε να μας την παρουσιάσει αναλυτικά η τομεάρχης Παιδείας της ΝΔ και σε εσπερίδα με θέμα «Νέο Σχολείο – Νέα Διοίκηση: Αποκέντρωση, Συμμετοχή, Λογοδοσία, Αξιολόγηση» που διοργάνωσε η Πρωτοβουλία για Παιδεία και Ανάπτυξη (ΠΡΩ.ΠΑΙΔΕΙ.Α.).

Το όραμά του για την Παιδεία ξετύλιξε και ο ίδιος ο αρχηγός της ΝΔ, Κυριάκος Μητσοτάκης, πωρωμένος νεοφιλελεύθερος, με μαύρο παρελθόν ως υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης στη συγκυβέρνηση ΝΔ-ΠΑΣΟΚ, όπου διέπρεψε με τις δεκάδες χιλιάδες διαθεσιμότητες δημοσίων υπαλλήλων, τις απολύσεις και τις συγχωνεύσεις - καταργήσεις δημόσιων υπηρεσιών. Μιλώντας στην Τεχνόπολη Θεσσαλονίκης, παρουσία στελεχών επιχειρήσεων υψηλής τεχνολογίας, αναφέρθηκε στα ***«αυτόνομα και δημιουργικά σχολεία. Με ελευθερία στην οργάνωση, τη διαχείριση πόρων, την επιλογή διδακτικού προσωπικού»***, στην ***«αξιολόγηση παντού»***, σε ***«ένα πρότυπο σχολείο σε κάθε περιφερειακή ενότητα»***, στην ***«αξιολόγηση των Πανεπιστημίων από την Ανεξάρτητη Αρχή Διασφάλισης Ποιότητας»*** και στο γεγονός ότι ***«μέρος της χρηματοδότησής τους θα εξαρτάται από την απόδοσή τους»***, στην ***καθαρή κατάργηση του πανεπιστημιακού ασύλου***, στην ***κατάργηση του άρθρου 16 του Συντάγματος*** και την ***ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων και στην Ελλάδα***.

Την αγοραία αντίληψη της Παιδείας, την αντίληψη ότι αυτή αποτελεί ένα εμπορευματικό προϊόν, που αγοράζεται από τους «καταναλωτές» και όχι πανανθρώπινο μορφωτικό δικαίωμα, ο Μητσοτάκης περιέγραψε πολύ καλά με τη χαρακτηριστική τοποθέτησή του στο 10ο συνέδριο της ΝΔ: *«Μία παιδεία **βασισμένη στον υγιή ανταγωνισμό** μεταξύ πολλαπλών επιλογών με γνώμονα πάντα την ποιότητα των παρεχόμενων υπηρεσιών σκεπτόμενοι πρώτα από όλα, τους μαθητές, τους πραγματικούς **πελάτες** της παιδείας».*

Οι καπιταλιστές υποδεικνύουν

Την ταύτιση απόψεων ΝΔ, καπιταλιστών, αλλά και με όσα πρεσβεύει και εφαρμόζει η συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, αποδεικνύει και η Ειδική Εκθεση με τίτλο «Η έξοδος από την κρίση ξεκινάει από τα θρανία», που έδωσε στη δημοσιότητα ο ΣΕΒ (Σύνδεσμος Επιχειρήσεων και Βιομηχανιών).

Ο ΣΕΒ θεωρεί ότι οι «παθογένειες» της δημόσιας εκπαίδευσης συνίστανται:

◆ «Στην κακή διαχείριση των ανθρώπινων πόρων, τη στιγμή που υπάρχει υπερεπάρκειά τους» (σ.σ. δηλαδή υπάρχει πληθώρα εκπαιδευτικού προσωπικού, που μπορεί να καλύψει τις ανάγκες χωρίς πρόσθετους διορισμούς, αρκεί να αυξηθεί το διδακτικό ωράριο, να γίνουν συγχωνεύσεις, να τροποποιηθούν τα εκπαιδευτικά προγράμματα με μείωση π.χ. των ωρών, να γίνει ενοποίηση ειδικοτήτων, κ.λπ.) επειδή επικρατεί «υπερβολικός συγκεντρωτισμός» από το υπουργείο Παιδείας στη διαμόρφωση του εκπαιδευτικού προγράμματος αλλά και στη διαχείριση των πόρων.

◆ Στην έλλειψη αποκέντρωσης.

◆ Στην έλλειψη εκείνων των **δομών διοίκησης και αξιολόγησης** που θα επιτρέψουν σε αυτή την **αυτονομία** να οδηγήσει στο επιθυμητό αποτέλεσμα.

Οι καπιταλιστές αφήνουν σαφή υπονοούμενα για τη δημόσια δαπάνη για τη μισθοδοσία των εκπαιδευτικών (χαρακτηρίζεται **«γενναιόδωρη»**), την οποία θεωρούν **υψηλή**, τον αριθμό των σχολικών αργιών, **καθώς και για το διδακτικό ωράριο των εκπαιδευτικών (προφανώς θέλουν να αυξηθεί)**, ενώ δημαγωγούν, όπως και όλοι οι καλοθελητές, με την αναλογία διδασκόντων προς μαθητές, την οποία θεωρούν **«ευνοϊκή»**, βγάζοντας το μέσο όρο ανάμεσα σε αυτή που ισχύει στις απομακρυσμένες περιοχές και τα νησιά και αυτή των μεγάλων αστικών κέντρων με τα πολυπληθή τμήματα.

Από την πρόταση των βιομηχάνων δε θα μπορούσε να λείψει και η κατάργηση του άρθρου 16 του Συντάγματος, που αποτελεί «καρφί» στα μάτια όλου του εσμού του νεοφιλελευθερισμού και των καπιταλιστών.

Γιούλα Γκεσούλη

Με την ουρά στα σκέλια ο Παππάς

Αν δεν το πήρατε είδηση, σας ενημερώνουμε ότι έχουμε αποκτήσει και πάλι «προσωρινούς υπερθεματιστές». Εξι τον αριθμό. Οσα και τα κανάλια που εκπέμπουν σε πανελλαδικό επίπεδο και θέλουν ν' αποκτήσουν άδεια. Οι προσφερόμενες άδειες είναι, βέβαια, εφτά. Δεν υπέβαλαν αίτηση για άδεια οι συνιδιοκτήτες του Mega (Βαρδινογιάννηδες, Μαρινάκης και Σαββίδης οι βασικοί μέτοχοι, κατά σειρά της μετοχικής τους δύναμης). Το παρασκήνιο έχει πάρει φωτιά και κανένας δεν είναι σε θέση να ξέρει ακριβώς τι παιχνίδι παίζεται. Το βέβαιο είναι πως Βαρδινογιάννηδες και Μαρινάκης δε θέλουν μόνο να ξεφορτωθούν τον Σαββίδη (αυτόν θα μπορούσαν να τον περιθωριοποιήσουν με τη μεγάλη πλειοψηφία -πάνω από 60%- που διαθέτουν από κοινού), αλλά θέλουν να ξεφορτωθούν και τα χρέη που σώριασαν οι προηγούμενοι ιδιοκτήτες. Ενδεχομένως να σχεδιάζουν να μεταφέρουν τον εξοπλισμό και τμήμα του προσωπικού του Mega στο Star και να το λειτουργήσουν από κοινού σαν νέο κανάλι.

Εκείνο που μας φαίνεται απίθανο είναι ο Μαρινάκης, που στον σουρεάλ διαγωνισμό του Παππά αναδείχτηκε σε... μέγα υπερθεματιστή, να μείνει έξω από την τηλεοπτική αγορά. Αν δεν αποδώσει το παρασκήνιο γύρω από το Mega, ίσως να τον δούμε να διεκδικεί με την Alter Ego την έβδομη άδεια, καταθέτοντας μια εγγυητική 3,5 εκατ. ευρώ. Ο νόμος του το επιτρέπει και για το «βαλάντιό» του η εγγυητική δεν είναι τίποτα.

Θα θυμίσουμε, επίσης, ότι ο Σαββίδης, που εξαπατούσε τους εργαζόμενους του Mega με μεγάλα λόγια και καλούσε υποκριτικά τους άλλους μετόχους να βάλουν λεφτά για να σώσουν όλοι μαζί το κανάλι, τώρα κάνει πως δεν τους γνωρίζει. Οταν έχασε από τον Μαρινάκη τις μετοχές του ΔΟΛ στο Mega, έβαλε πλώρη για άλλες πολιτείες, αγοράζοντας το Ε, αφήνοντας στα κρύα του λουτρού όσους αφελείς πίστεψαν στην προπαγάνδα τους. Για τους καπιταλιστές οι εργαζόμενοι είναι από τη μια δούλοι και από την άλλη πιόνια στα επιχειρηματικά τους παιχνίδια. Ο Καλογρίτσας επίσης «μας τελείωσε». Ούτε που εμφανίστηκε. Τα βοσκοτόπια στην Κεφαλλονιά παρέμειναν βοσκοτόπια και υπό την απειλή της ρομφαίας του Στουρνάρα η Attica Bank δεν εκδίδει πλέον «πέτσινες» εγγυητικές προς Καλογρίτσα.

Η διαδικασία του νέου διαγωνισμού για τις τηλεοπτικές άδειες δεν έχει τίποτα από το «γκλάμουρ» της προηγούμενης, με τις κάμερες να απαθανατίζουν τον Μαρινάκη, τον Σαββίδη, τον Καλογρίτσα και τους υπόλοιπους να προσέρχονται με τις βαλίτσες τους στο κτίριο απέναντι από το Πάντειο, για να «φυλακιστούν» στα γραφεία της Γενικής Γραμματείας Ενημέρωσης μέχρι να ολοκληρωθούν οι φάσεις του διαγωνισμού. Ούτε είχαμε τον καταιγισμό των δηλώσεων και συνεντεύξεων του Παππά και του Κρέτσου. Ολα γίνονται με τον... παλιό καλό τρόπο. Δεν υπάρχει ανταγωνισμός, άλλωστε. Εφτά είναι οι άδειες, έξι οι μνηστήρες που εμφανίστηκαν, κανένας δεν είχε την ανάγκη να ανεβάσει το «χτύπημα» πάνω από την τιμή βάσης των 35 εκατ. ευρώ.

Ο Παππάς δεν παρέλειψε, βέβαια, να κάνει μια δήλωση για την «άρτια και συμπαγή διαδικασία» που «έχει οργανώσει το ΕΣΡ, σε πολύ μικρό χρονικό διάστημα», η οποία αποδεικνύει «πως όταν υπάρχει η πολιτική βούληση, η εγρήγορση και η ετοιμότητα από τους θεσμικούς παράγοντες και τις ρυθμιστικές αρχές όλα είναι εφικτά». Ο,τι έγινε με το νόμο του... νερό κι αλάτι. Αλλωστε, φρόντισε στο μεταξύ να εξευμενίσει τους καναλάρχες, χαρίζοντάς τους τζάμπα τις άδειες και δίνοντάς τους και μπόνους, με τη μείωση του φόρου τηλεοπτικών διαφημίσεων από 20% σε 5% (το γνωστό σκάνδαλο που εμείς αποκαλύψαμε).

Πορεία, Πέμπτη 25/01, 6μμ, Προπύλαια-Βουλή

Λευτεριά στους 9 αγωνιστές από την Τουρκία

«Δεν υπήρχε, ούτε πάνω μας, ούτε στο σπίτι, ούτε οπουδήποτε αλλού, ούτε και είναι δυνατόν να υπάρξει, έστω και το παραμικρό αποδεικτικό στοιχείο σχετικό με μια τέτοια επίθεση. Αυτή η συνωμοσία ταιριάζει απόλυτα με τις μεθόδους της τουρκικής αστυνομίας. Οι δημοσιεύσεις που παρουσιάζουν, ότι είχαμε προετοιμασίες για δολοφονική επίθεση κατά του Ερντογάν, είναι ψευδέστατες.

»Επειδή δεν είχαν στα χέρια τους κανένα στοιχείο, παρουσίασαν ως αποδεικτικό στοιχείο τους σουγιάδες. Τις μπαταρίες και το επιτραπέζιο ρολόι τα παρουσίασαν ως εργαλεία για κατασκευή βόμβας. Είναι ψέμματα.

»Είναι ψέμμα ότι προετοιμαζόμασταν για δολοφονική επίθεση κατά του Ερντογάν. Ισχυρίζονται ότι για την επίθεση αυτή θάψαμε στο βουνό ρουκέτα και βόμβες. Είναι ψέμμα ότι θάψαμε στο βουνό όπλα. Στα σπίτια μας δεν υπήρχαν όπλα, εκρηκτικά υλικά κλπ.

»Τις φωτογραφίες μας τις δημοσίευσαν στο Internet και μας παρουσίασαν ως τρομοκράτες. Εμείς δεν είμαστε τρομοκράτες, είμαστε αγωνιστές. Η ελληνική αστυνομία προετοίμασε αυτή τη συνωμοσία χρησιμοποιώντας τις μεθόδους της τουρκικής. Χρησιμοποιούν τέτοιες μεθόδους επειδή δεν βρήκαν κανένα αποδεικτικό στοιχείο.

»Ελληνικέ λαέ. Μην πιστεύεις σ' αυτές τις ψεύτικες πληφορίες. Εσύ μας γνωρίζεις πολύ καλά, εμείς είμαστε αγωνιστές απ' την Τουρκία. Αγωνιζόμαστε ενάντια στον ιμπεριαλισμό-φασισμό για την ανεξαρτησία και για την ελευθερία.

Ποτέ δεν έχουμε δράσει κατά του ελληνικού ή οποιουδήποτε άλλου λαού. Στην Ελλάδα δεν έχουμε καμία ένοπλη δράση.

Εμείς έχουμε πάντα εμπιστοσύνη στους αγωνιζόμενους λαούς και στη διεθνή αλληλεγγύη».

Κρυστάλλινος ο λόγος των εννιά τούρκων αγωνιστών, που συνέλαβε στις 28 Νοέμβρη η Αντιτρομοκρατική και τους διέσπειρε σε διάφορες φυλακές της χώρας, εμποδίζοντας ακόμα και την επικοινωνία με τους συνηγόρους τους, ενώ ταυτόχρονα τους φόρτωσε με τις γνωστές σ' αυτές τις περιπτώσεις ψευδείς κατηγορίες, που διασπείρουν τα πάντα πρόθυμα παπαγαλάκια της τρομοϋστερίας και οι γνωστοί ρουφιανοδημοσιογράφοι.

Οι συριζαίοι πέταξαν κάθε μάσκα. Προχώρησαν στις συλλήψεις των αγωνιστών από την Τουρκία και έστησαν μια σκευωρία σε βάρος τους για να εξευμενίσουν τον «σουλτάνο» Ερντογάν που εκείνες τις μέρες θα επισκεπτόταν την Αθήνα. Για δύο από τους συλληφθέντες αγωνιστές υπάρχουν αιτήματα έκδοσης από τις τουρκικές αρχές, τα οποία είναι πιθανό να εκδικαστούν μέσα στον Γενάρη. Με δεδομένη την κυβερνητική βούληση, υπάρχει κίνδυνος έκδοσής τους.

Είναι απαραίτητο, λοιπόν, να αναπτυχθεί ένα πλατύ κίνημα αλληλεγγύης, πρώτον για να αποφευχθούν οι εκδόσεις των δύο και δεύτερο για να αφεθούν ελεύθεροι όλοι οι συλληφθέντες αγωνιστές. Ο αστικός κόσμος εξαντλεί τη δημοκρατική ευαισθησία του στους φυγάδες στρατιωτικούς, που τους αισθάνεται -και είναι- δικοί του άνθρωποι, κομμάτι του κατασταλτικού μηχανισμού της Τουρκίας. Για τους εννιά επαναστάτες, όπως έχει συμβεί στο παρελθόν και με άλλους τούρκους και κούρδους αγωνιστές, διάφορων κατευθύνσεων του επαναστατικού κινήματος, οφείλουμε να αγωνιστούμε όλοι όσοι τους θεωρούμε δικούς μας ανθρώπους.

Ξεφτίλα και κάτι παραπάνω

Η είδηση θεωρήθηκε κορυφαία, γι' αυτό και κρίθηκε σκόπιμο να αναρτηθεί στην επίσημη ιστοσελίδα του πρωθυπουργού (primeminister.gr) συνοδευόμενη από τη φωτογραφία που βλέπετε. Ο Τσίπρας συναντήθηκε στο Μαξίμου με τη Θοδώρα τη Μεγαλοοικονόμου και έκανε και δήλωση: *«Η χώρα βγαίνει από την κρίση με σταθερά βήματα. Είναι θετικό που άνθρωποι κεντρώοι, του πολιτικού κέντρου, στρατεύονται στη μάχη για να βγούμε από την κρίση με την κοινωνία όρθια».*

Πρόκειται, φυσικά, για πολιτική ξεφτίλα. Το ότι ο Τσίπρας επέλεξε να φωνάξει και μ' αυτόν τον τρόπο «είμαι πολιτικά ξεφτίλας» (θα μπορούσε να μην κάνει αυτή τη συνάντηση - ούτε η Μεγαλοοικονόμου ήταν σε θέση να του την επιβάλει) δεν είναι τυχαίο. Στέλνει μήνυμα σε άλλους -περισσότερο ή λιγότερο πρόθυμους. Και στους «ψεκασμένους», φυσικά. Και στον ίδιο τον ΣΥΡΙΖΑ, που σίγουρα έχει μουρμούρες στο εσωτερικό του. Πρέπει να συνειδητοποιήσουν όλοι τους πως η διατήρηση της εξουσίας απαιτεί «να λερώσουμε τα χέρια μας»...

ΥΓ. Οι βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ, που εκλέχτηκαν με λίστα τον Σεπτέμβρη του 2015, έδωσαν «λόγο τιμής» ότι δε θα φέρουν εμπόδια στην κυβέρνηση. Στο βαθμό που διαφωνούν, θα παραιτούνται παραδίνοντας την έδρα τους στο κόμμα. Μέχρι στιγμής το έπραξαν δύο: Γαβριήλ Σακελλαρίδης και Βασιλική Κατριβάνου. Από πλευράς ΣΥΡΙΖΑ η στάση τους επαινέθηκε ως «στάση αρχών». Προφανώς πρόκειται για «αρχές» που εφαρμόζονται α λα καρτ. Ισχύουν για τους βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ, όχι όμως για τους βουλευτές άλλων κομμάτων.

Θράσος και πολιτική σπέκουλα

«Η ΝΔ κατέθεσε πρόταση για την προκήρυξη των απεργιών, που η εφαρμογή της θα έπληττε καίρια το απεργιακό δικαίωμα. Σε πείσμα των επιδιώξεων της ΝΔ, το απεργιακό δικαίωμα δεν περιστέλλεται». Με θράσος χιλίων χιμπατζήδων η Αχτσιόγλου έβαλε το Γραφείο Τύπου του υπουργείου Εργασίας να εκδώσει την περασμένη Τετάρτη ένα κατάπτυστο Δελτίο Τύπου, το οποίο προσπαθεί να εμφανίσει τη συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ σαν προστάτη των δικαιωμάτων των εργαζόμενων, δυο μέρες μετά την ψήφιση του πολυνομοσχέδιου-εκτρώματος.

Πράγματι, η πρόταση της ΝΔ για την κήρυξη απεργίας ήταν πιο σκληρή απ' αυτή της κυβέρνησης, αφού ζητούσε «για την κήρυξη απεργίας να είναι απαραίτητη η **σύμφωνη γνώμη από το 50%+1,** των οικονομικά τακτοποιημένων μελών», με το εξοργιστικό επιχείρημα ότι «έτσι εξορθολογίζεται η διαδικασία λήψης της απόφασης και υπηρετούνται οι βασικές αρχές της συμμετοχικής δημοκρατίας, από τους ίδιους τους εργαζόμενους»! Παράλληλα, για να θολώσει τα νερά, η ΝΔ πρότεινε να μην υπάρχει όριο απαρτίας, αλλά όριο ψηφοφορίας, η οποία «πρέπει να γίνεται με ηλεκτρονικό τρόπο, ώστε να διευκολυνθούν οι εργαζόμενοι»! Ακόμα και στις γενικές συνελεύσεις των ανώνυμων εταιριών απαιτείται η αυτοπρόσωπη παρουσία για να ψηφίσει κάποιος, όμως οι «εκσυγχρονιστές» της ΝΔ ονειρεύονται έναν συνδικαλισμό που θα οργανώνεται μέσω... facebook (για να μπορούν να επηρεάζουν τα πράγματα τα έμμισθα τρολ του κεφαλαίου).

Οχι όμως και να προσπαθεί να βγει λάδι η συγκυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων, επικαλούμενη την ακόμα πιο αντεργατική πρόταση της ΝΔ. Αυτό δεν είναι απλά θράσος, είναι πολιτική αλητεία. Ξέρουμε πολύ καλά ότι οι νόμοι που αφορούν την οργάνωση του συνδικαλισμού δεν έγιναν για την προστασία του συνδικαλισμού, αλλά για την όρθωση εμποδίων στην άσκησή του. Η συγκεκριμένη ρύθμιση, λοιπόν, έρχεται να πλήξει κάθε προσπάθεια ανασυγκρότησης του πρωτοβάθμιου συνδικαλισμού στο μέλλον. Κι αυτό το ξέρουν πολύ καλά οι εμπνευστές της. Δεν απαίτησαν τη θέσπισή της λόγω ιδεοληψίας, αλλά κατ' απαίτηση των καπιταλιστών που παίρνουν από τώρα τα μέτρα τους.

Τι 2019, τι 2020;

Ο Τσακαλώτος απάντησε με το παρακάτω non paper στη φιλολογία μερίδας του Τύπου ότι το ΔΝΤ παραμένει αμετακίνητο στην άποψή του για έναρξη της μείωσης του αφορολόγητου από το 2020 στο 2019: *«Αλλο είδηση, άλλο εκτίμηση. Εδώ και 6 μήνες εκτιμάται, με πανομοιότυπο τρόπο, από τον εγχώριο Τύπο ότι η μείωση του αφορολογήτου θα έρθει νωρίτερα. Σήμερα η εκτίμηση αυτή παρουσιάστηκε από Τα Νέα ως "βόμβα από το ΔΝΤ για το αφορολόγητο, έρχεται ένα χρόνο νωρίτερα η μείωση". Εδώ και 7 μήνες από την συμφωνία του Eurogroup του Ιουνίου 2017, δεν έχει αλλάξει τίποτε. Δεν έχει ζητηθεί τίποτε από κανέναν Θεσμό. Οι εκτιμήσεις δεν αποτελούν είδηση. Αποτελούν βεβαίως ευσεβή πόθο της αντιπολίτευσης».*

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η φυλλάδα του Μαρινάκη κάνει σπέκουλα με τη μέθοδο της «κιτρινιάς». Δηλαδή, ενώ ξέρει πως αυτό είναι ένα ανοιχτό ζήτημα, το μετατρέπει σε δεδομένο, επικαλούμενη κάποιες απροσδιόριστες «πηγές» στις Βρυξέλλες. Ομως το non paper του Τσακαλώτου είναι αποκαλυπτικό, επειδή δε διαψεύδει αυτό το ενδεχόμενο. Δε λέει ότι «η πορεία της οικονομίας δείχνει ότι αποκλείεται να ζητηθεί ένα τέτοιο μέτρο». Το αφήνει ανοιχτό, με τέτοιο τρόπο που να επιβεβαιώνει την «είδηση» ή «εκτίμηση». Και βέβαια, ο Τσακαλώτος γνωρίζει περισσότερα από την ανταποκρίτρια των «Νέων». Ο Τσακαλώτος έχει μιλήσει πολλές φορές με τους τροϊκανούς και μάλλον γνωρίζει ότι το ΔΝΤ σκοπεύει να θέσει αυτό το ζήτημα. Δηλαδή, να εκτιμήσει ότι το τεράστιο «πρωτογενές πλεόνασμα» του 3,5% του ΑΕΠ δεν μπορεί να βγει για δεύτερη συνεχή χρονιά και γι' αυτό πρέπει η νέα μείωση του αφορολόγητου να γίνει από το 2019, μαζί με τη μείωση των συντάξεων κατά 18%.

Εχει, όμως, καμιά σημασία από άποψη ουσίας αυτό το ζήτημα; Δηλαδή, πρέπει να αγωνιστούμε για να μειωθεί το αφορολόγητο το 2020 και όχι το 2019 ή πρέπει ν' αγωνιστούμε για να επανέλθει το αφορολόγητο τουλάχιστον εκεί που ήταν πριν από το 2015; Πρόκειται πραγματικά για παγίδα. Και το «αρρωστημένο» μυαλό των Τσιπραίων θα γεννήσει και άλλες ιδέες-παγίδα. Οπως για παράδειγμα να εφαρμοστεί η μείωση του αφορολόγητου από το 2019, αλλά να αρχίσει η νέα μείωση των συντάξεων από τα μέσα (και όχι από την αρχή) του 2019, για να «μοιράσουν τη διαφορά» με το ΔΝΤ.

Ολα αυτά τα σχέδια συναρτώνται και με τους εκλογικούς σχεδιασμούς των Τσιπραίων, όμως αυτό που πρέπει να κρατήσουμε είναι η ουσία της αντιλαϊκής πολιτικής τους και όχι ο ρυθμός εφαρμογής του ενός ή του άλλου μέτρου.

ΥΓ. Δε χρειάζεται να θυμίσουμε ότι ο Τσακαλώτος απειλούσε να παραιτηθεί αν τεθεί ζήτημα μείωσης του αφορολόγητου κάτω από τις 9.000. Το μείωσε μια φορά, το μείωσε άλλη μία (στις 5.600 το κατέβασε), αλλά την παραίτηση την «ξέχασε».

Δούρου: προπαγάνδα στο Ιντερνετ με λεφτά της Περιφέρειας

Ιστοσελίδα αποθεώνει τη Δούρου και η ιδιοκτήτριά της εισπράττει από την Περιφέρεια Αττικής 20.000 ευρώ (χωρίς τον ΦΠΑ) για να παράσχει «υπηρεσίες συμβούλου της ΕΥΔΕΠ σε θέματα προβολής και επικοινωνίας του Ε.Π. "ΑΤΤΙΚΗ" 2014-2020». Η ιστοσελίδα λέγεται thefaq.gr και η ιδιοκτήτριά της, Ελβίρα Δρακάκη, αναδείχτηκε σε προσωρινό μειοδότη του «έργου».

Ολα έγιναν νόμιμα, θα μας πουν από την Περιφέρεια. Η Ελβίρα Δρακάκη είναι δημοσιογράφος, υπέβαλε αίτηση εκδήλωσης ενδιαφέροντος και πήρε τη «δουλειά» της Περιφέρειας. Σωστά! Και είναι... εντελώς συμπτωματικό το γεγονός ότι στην ιστοσελίδα thefaq.gr (που έχει ως σήμα μια ντουντούκα!) δημοσιεύονται διαρκώς ύμνοι για τη Δούρου. Ιδιαίτερα την περίοδο που η Δούρου ήταν πολιτικά στριμωγμένη μετά το έγκλημα της Μάντρας. Δείτε μερικούς τίτλους αναρτήσεων: «Πόρισμα-κόλαφος για τις πλημμύρες στη Μάνδρα, δικαιώνει πλήρως την στάση της Ρένας Δούρου». «Κόλαφος η Ρένα Δούρου (...) Εμείς λέγαμε αντιπλημμυρικά και οι Δήμαρχει... πλατείες». «Αλλο... ρέμα και άλλο "ρεύμα" κατά της Δούρου, κύριοι των ΜΜΕ και του ΠΑΣΟΚ». «Παρέμβαση της Ρένας Δούρου για τον "γεωπολιτικό χάρτη" στη γειτονιά μας! "Θέλει γνώση, μέθοδο και όχι... ημιμάθεια"!». «Μέτρα "μαμούθ" 292 εκατ. ευρώ για τη Δυτική Αττική, εξήγγειλε η Ρένα Δούρου!». «Μελομακάρονα και κουραμπιέδες της ενημέρωσης! Οταν δεν υπάρχει "καταστροφή" η Δούρου είναι αόρατη! Οταν υπάρχει καταστροφή... αόρατος γίνεται ο Κώστας Μπακογιάννης».

Πρόκειται για μια γνήσια συριζαϊκή ντουντούκα. Με δημοσιεύματα χαμηλού επιπέδου, γραμμένα σύμφωνα με τα λαϊκιστικά πρότυπα. Θα υποτιμούσαμε τη νοημοσύνη των αναγνωστών μας αν προσπαθούσαμε να παραθέσουμε επιχειρήματα για τον «αιτιώδη σύνδεσμο» ανάμεσα σ' αυτού του τύπου το διαδικτυακό «τρολάρισμα» και τη «δουλειά» που πήρε από την Περιφέρεια ο φορέας του. Χωριό που φαίνεται κολαούζο δε θέλει...

Οι συριζαίοι καταγγέλλουν -και σωστά- το «πάρτι» κονδυλίων που γινόταν επί Σαμαροβενιζέλων με φορέα το ΚΕΕΛΠΝΟ. Τα δικά τους είναι άραγε καλύτερα; Ή μήπως έχει σημασία το ύψος των ποσών; Γιατί έχουν ανάγκη «προβολής και επικοινωνίας» διάφορα προγράμματα κρατικών φορέων; Κι αν υπάρχει κάποια μικρή ανάγκη, δεν μπορούν αυτή τη δουλειά να την κάνουν οι δημόσιοι υπάλληλοι; Φυσικά και μπορούν, αλλά πρέπει να «φάνε» και τα τρολ. Γιατί νηστικό αρκούδι δε χορεύει...

Το πρόβλημα δεν είναι ο Ζουράρις

Στις πόσες παπάρες κόβεται ένας υφυπουργός; Εχουμε την υποψία ότι ο Ζουράρις είχε βάλει αυτό το στοίχημα και προκαλούσε συνεχώς τον Τσίπρα, με το γνωστό ζουρ(λ)άρειο ύφος για να δει πότε θα τον διαγράψει. Πότε λέγοντας ότι δεν έχει καμιά σημασία αν η Τουρκία πάρει δυο-τρία ελληνικά νησιά, πότε δηλώνοντας ότι οι μαθητικές εκδρομές δεν είναι παρά μπουρδελότσαρκες και πότε αναπαράγοντας από τα μικρόφωνα ραδιοφωνικού σταθμού χουλιγκάνικα συνθήματα του ΠΑΟΚ σε βάρος άλλων ομάδων. Η ειρωνεία είναι πως του μήνυσαν να τα μαζεύει και να τους αδειάζει τη γωνιά μόνο για τις τελευταίες δηλώσεις του. Ολες τις προηγούμενες τις κατάπιαν αμάσητες.

Ο Ζουράρις τις τελευταίες μέρες πρέπει να είναι ο πιο ευτυχισμένος άνθρωπος στην Ελλάδα. Οσο ήταν υφυπουργός, κανένας δεν του έδινε σημασία. Ούτε αρμοδιότητες είχε ούτε του ζητούσαν για τίποτα τη γνώμη του. Πετούσε διάφορες μπούρδες από καιρού εις καιρόν, οι οποίες περνούσαν στο ντούκου. Ενώ με τα χουλιγκάνικα κατά του Ολυμπιακού και του ΠΑΣΟΚ έγινε το επίκεντρο της πολιτικής ζωής. Εστω και για λίγες μέρες. Εζησε αυτό που επιθυμεί να ζει. Τώρα θ' αρχίσει να σκέφτεται ποια μπορεί να είναι η επόμενη παπάρα που θα τον ξανακάνει «θέμα συζήτησης». Μόλις τη βρει θα την εκστομίσει. Επ' αυτού δεν έχουμε την παραμικρή αμφιβολία. Γιατί τι είναι ο Ζουράρις, χρόνια τώρα; Ενας αργόσχολος αστός, που έχει φτιάξει ένα κράμα αρχαιοπληξίας, εθνικισμού, νεοορθοδοξίας και γαλλικού αντικομφορμισμού, το έχει πασπαλίσει με μερικές αριστερές ιδέες και το σερβίρει με μια δική του γλώσσα, με μοναδικό σκοπό να προκαλεί θόρυβο γύρω από το όνομά του.

Μ' αυτά τα όπλα προσπαθεί να κάνει και πολιτική καριέρα. Οι μόνοι που του έδειξαν εμπιστοσύνη ήταν παλιότερα ο Περισσός (που τον έκανε υποψήφιο ευρωβουλευτή) και πρόσφατα ο Καμμένος (που του πρόσφερε μια θέση στα ψηφοδέλτια των ΑΝΕΛ). Η εποχή της κρίσης εισήγαγε κάθε είδους «φρούτα» στο ελληνικό αστικό κοινοβούλιο, οπότε δεν αποτέλεσε έκπληξη η εκλογή του Ζουράρι. Αναμενόμενη ήταν και η υφυπουργοποίησή του, στο πλαίσιο του «ροτέισον» που κάνει ο Καμμένος στους βουλευτές του, για να περάσουν ει δυνατόν όλοι από υπουργικά πόστα (όνειρο ζωής γι' αυτούς).

Υπάρχουν μια σειρά θέσεις υφυπουργών στους οποίους έχουν δοθεί μερικές αρμοδιότητες επιπέδου γενικού διευθυντή της δημόσιας διοίκησης, ίσα-ίσα για να δικαιολογείται η πολιτική τους θέση. Δεν ήταν μόνο ο Ζουράρις. Ρίξτε μια ματιά στις αρμοδιότητες που έχουν οι υφυπουργοί Κόλλια-Τσαρουχά (Μακεδονίας-Θράκης), Κουίκ (Επικρατείας), Κόκκαλης (Αγροτικής Ανάπτυξης) και θα διαπιστώσετε ότι αυτές δε δικαιολογούν τη θέση υφυπουργού που καταλαμβάνουν. Υφυπουργοί έγιναν στο πλαίσιο του παζαριού ανάμεσα σε Καμμένο και Τσίπρα. Ο Καμμένος απαιτεί μερικές θέσεις στην κυβέρνηση κι ο Τσίπρας μοιράζει θέσεις διακοσμητικών υφυπουργών. Ολοι αυτοί στήνουν Γραφεία, προσλαμβάνουν συμβούλους, αποτελούν ένα πρόσθετο κόστος για το Δημόσιο, καθόλου ευκαταφρόνητο.

Δεν είναι, βέβαια, καινούργιο το φαινόμενο. Ολοι οι προηγούμενοι πρωθυπουργοί φούσκωναν τα υπουργικά συμβούλια με άσχετα υφυπουργεία, προκειμένου να υπηρετήσουν τις εσωκομματικές ισορροπίες και να κρατούν ενωμένες τις κοινοβουλευτικές ομάδες τους (κάποιοι βολεύονταν και κάποιοι άλλοι ζούσαν με την προσδοκία ότι θα βολευτούν στον επόμενο ανασχηματισμό). Γι' αυτό και η μνημονιακή αντιπολίτευση ποτέ δε «σήκωσε» το θέμα των διακοσμητικών υφυπουργών. Εχει τη φωλιά της λερωμένη και ξέρει πως τα ίδια θα κάνει όταν ξαναβρεθεί στην κυβέρνηση. Οι συριζαίοι, όμως, τόσα και τόσα είχαν πει όταν σχημάτισαν την πρώτη κυβέρνηση μαζί με τον Καμμένο. Οτι θα περιοριστούν σε ελάχιστα υπουργεία που θα ασκούν επιτελικό ρόλο, ότι θα περιορίσουν τις στρατιές των συμβούλων και θα στηριχτούν στην ιεραρχία των δημόσιων υπάλληλων κτλ. κτλ.

Τίποτα δεν τήρησαν, φυσικά. Ομως, η φύση της κυβερνητικής τους συμμαχίας με το ακροδεξιό, ψευτοπατριωτικό, λαϊκιστικό μόρφωμα του Καμμένου έκρυβε παγίδες και σ' αυτό το επίπεδο. Διότι σ' αυτό το μόρφωμα είχε μαζευτεί «κάθε καρυδιάς καρύδι». Ποιος δε θυμάται την υπουργοποίηση του Δ. Καμμένου, που δεν κράτησε ούτε δώδεκα ώρες, καθώς μ' ένα γρήγορο ψάξιμο οι χρήστες του Διαδικτύου βρήκαν όλα τα «μαργαριτάρια» (σεξιστικά, ρατσιστικά κ.ά.) που ο εν λόγω κύριος είχε κατά καιρούς αναρτήσει; Ακολούθησε ο Σγουρίδης, που υποχρεώθηκε σε παραίτηση, καθώς με τον κυνισμό του «παλιού» στο κουρμπέτι της αστικής πολιτικής (πρώην πασόκος γαρ) είχε πει σε ραδιοφωνική του συνέντευξη ότι ο Τσίπρας είχε πει ψέματα στους αγρότες, όπως συνηθίζεται να κάνουν οι υποψήφιοι πρωθυπουργοί. Ο Ζουράρις είναι ο τρίτος. Δεν είναι ούτε χειρότερος ούτε καλύτερος από τους προηγούμενους.

Εχει και ο ΣΥΡΙΖΑ τέτοια «μπουμπούκια» (ο Κωνσταντινέας και η Αυλωνίτου είναι τα πρώτα ονόματα που μας έρχονται πρόχειρα). Αυτοί, όμως, ανήκουν σ' ένα μεγάλο κόμμα και βρίσκονται πολύ χαμηλά στην επετηρίδα του, οπότε δε φιλοδοξούν να γίνουν μέλη της κυβέρνησης. Τους αρκεί η βουλευτική έδρα. Αντίθετα, οι ανελίτες είναι λίγοι και θέλουν όλοι να γίνουν υφυπουργοί, μέσω του ροτέισον που κάνει ο κόουτς Πάνος, κάθε φορά που γίνεται κυβερνητικός ανασχηματισμός. Δεν είναι τυχαίο ότι εκείνος που «την έπεσε» άγρια στον Ζουράρι είναι ο Δ. Καμμένος, που δεν του αρκεί το πόστο αντιπροέδρου της Βουλής, αλλά θεωρεί πως πρέπει να επανέρθει στην κυβέρνηση, θέση που δεν πρόλαβε να χαρεί.

Επαγγελματίες... γενικώς

«Φαίνεται πως όσο βαδίζουμε στην έξοδο από τα μνημόνια, η κυβερνητική πλειοψηφία αυξάνεται αντί να μειώνεται, όπως συνέβαινε σε αντίστοιχες ψηφοφορίες νομοσχεδίων για αξιολογήσεις επί προηγούμενων κυβερνήσεων», τόνισε κυβερνητικός αξιωματούχος, μετά την ανακοίνωση της προσχώρησης στον ΣΥΡΙΖΑ της Θεοδώρας Μεγαλοοικονόμου, βουλευτίνας του Λεβέντη που είχε ανεξαρτητοποιηθεί.

Ηταν κοινό μυστικό, μετά και την υπερψήφιση του κρατικού προϋπολογισμού από την εν λόγω βουλευτίνα, ότι το πολιτικό φλερτ θα εξελισσόταν σε... πολύκροτο γάμο (τόσο πολύκροτο που μερακλώθηκε ακόμα και ο Εγκέλαδος και έριξε ένα «τεσσάρι» που ταρακούνησε την Αθήνα). Η φόρμα που επιλέχτηκε είναι ελάχιστα διαφορετική από την περίπτωση της Ραχήλ Μακρή (πού χάθηκε αυτή η ψυχή;), που παρέμεινε τυπικά ανεξάρτητη (για να μη στενοχωρεθεί ο Καμμένος ότι του παίρνουν βουλευτές) και μετά εκλέχτηκε κανονικά ως υποψήφια του ΣΥΡΙΖΑ στην Κοζάνη. Τότε απέμενε λίγος καιρός μέχρι τις εκλογές και ο ΣΥΡΙΖΑ δεν ήταν κυβέρνηση για να έχει ανάγκη κάθε βουλευτική ψήφο. Τώρα, όμως, κάθε «κουκί» είναι πολύτιμο, ενώ τον Λεβέντη τον έχουν «γραμμένο» (και ξεγραμμένο) οι πάντες.

Δεν πρόλαβε να ανακοινωθεί επίσημα η προσχώρηση της Μεγαλοοικονόμου στον ΣΥΡΙΖΑ και στα γραφεία της ΕφΣυν είχαν έτοιμο το πρωτοσέλιδο της επομένης: «Ενας γάμος και δύο φλερτ». Τα δύο φλερτ, όπως εξηγούσε η φιλοκυβερνητική φυλλάδα, είναι ο Σπύρος Δανέλλης του Ποταμιού και ο Αναστάσιος Μεγαλομύστακας του Λεβέντη, οι οποίοι είχαν φροντίσει να απουσιάσουν από την ψηφοφορία για το πολυνομοσχέδιο.

Για τον Δανέλλη ισχύει το «χωριό που φαίνεται». Η επιστροφή του στα «πάτρια εδάφη» είναι δρομολογημένη εδώ και καιρό. Φαίνεται πως ως καλός επαγγελματίας διαπραγματεύεται το «ντιλ» της προσχώρησης. Γιατί το μόνο για το οποίο δεν μπορεί κανείς να κατηγορήσει τον Δανέλλη είναι ότι δεν είναι καλός επαγγελματίας. Το 1996-2000 υπήρξε βουλευτής του Συνασπισμού, το 2009-2014 ευρωβουλευτής του ΠΑΣΟΚ και από το 2015 μέχρι σήμερα βουλευτής του Ποταμιού. Οπως οι μανατζαραίοι μεταπηδούν από επιχείρηση σε επιχείρηση, έτσι μεταπηδά κι αυτός από κόμμα σε κόμμα.

Ο Μεγαλομύστακας πώς προέκυψε; Ο ίδιος διέψευσε ότι αληθεύει το ρεπορτάζ, δηλώνοντας ότι «η σχέση του με την Ενωση Κεντρώων παραμένει αρραγής». Δύο τινά μπορεί να συμβαίνουν. 'Η πράγματι υπάρχει «φλερτ» με τον ΣΥΡΙΖΑ και ακόμα δεν έχει «ωριμάσει» ή δεν τρέχει τίποτα και απλά η ΕφΣυν (που έχει πηγές στα υψηλά κυβερνητικά κλιμάκια) έστησε το δημοσίευμα. Για ποιο σκοπό; Για να στείλει μήνυμα. Σε ποιον; Στον Καμμένο, φυσικά, δεν υπάρχει κάποιος άλλος. Δεν μπορούμε να αντιληφθούμε πόσο αποτελεσματικό μπορεί να είναι ένα τέτοιο μήνυμα (δεδομένου ότι μιαδυο μεταγραφές δε φτάνουν για να εξισορροπήσουν μια ρήξη με τον Καμμένο), όμως στο γεμάτο ίντριγκες παρασκήνιο της αστικής πολιτικής γίνονται πράγματα που δεν μπορούμε να τα αντιληφθούμε εμείς οι κοινοί θνητοί που δεν έχουμε το χάρισμα της Πυθίας. Σκεφτόμαστε, για παράδειγμα: αν ο Καμμένος ετοιμάζει κάποια ηρωική έξοδο από τη συγκυβέρνηση με τον Τσίπρα, με αφορμή το «Μακεδονικό», θα τον ακολουθούσαν όλοι οι βουλευτές του; Θα τον ακολουθούσαν, ας πούμε, η Κουντουρά και ο Κουίκ;

Οπως και να έχει, η Μεγαλοοικονόμου που την Τρίτη έδωσε τόσες συνεντεύξεις που δεν τις είχε φανταστεί ούτε στα πιο τρελά όνειρά της (το κορυφαίο: ο Τσίπρας της είπε ότι από τον Αύγουστο θ' αρχίσει να δίνει λεφτά!), άνοιξε επίσημα την περίοδο των βουλευτικών μεταγραφών. Το επόμενο πρωί βρήκε την ευκαιρία και ο Καρράς (πρώην του Λεβέντη και αυτός) να ανακοινώσει ότι προσχωρεί στη ΔΗΣΥ (ΠΑΣΟΚ). Δεν ξέρουμε αν θ' ακολουθήσουν και άλλοι τις επόμενες μέρες, όμως η σεναριολογία έχει ήδη φουντώσει και θυμίζει τις περιόδους των ποδοσφαιρικών μεταγραφών, όταν οι οπαδικές εφημερίδες αναφέρουν καθημερινά με πηχιαίους τίτλους τους παικταράδες που ετοιμάζεται να φέρει η προεδράρα. Συνήθως οι παικταράδες αυτοί δεν έρχονται, όμως γίνεται τζέρτζελο για κάποιο χρονικό διάστημα. Το ίδιο συμβαίνει και στην αστική πολιτική σκηνή. Τα τρία κόμματα (ΣΥΡΙΖΑ, ΝΔ, ΠΑΣΟΚ) προσπαθούν να μαζέψουν «ό,τι κινείται», για να δώσουν την εντύπωση ότι ενισχύονται. Ιδιαίτερα ο ΣΥΡΙΖΑ έχει τη μεγαλύτερη ανάγκη να δείξει ότι η κυβερνητική πλειοψηφία δεν κινδυνεύει, ακόμα κι αν κάποιος από τους βουλευτές του Καμμένου μεταπηδήσει στη ΝΔ (όπως φημολογείται έντονα).

Πρόκειται, φυσικά, για μια άθλια διαδικασία, στην οποία δεν υπάρχει ίχνος αρχών (πολιτικών αρχών της αστικής πολιτικής, έστω), αλλά μόνο μια εμπορικού τύπου χυδαία αγοραπωλησία. Η περίπτωση της Μεγαλοοικονόμου βοηθάει να γίνει αυτό καλύτερα κατανοητό (λόγω της... προσωπικότητας της μεταγραφείσας), όμως δεν είναι καλύτεροι οι υπόλοιποι. Διαφέρουν στο στιλ, στο φαίνεσθαι, και όχι στην ουσία. Ενα αλισβερίσι στις πλάτες του ελληνικού λαού, που χρυσοπληρώνει όλον αυτόν τον συρφετό. Η πολιτική κρίση μας έδωσε την ευκαιρία να δούμε και αυτές τις όψεις της αστικής πολιτικής, τις οποίες παλιότερα έκρυβαν πίσω από ταμπέλες όπως «κόμματα αρχών», «ιδεολογικές διαφορές» και τα παρόμοια. Καθώς εξαφανίστηκε η παλιά ψευδεπίγραφη αντίθεση «μνημονιακοί-αντιμνημονιακοί», έμεινε μόνο ο επαγγελματισμός της αστικής πολιτικής, τον οποίο ασκούν κόμματα και άτομα, ανεξάρτητα από το αν βρίσκονται στην κυβέρνηση ή στην αντιπολίτευση. Κατά τα άλλα, συνεχίζουν να μιλούν για «ήθος», «εντιμότητα» και άλλα τέτοια ηχηρά.

Ο Τσίπρας τρέχει να τα φτιάξει με τους δεσποτάδες

Κοτζιάς, Κατρούγκαλος και Αμανατίδης είναι το τρίο του υπουργείου Εξωτερικών. Με διακριτές αρμοδιότητες. Κατρούγκαλος και Αμανατίδης αποκλείεται να ήταν οι «κύκλοι» του υπουργείου Εξωτερικών που την έπεσαν στους δεσποτάδες για την ανακοίνωσή τους για το «Μακεδονικό», αναρωτώμενοι «αν η ηγεσία της Εκκλησίας αποφάσισε να συμπορευτεί με το νεοναζιστικό μόρφωμα της Χρυσής Αυγής». Ούτε υπάρχει περίπτωση υπηρεσιακός παράγοντας να πήρε τέτοια πρωτοβουλία. Οι διπλωμάτες που στελεχώνουν το ΥΠΕΞ ξέρουν καλά τα όρια της δικαιοδοσίας τους και ούτε που θα διανοούνταν να υποκαταστήσουν τον υπουργό κάνοντας μια τέτοιου περιεχομένου άτυπη δήλωση. Η δήλωση έγινε από τον Κοτζιά. Αλλωστε, δε δυσκολεύεται κανείς να αναγνωρίσει το ύφος του στη δήλωση. Το ύφος του αυτοκράτορα που γνωρίζει τα πάντα και δεν επιτρέπει κριτική στις απόψεις του.

Επρόκειτο, φυσικά, για μια πρώτου μεγέθους γκάφα. Οχι γιατί ταύτιζε το δεσποταριάτο με τη ΧΑ (σιγά μη στάξει η ουρά του γαϊδάρου), μολονότι στο εσωτερικό της ιεραρχίας δεν είναι όλοι χρυσαυγίτες ή ακροδεξιοί, αλλά γιατί ο Ιερώνυμος με τους δικούς του είχε καταφέρει να βγάλει μια ισορροπημένη απόφαση, που από τη μια έλεγε ότι επιμένει στην παλιά θέση (καμιά χρήση του όρου «Μακεδονία»), από την άλλη δήλωνε ότι «αναμένει από την υπεύθυνη Ελληνική Κυβέρνηση, η οποία διαχειρίζεται το θέμα, να κατανοήσει την ανησυχία Της, που είναι και ανησυχία του οικουμενικού ελληνισμού» (πιο ήπια διατύπωση δε θα μπορούσαν να βρουν οι δεσποτάδες, ενώ δεν έκανε κανένα λόγο για συλλαλητήρια και τα συναφή. Βγήκε μάλιστα ο ίδιος ο Ιερώνυμος και αποκήρυξε τη συμμετοχή σε συλλαλητήρια, χαρακτηρίζοντάς τα εμμέσως ως εκδηλώσεις μίσους. Ηταν δηλαδή μια απόφαση που πολιτικά βόλευε την κυβέρνηση.

Πού να το καταλάβει, όμως, αυτό ο... Ναπολέων Κοτζιάς; Αυτός είδε μόνο το πρώτο σκέλος, δεν πήρε ούτε το μήνυμα που με την προσωπική του δήλωση έστειλε ο Ιερώνυμος και αντέδρασε με τη γνωστή αλαζονεία του. Στο Μαξίμου αιφνιδιάστηκαν με την αντίδραση Κοτζιά και αντέδρασαν αστραπιαία προκειμένου να περιορίσουν τη ζημιά. Είχαν βγει ήδη ανακοινώσεις από τη ΝΔ (κατά της κυβέρνησης) και το Ποτάμι (κατά της Εκκλησίας), όταν ο Κοτζιάς υποχρεώθηκε (με διαρροή) να υποστηρίξει ότι η δήλωση «κύκλων» έγινε εν αγνοία της πολιτικής ηγεσίας, ενώ ο Τσίπρας έσπευσε να απαντήσει με μια αγαπησιάρικη επιστολή στην επιστολή που του είχε στείλει ο Ιερώνυμος μόλις

Ο Τσίπρας αγκαλιά με το σιωνιστικό λόμπι

«Κατά τη διάρκεια της συνάντησης, ο Πρωθυπουργός υπογράμμισε τη σημασία των ελληνοαμερικανικών οργανώσεων και της ελληνοαμερικανικής κοινότητας εν γένει στην ανάπτυξη των σχέσεών μας με τις ΗΠΑ, ενώ δόθηκε η ευκαιρία να συζητηθούν θέματα κρίσιμης σημασίας για την περιοχή της Ανατολικής Μεσογείου καθώς και να επιβεβαιωθεί το πολύ καλό επίπεδο των διμερών σχέσεων της Ελλάδας, τόσο με τις ΗΠΑ όσο και με το Ισραήλ».

Ετσι κατέληγε η επίσημη ανακοίνωση του μεγάρου Μαξίμου για τη συνάντηση του Τσίπρα με στελέχη ελληνοαμερικανικών και αμερικανοεβραϊκών οργανώσεων. Τα δύο λόμπι επισκέφτηκαν την Ελλάδα σε μορφή «πακέτου». Για να προωθήσουν τα συμφέροντα ΗΠΑ και Ισραήλ, που επίσης «πάνε πακέτο». Και φυσικά, ο Τσίπρας, ο έλληνας πρωθυπουργός που έχει κάνει τις περισσότερες επισκέψεις στο σιωνιστικό μόρφωμα, ο μοναδικός ευρωπαίος αστός πολιτικός που είχε το θράσος να χαρακτηριίσει την Ιερουσαλήμ «ιστορική πρωτεύουσα του Ισραήλ», καλοδέχτηκε τους λομπίστες και τους έδωσε και κατ' ιδίαν και δημόσια έναν ακόμα όρκο πίστης στην αμερικανοσιωνιστική πολιτική στην περιοχή μας.

Δεν είναι καθόλου τυχαία η απουσία κάθε αναφοράς -έστω και υπαινικτικής- στην κατοχή των παλαιστινιακών εδαφών, κόντρα στις αποφάσεις και τα ψηφίσματα του ΟΗΕ. Ο Τσίπρας θα μπορούσε να σταθεί τουλάχιστον στην τυπική -από άποψη διεθνούς νομιμότητας- διάσταση του ζητήματος, κρατώντας -προσχηματικά έστω- μια γραμμή «ίσων αποστάσεων». Εδώ και καιρό, όμως, στην ατζέντα της ελληνικής εξωτερικής πολιτικής βρίσκονται μόνο τα αμερικανικά και τα σιωνιστικά συμφέροντα.

Σήμερα, στις 6 το απόγευμα, οργανώνεται συγκέντρωση αλληλεγγύης στον αγωνιζόμενο παλαιστινιακό λαό και στην αντίστασή του, με όλα τα μέσα, στη σιωνιστική κατοχή. Οσο περισσότεροι πάρουμε μέρος τόσο πιο δυνατή θ' ακουστεί η φωνή της αλληλεγγύης και η καταγγελία της συνενοχής της κυβέρνησης των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ και του άθλιου Τσίπρα.

Την ουρά στα σκέλια

Με μια λακωνική ανακοίνωση στο facebook, την οποία ανήρτησε κάποιος George Chalkias, ματαιώθηκε το σεμινάριο «κραβ μαγκά» που θα γινόταν το περασμένο Σάββατο σε σάλα του ΟΑΚΑ, με καλεσμένους ως εκπαιδευτές μακελάρηδες των σιωνιστικών μυστικών υπηρεσιών. Οπως έλεγε η ανακοίνωση της ματαίωσης, «η απόφαση αυτή πάρθηκε ύστερα από κάλεσμα της Πρωτοβουλίας Αλληλεγγύης στον Παλαιστινιακό Λαό για κινητοποίηση στο ΟΑΚΑ την ημέρα και ώρα του σεμιναρίου, "υπέρ του αγωνιζόμενου παλαιστινιακού λαού"».

Η Πρωτοβουλία Αλληλεγγύης εξέδωσε την εξής ανακοίνωση:

«Το Σάββατο 13/01 ήταν προγραμματισμένο σεμινάριο κραβ μαγκά στο ΟΑΚΑ, με τη συμμετοχή εκπαιδευτών του ισραηλινού στρατού. Ως Πρωτοβουλία Αλληλεγγύης στον Παλαιστινιακό Λαό, καλέσαμε σε συγκέντρωση και πορεία προς το ΟΑΚΑ προκειμένου να καταστήσουμε σαφές στους δολοφόνους και βασανιστές των Παλαιστινίων ότι είναι ανεπιθύμητοι στη χώρα μας και ότι θα μας βρίσκουν πάντα απέναντί τους.

Λίγες μέρες μετά την δημοσίευση του καλέσματός μας η ομοσπονδία κραβ μαγκά ανακοίνωσε την ακύρωση του σεμιναρίου εξαιτίας "καλέσματος στο ΟΑΚΑ από την Πρωτοβουλία Αλληλεγγύης στον Παλαιστινιακό Λαό, υπέρ του αγωνιζόμενου παλαιστινιακού λαού".

Η ακύρωση του σεμιναρίου εντάσσεται σ' ένα ευρύτερο πλαίσιο δράσεων αλληλεγγύης στον παλαιστινιακό λαό. Είναι μια νίκη του κινήματος αλληλεγγύης στον παλαιστινιακό λαό και μας ωθεί να συνεχίσουμε τις κινητοποιήσεις με ακόμα μεγαλύτερη αποφασιστικότητα.

Ολοι και όλες στην πορεία στην αμερικάνικη πρεσβεία το επόμενο Σάββατο 20/01 στις 18.00 στο Σύνταγμα.

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΗΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ

ΝΙΚΗ ΣΤΑ ΟΠΛΑ ΤΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ

ΕΠΟΜΕΝΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ ΤΗΝ ΤΡΙΤΗ 16/01 ΣΤΙΣ 18.00 ΣΤΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΓΙΑ ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΗΣ ΠΟΡΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΔΡΑΣΕΩΝ

ΠΟΡΕΙΑ ΣΑΒΒΑΤΟ 20/01 ΣΤΙΣ 18.00 ΣΥΝΤΑΓΜΑ

Πρωτοβουλία Αλληλεγγύης στον Παλαιστινιακό Λαό»

την προηγούμενη μέρα.

Φοβούμενος κάποια οργισμένη αντίδραση των δεσποτάδων, μετά τη γκάφα του Κοτζιά, ο Τσίπρας έσπασε όλα τα κοντέρ στο γλείψιμο: *«Εύχομαι, επί τη ευκαιρία, σε Σας και στο χριστεπώνυμο πλήρωμα της Εκκλησίας μας, ειρηνικό, δημιουργικό, έμπλεο αγάπης και αγαθών έργων, το 2018»* (ούτε ιεροκήρυκας μητρόπολης δε θα το έγραφε έτσι). *«Πολιτική που συνάδει απολύτως με τα διδάγματα της ορθόδοξης πίστης, που στον πυρήνα τους έχουν την ειρήνη στις σχέσεις μεταξύ ανθρώπων και λαών».* Αφού υποσχέθηκε ότι *«στην προσπάθειά μας αυτή σας παρακαλώ να θεωρήσετε βέβαιο ότι θα αντιμετωπίσουμε τις σκέψεις που διατυπώνετε στην επιστολή σας με την δέουσα προσοχή. Θα λάβουμε σοβαρά υπόψη όσα για την εκκλησιαστική πτυχή του θέματος αναφέρετε»*, κατέληξε με ικεσία προς τον Ιερώνυμο: *«Μ' αυτές τις σκέψεις, και με την επιθυμία να είναι πάντα ανοιχτές οι πόρτες του διαλόγου μεταξύ της συνταγματικά υπεύθυνης για την διαχείριση των εθνικών θεμάτων Πολιτείας, και της πάντοτε σε χριστιανική και εθνική εγρήγορση Εκκλησίας, παρακαλώ και εύχομαι να συμβάλλετε, στο μέτρο των δυνάμεών σας, ώστε η Ελλάδα, με πνεύμα ενότητας και ορθού λόγου, χωρίς τα λάθη του παρελθόντος, να αντιμετωπίσει με επιτυχία το θέμα των σχέσεων με την ΠΓΔΜ».*

Οι επόμενες μέρες έδειξαν ότι η φωτιά έσβησε. Προφανώς, ο Ιερώνυμος δέχτηκε τις εξηγήσεις που ο Τσίπρας του έδωσε από το τηλέφωνο, ενώ η επιστολή ήρθε να επισφραγίσει αυτό που ήθελαν οι δεσποτάδες: τους αναγνωρίζεται ρόλος στην άσκηση και της εξωτερικής πολιτικής. Μπορεί οι διατυπώσεις που χρησιμοποίησε ο Τσίπρας να ήταν ιδιαίτερα προσεγμένες, ώστε να μη δίνουν την αίσθηση της συγκυβέρνησης με το ιερατείο, όμως η βιασύνη με την οποία έσπευσε να απαντήσει στον Ιερώνυμο και το «άδειασμα» του Κοτζιά (το ότι η δήλωση των «κύκλων» αποδόθηκε σε κάποιους... άγνωστους δεν αλλάζει την ουσία) δείχνουν ότι οι δεσποτάδες πέτυχαν το στόχο τους, θέτοντας και πάλι υπό ομηρία τους συριζαίους που δεν μπορούν ούτε σ' αυτό το επίπεδο να πραγματοποιήσουν έναν αστικό εκσυγχρονισμό.

Υπάρχει, βέβαια, και το «πρόβλημα Καμμένος», που έχει ν' αντιμετωπίσει ο Τσίπρας. Ο Καμμένος κοιτάζει την πολιτική του επιβίωση και μετά και το προσωπικό του τσαλάκωμα (υπόθεση Γιαννουσάκη, βόλτες στο Λονδίνο, υπόθεση πώλησης βλημάτων στη Σαουδική Αραβία) δεν του έχει απομείνει τίποτ' άλλο εκτός από τον αγοραίο εθνικισμό. Αν η Εκκλησία ανέβαζε τους τόνους κατά της κυβέρνησης, ο Καμμένος θα σπρωχνόταν ακόμα πιο δεξιά, με απρόβλεπτες συνέπειες. Γι' αυτό ο Τσίπρας έσπευσε να προσκυνήσει τον Ιερώνυμο, αναθέτοντας σ' αυτόν το... δεξιό φυλάκιο της κυβερνητικής πολιτικής. Μένει να μάθουμε το αντίτιμο.

Προβολές και συζητήσεις

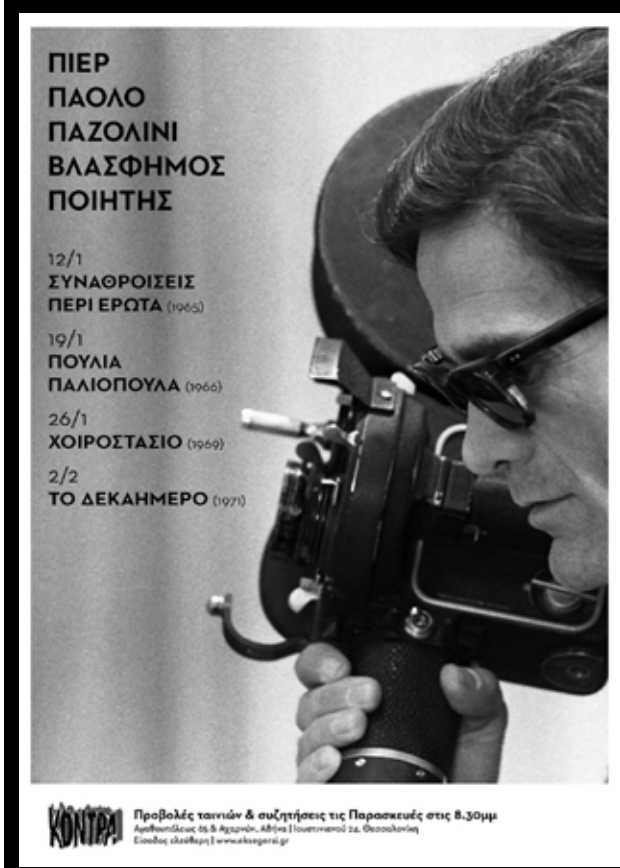

«Σαν ένας παρτιζάνος/ Που πέθανε πριν το Μάη του '45/ Θ' αρχίσω σιγά σιγά ν' αποσυντίθεμαι/ Μέσα στο εκτυφλωτικό φως αυτής της θάλασσας,/ Ποιητής και πολίτης ξεχασμένος».
(στίχοι από το ποίημα «Μια απελπισμένη ζωντάνια», Ποίηση σε σχήμα τριαντάφυλλου)

Ο Πιερ Πάολο Παζολίνι (1922-1975), ηθοποιός, σεναριογράφος, ποιητής, συγγραφέας και σκηνοθέτης, υπήρξε ένα τεράστιο κεφάλαιο για την τέχνη του 20ού αιώνα, κυρίως μέσα από τη συνεισφορά του στον κινηματογράφο. Επηρεασμένος από τη μαρξιστική θεωρία και τα κινήματα της εποχής, στο έργο του στηλιτεύει και αποδομεί, «μην έχοντας ιερό και όσιο», τη σύγχρονη ιταλική -κι όχι μόνο- κοινωνική πραγματικότητα αλλά και τη θρησκεία, που είναι βουτηγμένες στην εκμετάλλευση και την αστική υποκρισία. Ακριβώς γι' αυτό το λόγο, το έργο του είχε προκαλέσει τόσες αντιδράσεις κι όλοι οι κατασταλτικοί μηχανισμοί ήταν εναντίον του.

Σε ένα μικρό αφιέρωμα, δεν μπορεί να καλυφθεί το εύρος της καλλιτεχνικής πορείας ενός τόσο δημιουργικού καλλιτέχνη, ωστόσο οι τέσσερις ταινίες που θα προβληθούν -ένα ντοκιμαντέρ και τρεις μυθοπλασίες- είναι μια καλή γεύση και μια πρώτη αφορμή για συζήτηση πάνω στο έργο του και τα ερωτήματα που θέτει.

~Παρασκευή 26/01/2018~

ΧΟΙΡΟΣΤΑΣΙΟ

(*Porcile*, Ιταλία-Γαλλία, 1969, 99')

Σκηνοθεσία, Σενάριο: Πιερ Πάολο Παζολίνι
Φωτογραφία: Τονίνο ντέλι Κόλι, Αρμάντο Νανούτσι, Τζιουζέπε Ρουτσολίνι
Μουσική: Μπενεντέτο Γκίλια
Μοντάζ: Νίνο Μπαράλι
Ηθοποιοί: Πιερ Κλεμεντί, Ούγκο Τονιάτσι, Ζαν-Πιερ Λεό, Αν Βιαζέμσκι, Αλμπέρτο Λιονέλο
Παραγωγή: Τζιαν Βιτόριο Μπάλντι, Τζιάνι Μπαρτσελόνι, Πολ Κλοντόν, Μάσα Μερίλ

Παρασκευές στις 8:30

Είσοδος ελεύθερη

Αθήνα:
Αγαθουπόλεως 65
Θεσσαλονίκη:
Ιουστινιανού 24

αντιΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαοχτώ
παρόν και μέλλον: σκότος πηχτό

Εμ, είναι δυνατό να είναι σέξι και να μην είναι ερίδματος; Ο Ζουράρις θα μας τα λέει όλα πια;

- Σίμωσε και μη σκιάζεσαι, έλα και σκύψε Γκόλφω
διάβασε τι εγγράφηκε στο υπογάστριό μου
και το στεατοπυγικό το έκανε μαντάρα.
- Τάσο, τι 'ν' τούτα τ' αγγλικά; Τουρίστριες στα μάθαν'
από αυτές που έρχονται μα μύγδαλα δεν θέλουν
μόνο να σπάει τα ρεκόρ και να καυχιέται η βλάχα;
- Ελληνικά είναι Γκόλφω μου. Σχολείο συ δεν πήγες;
Αρχαία δεν διδάχτηκες; Τι Ελληνίδα είσαι;
Δεν φτάνει να 'σαι ερίδματη. Πρέπει να 'χεις και γνώσεις.
- Κι ερίδματη είμαι Τάσο μου, είμαι σοφή και σέξι.
Εδώ είν' ο άλλος που δεν ξέρει τι 'ναι η Μυτιλήνη
και τι η Λέσβος. Που μιλάει ελληνικά σαν άγγλος
και έχει το σώμα αχλαδιού και το μυαλό κοκόρου.

Μετ' αρχή διά του Κωστάκη ασχολούμαστε και πάλι, τα πολυπροβεβλημένα (εμμέτρως). Πάντως, όσο και να λυπάται η στήλη για το άδοξο τέλος ενός ακόμη «άδοξου ποιητή των αιώνων» (ε; Ονων;), κάλλιστα θα μπορούσε να το προσπεράσει ή και να το εγγράψει –ομοίως με τον παθόντα- στο κατώτερο τμήμα του στεατοπυγικού της συστήματος. Οφείλουμε να ομολογήσουμε και να ωμολογήσουμε ότι ο τέως δεν πρόσφερε και πολλά στη στήλη, παρ' ότι ελπίζαμε (και σίγουρα μπορούσε) να τα πάει πολύ καλύτερα. Γι' αυτό και τόσο συχνά πέφτουμε σε μελαγχολία αναπολώντας και ανα-πωλώντας τους τρισμέγιστους του παρελθόντος.

Από τον κάμπο κίνησες, «άβγαλτο» κοριτσάκι
ασχήμυνες, αγρίεψες κι είσαι πια σαν κοράκι.
Κι ενώ μου 'σουν αδιάφορη, με μαύρο δάκρυ κλαίω
Εφούλα όταν σε κοιτώ. Κι άντ' επιδείξου λέω.

«Στον δρόμο που πηγαίνουν τον Γέρουν απαντούν». Εκείνη την ώρα ο Γέρουν μιλούσε στους «Financial Times», λέγοντας ότι όλα έγιναν πιο εύκολα για την Ελλάδα με Τσίπρα και Τσακαλώτο: «Ο πρωθυπουργός Αλέξης Τσίπρας και φυσικά ο σημερινός υπουργός Οικονομικών Ευκλείδης Τσακαλώτος έχουν αλλάξει εντελώς τη σχέση με τους ευρωπαίους εταίρους. Σχεδόν όλα ήταν ευκολότερα από τότε. Είναι μια εντελώς διαφορετική κατάσταση», είπε. Και λίγο αργότερα, στον δρόμο που πηγαίνουν μαθαίνουν και τα υπόλοιπα, αυτή τη φορά από ομιλία του Γέρουν στο London School of Economics: «Ενας έλληνας φίλος μου χάρισε ένα μπουκάλι ούζο πριν από λίγο καιρό. Αυτό το μπουκάλι βρίσκεται στο γραφείο μου. Είναι κλειστό. Τον Αύγουστο, τη μέρα που η Ελλάδα θα βγει από το πρόγραμμα, αυτό το μπουκάλι ούζο θα αδειάσει». Κρατάμε τον χρησμό, σημειώνουμε τον μήνα και τα ξαναλέμε τότε που θα είναι παχιές οι μύγες και δεν θα έχουμε και ειδήσεις...

Πολιτική δεν κάτεχε. Ενα σκουπίδι ήταν
με δύο όψεις αστικές: ερίδματος και σέξι.
Μα ούτε η μια φαινότανε ούτε έστεκε η άλλη
ήταν σφουγγοκωλάριος απλά και τίποτ' άλλο.

Η Μακεδονία δεν ανήκει ούτε στους Ελληνες ούτε στους «Σκοπιανούς». Ανήκει στις τράπεζες. Οπως και οι Ελληνες, όπως και οι «Σκοπιανοί».

Και για να κλείσουμε το μείζον πολιτικό, πωλητικό και ψυχαγωγικό ζήτημα των ημερών, η στήλη χαιρετίζει κάθε ειλικρινή δήλωση αυτοκριτικής ή παραδοχής. Οπως τότε με το Κεφαλογιάννειο «είμαστε όλοι Καραγκιόζηδες», έτσι και τώρα με το Ζουράρειο «και μυαλό να είχαμε, που δεν έχουμε, πάλι ΠΑΟΚ θα είμαστε». Ο –κατά την ίδια δήλωσή του- «εκδοροσφαγεύς ΠΑΟΚάρα», ο άμυαλος σοφός, έχει μάλιστα τη μεγαλοσύνη να βγάλει το καπέλο στον τρισμέγιστο σέξι και ερίδματο, λέγοντας: «Τον ήξερα πολύ λίγο. Χθες που τον γνώρισα για καμιά ώρα (σ.σ. καλά, μόλις χθες τον γνώρισε; Τι ζούμε ρε Πούτιν μου!), ανακάλυψα ότι είναι καλύτερος, από ότι πίστευα. Είναι ένας νεαρός σοφός, έχει μια εκπληκτική φιλοπατρία, είναι πράος, μειλίχιος. Ηταν σαν ένας καλός γιος μου».

Ανατριχιάσαμε! Μετά από τα παραπάνω, τι χρεία άλλων μαρτύρων έχουμε;

Και για όσα ξέχασα, ένοχοι.

Κοκκινοσκουφίτσα

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Θα συνεχιστεί η ξεφτίλα λόγω επιτυχίας;

Συνηθίζεται στην αρχή κάθε χρονιάς να υπάρχει μια αισιόδοξη διάθεση ότι τα πράγματα θα πάνε καλύτερα και ότι θα γίνουν κάποιες προσπάθειες για να διορθωθούν τα κακώς κείμενα, παρά το γεγονός ότι η καθημερινότητα δεν αφήνει πολλές ευκαιρίες για όμορφες σκέψεις. Η αποπομπή του Κώστα Ζουράρι από την κυβέρνηση για τις οπαδικές του δηλώσεις και η απόφαση της Ελληνικής Ομοσπονδίας Καλαθοσφαίρισης (ΕΟΚ) για τον τρόπο διεξαγωγής του τελικού του Κυπέλλου είναι δυο θέματα που άπτονται της αθλητικής επικαιρότητας και που το καθένα για τους δικούς του λόγους φρόντισε να προσγειώσει με το καλημέρα της χρονιάς όσους από τους ασχολούμενους με τα αθλητικά δρώμενα είχαν αισιόδοξη διάθεση.

Θα ξεκινήσουμε με το καθαρά αθλητικό θέμα του τελικού Κυπέλλου μπάσκετ, ο οποίος θα διεξαχθεί στις 17 Φλεβάρη, χωρίς τους οπαδούς της ΑΕΚ και του Ολυμπιακού. Σύμφωνα με την απόφαση της ΕΟΚ, στο κλειστό του Ηρακλείου θα υπάρχουν μόνο μαθητές και μέλη μπασκετικών ακαδημιών της Κρήτης, ηλικίας μέχρι 14 χρόνων (μαθητές δημοτικού και γυμνασίου), προφανώς γιατί οι εκπρόσωποι της Ομοσπονδίας και των μπάτσων δεν μπορούν να εγγυηθούν την ομαλή διεξαγωγή του τελικού, αν υπάρχουν στο γήπεδο μαθητές Λυκείου. Οι δυο ομάδες θα πάρουν από 30 προσκλήσεις, ενώ δεν υπάρχει πρόβλεψη για τα συγγενικά πρόσωπα των αθλητών (ελπίζουμε ότι στην επόμενη σύσκεψη θα βρεθεί λύση και για το συγκεκριμένο θέμα).

Οσον αφορά τις δυο ομάδες, η ΑΕΚ διαφώνησε με την απόφαση και ζήτησε να υπάρχει παρουσία οπαδών (από 600 εισιτήρια για κάθε ομάδα) και ένας αριθμός προσκλήσεων για τους χορηγούς των δυο ομάδων. Οι εκπρόσωποι της κιτρινόμαυρης ΚΑΕ ζήτησαν (αλλά δεν πήραν) εξηγήσεις για τον τρόπο που θα υλοποιηθεί η απόφαση, αφού ο τελικός θα διεξαχθεί Σάββατο και συνεπώς οι μαθητές για να φτάσουν στο γήπεδο θα πρέπει να συνοδεύονται από τους γονείς τους, οι οποίοι όμως -αν εφαρμοστεί αυστηρά η απόφαση- δε θα μπορούν να παρακολουθήσουν τον αγώνα. Από την πλευρά του Ολυμπιακού τα τελευταία χρόνια υπάρχει μια αδιαφορία για τις συσκέψεις που πραγματοποιεί η ΕΟΚ, αφού δε συμμετέχουν εκπρόσωποι της διοίκησης, αλλά μόνο ο υπεύθυνος ασφάλειας της ερυθρόλευκης ΚΑΕ, ο οποίος επανέλαβε την πάγια θέση των ερυθρόλευκων ότι στον τελικό θα πρέπει να υπάρχουν οπαδοί των δυο ομάδων.

Η ΕΟΚ κατέληξε στη συγκεκριμένη απόφαση γιατί εκτός από τους εκπρόσωπους των δυο ομάδων κανείς άλλος δεν ήθελε την παρουσία οπαδών, με το αιτιολογικό ότι τα προηγούμενα χρόνια οι οπαδοί είχαν δημιουργήσει σοβαρά προβλήματα στη διεξαγωγή των τελικών. Δε χρειάζεται να επιχειρηματολογήσουμε για να πείσουμε ότι ο Βασιλακόπουλος και η παρέα του κάνουν ό,τι μπορούν για να απαξιώσουν τη διοργάνωση και γενικότερα το μπάσκετ. Οταν η Ομοσπονδία δεν μπορεί να διασφαλίσει τη διεξαγωγή του τελικού, αντί να προσπαθεί να κρυφτεί πίσω από τους μαθητές, θα ήταν καλύτερο να καταργήσει τη διοργάνωση.

Αν αποφασίσουμε να διερευνήσουμε τους λόγους για τους οποίους η κατάσταση έχει οδηγηθεί σε «αδιέξοδο» και πλέον ο τελικός μπορεί να γίνει μόνο χωρίς οπαδούς και πάλι δε θα χρειαστεί να κουραστούμε και να καταναλώσουμε φαιά ουσία. Τα προηγούμενα χρόνια, η Ομοσπονδία και οι εκάστοτε κυβερνήσεις δεν είχαν τολμήσει να έρθουν σε αντιπαράθεση με τους καπιταλιστές προέδρους των μεγάλων ΚΑΕ και να τιμωρήσουν παραδειγματικά τις ομάδες που οι οπαδοί τους προκαλούσαν επεισόδια. Οι ομάδες είχαν επιλέξει να μοιράζουν τα εισιτήρια που τους αναλογούσαν (συνήθως 300-400) στους οπαδικούς τους στρατούς, για να τα έχουν καλά μαζί τους, και στη συνέχεια να αποδέχονται την τιμωρία για τα επεισόδια που δημιουργούσαν και να πληρώνουν το χρηματικό πρόστιμο ή να δίνουν κάποιους αγώνες πρωταθλήματος χωρίς τους οπαδούς τους (έτσι κι αλλιώς το πρωτάθλημα κρίνεται στα play offs και όχι στην κανονική διάρκειά του).

Αν πραγματικά ο Βασιλακόπουλος και η κυβέρνηση ήθελαν να λυθεί μια και καλή το θέμα, θα επέτρεπαν την παρουσία οπαδών, θα καθιστούσαν υπεύθυνες τις ομάδες για τη διάθεση των εισιτηρίων στους οπαδούς τους, θα ξεκαθάριζαν ότι με το παραμικρό επεισόδιο ο αγώνας θα διακόπτεται σε βάρος της ομάδας που οι οπαδοί της θα δημιουργήσουν προβλήματα και ότι στη συνέχεια θα εφαρμόζονται τα προβλεπόμενα και θα υπάρχει παραδειγματική τιμωρία της ομάδας. Εξαιτίας λοιπόν της ατολμίας κυβέρνησης και ΕΟΚ να λύσουν μια και καλή το πρόβλημα με τους ιδιωτικούς οπαδικούς στρατούς του κάθε μεγαλοκαπιταλιστή, οι τελικοί είτε γίνονται εν μέσω συγκρούσεων μεταξύ των αντίπαλων οπαδών είτε θα γίνονται μόνο με την παρουσία μαθητών (από την πλευρά της ΕΟΚ υπάρχει η σκέψη, εφόσον διεξαχθεί ομαλά ο φετινός τελικός, η συγκεκριμένη απόφαση να εφαρμοστεί και το επόμενα χρόνια).

Το βουντού ονομάζεται Troupleka Milika, κοστίζει 525 ευρώ και εγγυάται ότι θα γίνεις πρώτος σκόρερ στην ομάδα σου. Αρκεί να βρεις τον κατάλληλο μάγο για να τακτοποιήσει τα διαδικαστικά και για 9 ημέρες να απέχεις από το σεξ και να κοιμάσαι φορώντας μόνο ένα κομμάτι ύφασμα που θα καλύπτει τα γεννητικά σου όργανα.

Στην υπόθεση του Ζουράρι, η στήλη θα καταθέσει τη δική της «αιρετική» άποψη. Οσο και αν ακουστεί παράξενο σε κάποιους, ο πρώην υφυπουργός Παιδείας είναι πιθανό μακροπρόθεσμα να κερδίσει περισσότερα από αυτά που έχασε λόγω των δηλώσεών του. Ολοι παραδέχονται ότι κατά καιρούς έχει κάνει δηλώσεις μεγαλύτερης βαρύτητας από αυτή που έχει ένα γηπεδικό σύνθημα και ένα ανέκδοτο, χωρίς να έχει δημιουργηθεί ντόρος και χωρίς να σηκωθεί κουρνιαχτός. Οταν όμως προσβλήθηκαν τα «όσια» και τα «ιερά» των οπαδών του Ολυμπιακού και του Αρη, ξαφνικά άπαντες θυμήθηκαν ποιος είναι ο Ζουράρις και απαίτησαν την αποπομπή του από την κυβέρνηση.

Θα σχολιάσουμε δυο βασικές πτυχές της υπόθεσης. Η πρώτη αφορά τον πυρήνα της επιχειρηματολογίας του δημοσιογραφικού εσμού, που υποστήριζε ότι δεν έχει το απαραίτητο κύρος για να βρίσκεται στην κυβέρνηση. Η πλειοψηφία του παραδέχεται ότι αυτά που δήλωσε ο Ζουράρις ακούγονται καθημερινά στα καφενεία της βόρειας Ελλάδας από τους οπαδούς του ΠΑΟΚ, αλλά και από τους Αρειανούς στο σκέλος που αφορά το σύνθημα για τους ερυθρόλευκους οπαδούς. Προβάλλουν όμως το επιχείρημα ότι είναι διαφορετικό να λέει κάτι ένας απλός πολίτης και διαφορετικό να το λέει ένα κυβερνητικό στέλεχος. Σε απλά ελληνικά το «έγκλημα» που έκανε ο Ζουράρις και για το οποίο θα έπρεπε να απομακρυνθεί από την κυβέρνηση είναι ότι εξίσωσε το «επίπεδο» του κυβερνητικού στελέχους, με το επίπεδο ενός χουλιγκάνου της Τούμπας.

Δηλαδή, ρε παλικάρια, μέχρι τη στιγμή των δηλώσεων του ήταν σοβαρός και διέθετε κύρος και προσωπικότητα που του επέτρεπαν να κατέχει τη θέση του υφυπουργού; Και τη σοβαρότητά του την έχασε, άρα θα έπρεπε να χάσει και τη θέση του, εξαιτίας των συγκεκριμένων δηλώσεών του; Οσο κι αν προσπαθείτε, δε θα καταφέρετε να πείσετε. Αυτός ήταν, είναι και θα είναι ο Ζουράρις και αν κάτι άλλαξε είναι η δική σας συμπεριφορά απέναντί του. Το στυλάκι του και οι ακαταλαβίστικες αρχαιοελληνικούρες του «πουλούσαν» και γι' αυτό ήταν συχνά-πυκνά καλεσμένος με την ιδιότητα του βουλευτή και του υφυπουργού σε διαφορές εκπομπές για να προσφέρει γέλιο και θέαμα. Συνεπώς, θα πρέπει να βρείτε κάποιο άλλο αφήγημα για να μας πείσετε, αφού το επιχείρημα περί «σοβαρότητας και κύρους» δεν είναι ισχυρό.

Η δεύτερη αφορά στις αντιδράσεις των θιγόμενων από τις δηλώσεις Ζουράρι. Διαβάζοντας τις ανακοινώσεις της ερυθρόλευκης και της κιτρινόμαυρης ΠΑΕ, αυτό που αποκομίζουμε είναι ότι ο «κόσμος» των δυο ομάδων θα τον τιμωρήσει με τον τρόπο που «πονάει» ένας πολιτικός, δηλαδή δε θα τον «σταυρώσει», ενώ θα ασκήσει πιέσεις για να μην τον συμπεριλάβει κανένα κόμμα στα ψηφοδέλτιά του. Αν όμως δεχτούμε ότι η πλειοψηφία των φιλάθλων μιας ομάδας καθορίζει την ψήφο της με βασικό κριτήριο την οπαδική προτίμηση, τότε ο Ζουράρις στις επόμενες εκλογές θα πρέπει να γίνει μήλον της έριδος ανάμεσα στα κόμματα που θα «σκοτώνονται» για να τον εντάξουν στο ψηφοδέλτιο της Θεσσαλονίκης. Ο λόγος είναι πολύ απλός. Οι οπαδοί του ΠΑΟΚ, οι οποίοι στις μεταξύ τους συνομιλίες τον αποθεώνουν για το κράξιμο στους «γαύρους» και τα «σκουλήκια», είναι πολύ περισσότεροι από αυτούς του Ολυμπιακού και του Αρη. Ο Ζουράρις δεν έχει κρύψει τα οπαδικά του αισθήματα, είναι θαμώνας στην Τούμπα, έχει και στο παρελθόν μιλήσει απαξιωτικά για τον Ολυμπιακό, έχει δεσμούς με τους οπαδούς του ΠΑΟΚ και όλα αυτά συνηγορούν -κατά την ταπεινή άποψη της στήλης- στην άποψη ότι η πρόσφατη «περιπέτειά» του θα ενισχύσει αυτούς τους δεσμούς και θα τον κάνει περισσότερο αγαπητό και οικείο στις τάξεις των απανταχού ΠΑΟΚτζήδων.

Αν κάτι πρέπει να κρατήσουμε από την υπόθεση, είναι η επιβεβαίωση ότι στην κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ είναι έντονη η έλλειψη σοβαρότητας. Το βασικό της σλόγκαν είναι «κάνω τα πάντα για να μείνω στην εξουσία». Και βέβαια, είναι ξεφτίλα να ανεβοκατεβαίνουν υπουργοί όχι γιατί ψηφίζουν μνημόνια και νόμους που τσακίζουν κατακτήσεις και δικαιώματα του λαού και της νεολαίας, αλλά για τις οπαδικές τους προτιμήσεις και γιατί λένε δημόσια αυτά που συζητιούνται καθημερινά στα καφενεία και τα οπαδικά στέκια.

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

Dixi et salvavi animam meam

ΚΑΙ μνημόνιο έχουμε ΚΑΙ μνημονικό διαθέτουμε

Με τόσα ψέματα που έντυσε τις λέξεις

που να πιστέψεις αυτά που λέει η Μπέτυ κι ο Αλέξης

Ιστορούμε γελώντας / το μέλλον των νεκρών επιγόνων. / Αφοβες ερινύες, / με το ψεγάδι / στη σχισμή του στόματος.

➤ Κάποιος να πληροφορήσει την εφημερίδα «The Athens Review of Books» (φύλλο Δεκέμβρη 2017) ότι ο Ναπολέων Σουκατζίδης ήταν κομμουνιστής.

➤ Και να πληροφορήσει ωσαύτως τον κ. Μ.Β. ότι δεν υπήρξε «Καθεστώς Μεταξά», αλλά φασιστική δικτατορία Μεταξά.

➤ «Για τις μάζες το ΚΚΕ σαν θεωρία και σαν πολιτικό κίνημα, πρέπει να είναι "κοινωνικός εχθρός", ενώ η συνεργασία των αστικών κομμάτων με το ΚΚΕ, οδηγεί εις την νομιμοποίησιν του κομμουνισμού εις την συνείδησιν των μαζών» (Γεώργιος Παπανδρέου, «Εθνος», 16-5-1936). Εχει και συνέχεια: «Φθάνει να επακολουθήσουν ακόμη ολίγαι αιματηραί απεργίαι, εις τας οποίας να εμφανισθούν, ηγούμενοι του αγώνος, οι αντιπρόσωποι του κομμουνισμού διά να διακινδυνεύσουν αι λαϊκαί ελευθερίαι». Παραμονές, σχεδόν, της φασιστικής βασιλομεταξικής δικτατορίας...

➤ «Ο κόσμος δεν έχει ανάγκη της ασυδοσίας των δημαγωγών της αριστεράς διά την διευθέτησιν των πολιτικών πραγμάτων της χώρας» (Γεώργιος Παπανδρέου, στη συνεδρίαση της Κοινοβουλευτικής Επιτροπής Εξουσιοδοτήσεων, δημοσίευση «Ριζοσπάστης», 25-6-1936). Στις 4 Αυγούστου 1936 ο φασίστας Μεταξάς έσωζε την Ελλάδα...

➤ Ικανοποιημένος ο Ριζοσπάστης (16/1/2018, πρώτη σελίδα): «Μπορεί το πολυνομοσχέδιο με αιχμή το απεργιακό δικαίωμα να ψηφίστηκε στη Βουλή, "καταψηφίστηκε" όμως από χιλιάδες εργαζομένους...». Η διαμορφωμένη, πλέον, πραγματικότητα είναι ζοφερή: τσάκισμα του δικαιώματος της απεργίας. Επειδή «η ιστορία γράφεται με ανυπακοή» (κατά Περισσόν) και όχι με τις (του Περισσού) ανέξοδες συγκεντρώσεις (χωρίς σπάσιμο τζαμαριών, ε;) δικαιούμεθα «για να» ομιλούμε (κατά Μένιον) για σταθερή γραμμή εκτόνωσης και της υποψίας σκιρτήματος...

➤ Βάρβαρο πολυνομοσχέδιο-μαχαίρι, γροθιά στο μαχαίρι χρειάζεται!

➤ «Οι νόμοι σας θα ανατραπούν στην πράξη!» (Δ. Κουτσούμπας, στη... Βουλή). Το 'χουμε ξαναδεί το έργο με τους νόμους του «κάτσε-καλά, Γεράσιμε» Γεράσιμου Αρσένη και το περιβόητο ΣΑΣΑ... Είπαμε: ΚΑΙ μνημονικό διαθέτουμε.

➤ Την πέταξε (ε, να μην την πετάξει;) την παπαριά του σχετικά με την προσχώρηση της (πρώην) Ενωσιτοκεντρίτισσας, κατόπιν ανεξάρτητης βουλευτίνας Θ. Μεγαλοοικονόμου στην Κ.Ο. του Σύριζα: «Πίσω από τις κοινοβουλευτικές ενισχύσεις, η θετική μεταστροφή στους πολίτες». Κ. Ζαχαριάδης, δήλωση στο σταθμό «Στο Κόκκινο». Μωραίνει Κύριος...

➤ Ενωση Κεντρώων: φύλλα-φτερά.

➤ Εποχή μεταγραφών.

➤ Μη ποδοσφαιρικών.

➤ Για 20.000 ανέργους και την «πρώτη πρόσληψή τους» μίλησε η διευθύντρια του ΟΑΕΔ Μ. Καραμεσίνη. Ο ΟΑΕΔ επιδοτεί το 50% της αμοιβής των (υποψήφιων...) εργαζομένων αλλά ΚΑΙ τις εργοδοτικές εισφορές... Οι εργαζόμενοι επιδοτούν τους καπιταλιστές, δηλαδή: Ya basta!

➤ «Κάθειρξη 25 ετών για παιδεραστία»: ο νους μας πήγε σε γνωστό πρόσωπο της μουσικής βιομηχανίας. Λαθέψαμε...

➤ Σε ποιον πολιτικό χώρο να πρόσκειται, άραγε, ο Χρ. Λεοντής; (Θυμόμαστε την φωτό από τη «συναυλία-αφιέρωμα στο μεγάλο συνθέτη Χρήστο Λεοντή» στην Αίθουσα Συνεδρίων του Περισσού «Κ»ΚΕ) – βλ. Ριζοσπάστη, 7/6/2016, όπου μαζί με τον Λεοντή φιγουράρουν οι Δ. Κουτσούμπας, ΓΓ της ΚΕ του Περισσού, Νίκος Σοφιανός, μέλος του ΠΓ και Ελένη Μηλιαρονικολάκη, μέλος της ΚΕ και υπεύθυνη του Τμήματος Πολιτισμού.

➤ Κι αυτές για την Ελλάδα, ρε γαμώτο...

➤ Το μέλι, το δάχτυλο, η γλύκα.

➤ Και σύ, φάε σκατά, λαέ.

➤ «Στοιχεία συστήματος "ΕΡΓΑΝΗ" για το 2017 - Απογειώνεται η απασχόληση "λάστιχο" με ημερομηνία λήξης» (Ριζοσπάστης, 16/1/2018) – Speak of the devil!: «Πληροφοριακό Σύστημα Εργάνη – Εργαλείο συγκάλυψης της εικόνας της απασχόλησης και των χρεών των καπιταλιστών προς τα Ταμεία» (ΚΟΝΤΡΑ, 13/1/2018).

➤ Κρατήστε το (δική μας υπογράμμιση): «**Το μήνυμα παραδόθηκε**: Κάτω τα ξερά σας από την απεργία», Ριζοσπάστης, 10/1/2018.

➤ Ο Μπάμπης της Τσεχίας: ψήφος εμπιστοσύνης γιοκ.

➤ Στουρνάρας ο απτόητος.

➤ «Προτεραιότητα η προώθηση ποιοτικών προϊόντων στις διεθνείς αγορές» - τάδε έφη ο Υ.Α.Τ. (Υπουργός Αγροτικού Τεπατώματος) Β. Αποστόλου. Δοξάστε τον!

➤ Ενώ το 10μηνο Γενάρη – Οκτώβρη 2017 η οικοδομική δραστηριότητα (σε όγκο) παρουσιάζει αύξηση 23,4% σε σχέση με το αντίστοιχο 10μηνο του 2016, η (ηλεκτρονική) ΑΥΓΗ διαλέγει έναν (1) μόνο μήνα για να κάνει λόγο για αύξηση (τον Οκτώβρη 2017) 96,7% (σε σχέση με τον Οκτώβρη του 2016). Για όσους δεν προσέχουν τι διαβάζουν.

➤ «Νεαρός σοφός» ο Τσίπρας κατά Ζουράριν. Ζουρλάρης είναι, ό,τι θέλει λέει.

➤ Εγώ περνάω φίνα, θέλει να μας πει ο χορτάτος κ. Κοσμάς Βίδος (BHmagazino, 14/1/2018) με το πόνημά του «Η απόλαυση του ψωνίζειν».

➤ Εκλογές για πρόεδρο Φινλανδίας: άλλη μια αποστειρωμένη χώρα.

➤ Για να 'χουμε ένα κεραμίδι πάνω απ' το κεφάλι μας (φάγαμε την κεραμίδα κατακέφαλα).

➤ Πώς την είδε ο homo Pretenderius; Τουρλού, ο Δ. Γληνός με τον Κ. Τσάτσο και τον Ε. Παπανούτσο. (tanea.gr/opinions/all-opinions/article/5506762/symptwma/).

➤ 30 του Γενάρη στο Σολούν ο σιωνιστής πρόεδρος του Ισραήλ.

➤ Να μην ξεχνάμε.

➤ Πάνω στη γη
υπάρχουν πενήντα χιλιάδες νεκροί που δεν έκλαψε κανείς
άταφοι
πάνω στη γη
πενήντα χιλιάδες νεκροί
άκλαυτοι.
Χίλιες Γκέρνικα κι η κραυγή
των πινέλων του Ορόθκο και του Σικέιρος
μια σιωπή με τις διαστάσεις της θάλασσας
σα νάπεφτε βροχή από αίμα
σα να τεντώνονταν οι τρίχες από ανατριχίλα
πανύψηλα χορτάρια
σα να καταδίκαζαν τα στόματα
στην κατάλληλη στιγμή
των πενήντα χιλιάδων νεκρών
τους ζωντανούς όλης της γης
(Φερνάνδο Κόστα Ανδράσε: «40 ποίημα ενός άσματος καταγγελίας»).

Βασίλης

Αυτή είναι μεταγραφή!

Θα αρκούσε το γεγονός ότι η ιδιοκτήτρια καταστήματος τουριστικών ειδών στα Κύθηρα εκλέχτηκε με το κόμμα του Λεβέντη. Αξίζει, όμως, τον κόπο να ρίξουμε μια ενδελεχέστερη ματιά στην προσωπικότητά της, για να αντιληφθούμε πόσο... σημαντικό είναι που μεταπήδησε στον ΣΥΡΙΖΑ. Μια μικρή περιήγηση στη σελίδα της στο facebook αποκαλύπτει όχι απλώς... περιβόλι, αλλά την Εδέμ.

28 Απριλίου 2016: Η Θεοδώρα Μεγαλοοικονόμου φωτογραφίζει και παρουσιάζει το φιλανθρωπικό της έργο: «Σήμερα προσέφερα μια μικρή βοήθεια σε τρόφιμα για 50 οικογένειες του Περάματος που έχουν ανάγκη. Συγχαρητήρια και στον Δήμαρχο κ. Λαγουδάκη για την κοινωνική του προσφορά».

17 Απριλίου 2016: Η Θεοδώρα Μεγαλοοικονόμου εγκαινιάζει το πολιτικό της γραφείο, παρουσία του προέδρου Λεβέντη και σύσσωμης της ΚΟ της Ενωσης Κεντρώων. Η τούρτα που κόβει μαζί με τον πρόεδρο είναι «πιστό αντίγραφο της Βουλής των Ελλήνων», ενώ στο «περιστύλιο» γράφει «51%», το ποσοστό που θα συγκεντρώσει η Ενωση Κεντρώων στις επόμενες εκλογές.

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ Η αφίσα κολλήθηκε στη Θήβα. Κάθε άνθρωπος με στοιχειώδη ευαισθησία θα έπρεπε να τη χειροκροτήσει. Κάποιοι, όμως, όχι μόνο δε χάρηκαν με την αφίσα και το περιεχόμενό της, αλλά κήρυξαν και τον πόλεμο στους εκδότες της αφίσας. Ο Σύλλογος Γονέων & Κηδεμόνων του 8ου Δημοτικού Σχολείου Θήβας έστειλε στη συλλογικότητα του αυτοδιαχειριζόμενου πολιτικού – κοινωνικού και πολιτιστικού χώρου «Η Σφήνα» μια επιστολή που έχει τη μορφή εξώδικου. *«Ο χώρος του σχολείου»*, αναφέρει η επιστολή, *«θα πρέπει να είναι υποδειγματικός και ανεπηρέαστος από καταστάσεις και γεγονότα, τα οποία δημιουργούν κακές εντυπώσεις ή μπορεί να επηρεάσουν με αρνητικό τρόπο την καρδιά και την σκέψη των παιδιών. Για αυτούς τους λόγους θα πρέπει ο χώρος του σχολείου να διατηρείται όσο το δυνατόν περισσότερο καθαρός και πολιτισμένος σε όλα τα επίπεδα, τόσο κυριολεκτικά όσο και μεταφορικά. Η εικόνα ενός σχολείου γεμάτου αφίσες τοποθετημένες τυχαία, σε οποιαδήποτε επιφάνεια είναι ελεύθερη, αποτελεί εικόνα τριτοκοσμικής χώρας και σίγουρα δεν θυμίζει σε τίποτα πολιτισμό και πολιτισμένη κοινωνία»*. Μετά από αυτού του τύπου τη συντηρητική μπουρδολογία, ακολουθεί η ανατριχιαστική κατακλείδα: *«Παρακαλούμε λοιπόν να λάβετε υπόψη σας όλα τα προηγούμενα και αφού αναλογιστείτε το μέγεθος των ευθυνών σας, να προβείτε άμεσα στην αποκατάσταση του χώρου, με την **άμεση αφαίρεση των αφισών από τον χώρο του σχολείου** (σ.σ. η έμφαση και η υπογράμμιση στο πρωτότυπο) και με την **γραπτή δέσμευσή σας απέναντί μας** (σ.σ. η έμφαση δική μας), ότι δεν θα προβείτε εκ νέου στην τοποθέτηση αφισών ή στην πρόκληση άλλης βλάβης στον χώρο του σχολείου»*. Φυσικά, δεν είναι η αφισοκόλληση στη μάντρα του σχολείου που τους ενόχλησε. Αν ήταν αυτό, δε θα μιλούσαν για πλήγμα στην καρδιά και τη σκέψη των παιδιών, τα οποία σε κάθε τους βήμα βλέπουν δεκάδες αφίσες που διαφημίζουν σκυλάδικα, εμπορικά καταστήματα, προϊόντα life style κτλ. και έχουν συνηθίσει αυτές τις εικόνες (ας μη μιλήσουμε καλύτερα για την τηλεοπτική διαφήμιση με την οποία κατακλύζονται ή για τη διαδικτυακή διαφήμιση). Το μήνυμα της συγκεκριμένης αφίσας είναι που τους ενόχλησε. Η αλληλεγγύη στα προσφυγόπουλα και το μήνυμα ότι τα σχολεία πρέπει να είναι μια ανοιχτή αγκαλιά γι' αυτά τα παιδιά του πολέμου είναι που -κατά την κρίση του συγκεκριμένου Συλλόγου Γονέων και Κηδεμόνων- θα κάνει ζημιά στην καρδιά και τη σκέψη των παιδιών. *«Στην αφίσα που τόσο προκαλεί και καταστρέφει την κτιριακή υποδομή όπως λέτε υπάρχουν μάλιστα τα αιτήματα για καλύτερη παιδεία και η Σφήνα είναι μια συλλογικότητα που πολεμά με όλα τα μέσα την απάθεια και την μοιρολατρία αντιτάσσοντας την διεκδίκηση και τον αγώνα»*, απάντησε η συλλογικότητα. Και συνέχισε: *«Εσείς μια αφίσα με το παραπάνω μήνυμα αλληλεγγύης ενάντια στο μίσος και το ρατσισμό τη θεωρείτε "καταστροφή και ρύπανση". Εμείς τη θεωρούμε στολίδι»*. Η απάντηση της «Σφήνας» κλείνει με το εξής υστερόγραφο: *«Παρ' όλα αυτά, αν μια συνέλευση των γονέων και ο σύλλογος υιοθετήσει το περιεχόμενο και το μήνυμα αλληλεγγύης της αφίσας και υποδεχτεί τα παιδιά των προσφύγων και μεταναστών με μια ανοιχτή αγκαλιά, η αφίσα θα είναι περιττή και θα έρθουμε να τη βγάλουμε»*. Το δίλημμα αντιστράφηκε.

Η «Κόντρα» δεν έχει άλλο στήριγμα εκτός από τους αναγνώστες της. Η δική σας οικονομική ενίσχυση εξασφαλίζει την απρόσκοπτη κυκλοφορία της.

Το μετα-Μνημόνιο θα είναι

Μνημόνιο, χωρίς δανεικά από τους ευρωπαϊκούς μηχανισμούς

Ένα μπαράζ δημοσιευμάτων σε γερμανικές εφημερίδες τις τελευταίες μέρες μπορεί να θεωρηθεί ως προανάκρουσμα γι' αυτά που θ' αντιμετωπίσουν οι Τσιπραίοι, μόλις η Γερμανία αποκτήσει κανονική κυβέρνηση και αρχίσουν οι διαπραγματεύσεις για το καθεστώς της μετα-μνημονιακής περιόδου.

Στο προηγούμενο φύλλο παραθέσαμε απόσπασμα από άρθρο της «Χάντελσμπλατ» χαρακτηρίζοντάς το πατσαβούρα στα μούτρα των Τσιπραίων, καθώς έγραφε τα εξής: *«Η χώρα χρειάζεται να κάνει πολλά για να ξανακερδίσει την εμπιστοσύνη, εάν από τον Αύγουστο θέλει να αναχρηματοδοτηθεί πλήρως από τις αγορές. Ο Τσίπρας υπόσχεται στους οπαδούς του ότι τον Αύγουστο η χώρα θα σπάσει τα δεσμά από τα προγράμματα λιτότητας και θα εκδιώξει τους μισητούς δανειστές για πάντα από την Αθήνα. Αλλά αυτό είναι αυταπάτη. Γιατί έχει δεσμευτεί απέναντι στους δανειστές και με άλλα μέτρα λιτότητας μέχρι το 2022. Το 80% του ελληνικού κρατικού χρέους βρίσκεται στα χέρια δημοσίων δανειστών. Συνολικά 248 δισ. ευρώ κρατούν ευρωπαίοι δανειστές, άλλα 13 δισ. ευρώ χρωστά η Ελλάδα στο ΔΝΤ. Αρα η Αθήνα θα παραμείνει υπό την επιτήρηση των δανειστών μέχρι να αποπληρώσει το χρέος της, που με τα σημερινά επιτόκια θα διαρκέσει μέχρι το 2059».*

Η «Χάνοβερσε Αλγκεμάινε Τσάιτουνγκ», σε ανταπόκρισή της από την Αθήνα ξεκίνησε με χοντροκομμένο δούλεμα: *«Είναι ειρωνεία της τύχης ότι η Ελλάδα τα καταφέρνει τώρα υπό τον αριστερό λαϊκιστή Αλέξη Τσίπρα. Διότι δεν είναι άλλος από τον Τσίπρα ο οποίος πριν από τρία χρόνια είχε υποσχεθεί στους οπαδούς του να "σκίσει" τα μνημόνια, να σταματήσει την αποπληρωμή των δανείων και να διώξει για πάντα από την Αθήνα τη μισητή Τρόικα. Αυτά έμειναν ανεκπλήρωτες υποσχέσεις. Ακόμη χειρότερα: αφότου ο Τσίπρας και ο εκκεντρικός υπουργός του των Οικονομικών Γιάνης Βαρουφάκης οδήγησαν τη χώρα στο γκρεμό, δεν τους έμενε καμία άλλη επιλογή παρά η άνευ όρων συνθηκολόγηση με τις απαιτήσεις των δανειστών».*

Μετά το δούλεμα, ακολουθεί το «ζουμί»: Ο Τσίπρας δεν πιστεύει στην πολιτική που ακολουθεί, κι αυτό *«θα μπορούσε να αναδειχθεί σε πρόβλημα, όταν η Ελλάδα βγει από το πρόγραμμα τον Αύγουστο».* Στο ερώτημα αν ο Τσίπρας «θα πάρει πίσω τις μεταρρυθμίσεις», η φυλλάδα απαντά: *«Δε θα ήταν φρόνιμο να πράξει κάτι τέτοιο διότι δεν θα είναι μόνο οι δανειστές που θα παρακολουθούν τη χώρα. Κυρίως οι αγορές θα παρακολουθούν την Αθήνα. Καταθέτες και επενδυτές θα εξετάσουν επακριβώς εάν η ελληνική κυβέρνηση συνεχίσει το πρόγραμμα μεταρρυθμίσεων και εξυγίανσης. Εάν η Ελλάδα υιοθετήσει και πάλι τις παλιές κακές συνήθειες τότε θα χαθεί η εμπιστοσύνη που με τόσο κόπο κερδήθηκε αλλά και η πρόσβαση στις αγορές».*

Πιο ήπια στις διατυπώσεις της, αλλά το ίδιο επιθετική επί της ουσίας, η «Ζιντόιτσε Τσάιτουνγκ», σε άρθρο με τον χαρακτηριστικό τίτλο «Μια χώρα δίχως όραμα», επισημαίνει ότι ο Τσίπρας ευχαρίστως θα έκανε το βήμα προς την «ελευθερία», για να δει να ανακάμπτουν τα ποσοστά του, αλλά τα δύσκολα θ' αρχίσουν μετά. Επιτίθεται στη ρητορική του Τσίπρα ως εξής: *«Όλη του η προοπτική περιστρέφεται γύρω από το τέλος της Τρόικας. Δεν αναφέρεται στο πώς θα συνεχιστεί η κατάσταση. Εχει ο Τσίπρας όραμα για τα επόμενα χρόνια; Η χώρα θα συνεχίσει να έχει υψηλό χρέος και μετά τον Αύγουστο. Ναι, υπάρχουν σημάδια ανάκαμψης. Ομως αυτά είναι τα πρώτα εύθραυστα σημάδια. Η κατεύθυνση είναι σωστή ωστόσο η κρίση δεν έχει ξεπεραστεί. Οι Ελληνες κατάφεραν πολλά, αλλά απομένει ένας δύσκολος δρόμος».*

«Ελευθερία για την Ελλάδα;» είναι ο χαρακτηριστικός τίτλος άρθρου της «Φρανκφούρτερ Αλγκεμάινε Τσάιτουνγκ». Σημειώνει πως *«η φήμη ότι θα μπορούσε να είναι αυτός που θα διώξει τους ξένους επιτηρητές, θα είναι η ιστορία επιτυχίας που [ο Τσίπρας] ελπίζει να του δώσει ώθηση για τις επόμενες εκλογές»* και σημειώνει με αξιοσημείωτη για γερμανικό έντυπο ηπιότητα: *«Θα μπορούσε πράγματι να γίνει κάτι τέτοιο διότι δεν είναι μόνο η Ελλάδα που δεν θα είχε συμφέρον από ένα τέταρτο πρόγραμμα βοήθειας. Η χώρα συνεχίζει να είναι υπερχρεωμένη, αλλά επειδή η αποπληρωμή των ευρωπαϊκών δανείων τοποθετείται στο απώτερο μέλλον, θα γίνει και πάλι πρόβλημα όταν ο Τσίπρας και άλλοι σημερινοί πολιτικοί δεν θα παίζουν πλέον ρόλο στην ενεργό πολιτική».*

Τον χορό αυτής της εβδομάδας έκλεισε με συνέντευξή του στην «Καθημερινή» ο απερχόμενος πρόεδρος του EuroWorkingGroup Τόμας Βίζερ, ο οποίος -με τον τεχνοκρατικό κυνισμό που τον χαρακτηρίζει- είπε: *«Εάν υπάρξει περαιτέρω ελάφρυνση του χρέους μετά το τέλος του προγράμματος, τότε λογικό είναι να επιτευχθεί κάποια **περαιτέρω συμφωνία**».*

Δεν είπε, φυσικά, τίποτα καινούργιο ο Βίζερ. Τα έχουν πει ένα σωρό άλλοι ευρωπαίοι αξιωματούχοι αυτά: θα προχωρήσουμε στη συγκεκριμενοποίηση των μεσοπρόθεσμων μέτρων για το χρέος υπό όρους. Αυτοί οι όροι θα περιλαμβάνουν «ρήτρα μη επιστροφής» και «ρήτρα υλοποίησης μεταρρυθμίσεων», βάσει της οποίας θα γίνονται περιοδικές αναδιαρθρώσεις του χρέους, το οποίο δε θα αναδιαρθρωθεί άπαξ για όλη την περίοδο λήξης του.

Οι εκπρόσωποι των ιμπεριαλιστών δανειστών λένε αυτό που μπορεί να συνάγει κανείς και με μια οικονομική ανάλυση, παίρνοντας υπόψη του τις σχέσεις εξάρτησης της Ελλάδας από τις ιμπεριαλιστικές χώρες. Το μετα-Μνημόνιο θα είναι ένα Μνημόνιο που δε θα συνοδεύεται από νέα δανεικά από τους ευρωπαϊκούς μηχανισμούς. Τα νέα δάνεια για την αποπληρωμή των παλιών θα πρέπει να αναζητούνται από τις «αγορές». Οι σημερινοί δανειστές, δηλαδή οι ιμπεριαλιστές της Ευρωζώνης, θα ασκούν πλήρη επιτροπεία επί του ελληνικού κράτους, για να εξασφαλίζουν από τη μια την ομαλή αποπληρωμή των δανείων τους και από την άλλη τη συνέχιση της κινεζοποίησης.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»
ετήσια συνδρομή 85 €
εξάμηνη συνδρομή 45€
λογαριασμός ΕΤΕ:
10087804638

ΚΟΝΤΡΑ
ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898
http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr
Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή
Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης
Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σπηλιάς 5, Μεταμόρφωση

βαθύ κόκκινο

Ουσία και φληναφήματα

Ο Τσακαλώτος αρθρογραφεί στον διεθνή αστικό Τύπο. Πρώτα στους Financial Times, μετά στη Le Monde. Και τι γράφει; Φληναφήματα περί της ανάγκης εμβάθυνσης της ΕΕ και της ενίσχυσης της κοινωνικής της διάστασης. Πράγματα τετριμμένα, χιλιοειπωμένα, κυρίως από τους σοσιαλδημοκράτες πολιτικούς, αλλά όχι μόνον απ' αυτούς. Οσοι προβάλλονται ως «φεντεραλιστές», δηλαδή ως αντίπαλοι των «εθνοκεντρικών», θα διανθίσουν και με μερικές πινελιές «κοινωνικής ευαισθησίας» τον λόγο τους.

Αυτό απαιτεί η εποχή (όπως πριν μερικά χρόνια απαιτούσε τη συνεχή επανάληψη των δογμάτων του σκληρού νεοφιλελευθερισμού). Ο σκληρός νεοφιλελευθερισμός αποτελεί ήδη καθεστώς «καθ' άπασαν την επικράτειαν της Ευρωλάνδης», οι συνέπειές του φουσκώνουν τα πανιά των κάθε είδους ακροδεξιών «ευρωσκεπτικιστών», «εθνοκεντριστών» κτλ., οπότε οι πολιτικοί ηγέτες των δύο μεγάλων πολιτικών ρευμάτων, χριστιανοδημοκράτες και σοσιαλδημοκράτες, είναι αναγκασμένοι να επιστρατεύσουν ως αντίβαρο την κοινωνιστική φλυαρία.

Ο Τσακαλώτος είναι το... εξωτικό μπαχαρικό στη σαλάτα (των σοσιαλδημοκρατών κυρίως). Στις ευρωπαϊκές χώρες περνιέται για αριστερός (οι λαοί εκεί δεν έχουν τη δική μας εμπειρία). Γι' αυτό του δίνουν βήμα στα μεγάλα ευρωπαϊκά έντυπα. Δεν τους ενδιαφέρει η (κάθε άλλο παρά πρωτότυπη) μπουρδολογία του, αλλά το πρόσωπο που την επαναλαμβάνει: ένας «αριστερός» δείχνει αμέριστο ενδιαφέρον για το βάθεμα της «ευρωπαϊκής ενοποίησης» και ζητά την ενότητα όλων των «φεντεραλιστικών» πολιτικών ρευμάτων (χριστιανοδημοκρατών, σοσιαλδημοκρατών, «αριστερών») ενάντια «στον δεξιό λαϊκισμό και τις εθνικιστικές φυγόκεντρες δυνάμεις στην Ευρώπη».

Σημασία έχει το χάραγμα αυτής της βασικής διαχωριστικής γραμμής, τα υπόλοιπα, οι διαφορές ανάμεσα στα πολιτικά ρεύματα των «φεντεραλιστών», είναι ζητήματα προς συζήτηση στα αρμόδια όργανα της ΕΕ, στα οποία θα διαμορφωθούν οι πλειοψηφίες και οι μειοψηφίες.

Δε θ' ασχοληθούμε, βέβαια, μ' αυτή τη μπουρδολογία. Ενα σημείο ξεχωρίσαμε από το άρθρο του Τσακαλώτου στη Le Monde και αυτό θέλουμε να σχολιάσουμε. Ο Τσακαλώτος χαρακτηρίζει «φιλόδοξο εγχείρημα» τη «μεταρρύθμιση της οικονομικής και χρηματοπιστωτικής αρχιτεκτονικής της Ευρώπης». Τάσσεται υπέρ της μετατροπής του ESM σε Ευρωπαϊκό Νομισματικό Ταμείο και θεωρεί ότι έχει επιτευχθεί η «μείωση του κινδύνου», την οποία επικαλούνται «ορισμένα ευρωπαϊκά κράτη-μέλη του Βορρά» (η Γερμανία και οι σύμμαχοί της, δηλαδή).

Αφού υπενθυμίσει -βάζοντας θετικό πρόσημο- την «Οδηγία για την Ανάκαμψη και Εξυγίανση των Τραπεζών (BRRD)», που «μείωσε τους κινδύνους», υπενθυμίζει και ένα γεγονός... ελληνικού ενδιαφέροντος: *«Και από την ελληνική πλευρά, υπήρξε ήδη πολύ μεγάλος διαμερισμός των κινδύνων καθώς το πρώτο πρόγραμμα προσαρμογής το 2010 βοήθησε τις τράπεζες της βόρειας Ευρώπης, κυρίως μέσω του προγράμματος αγοράς χρεογράφων της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ), το οποίο και επέτρεψε στις τράπεζες αυτές να μεταβιβάσουν τα ελληνικά ομόλογα στις κεντρικές τους τράπεζες».*

Το γεγονός πράγματι συνέβη. Οι μεγάλες ευρωπαϊκές τράπεζες ξεφορτώθηκαν τα «τοξικά» ελληνικά ομόλογα. Το βάρος, όμως, δεν μεταβιβάστηκε στις κεντρικές τράπεζες των ευρωπαϊκών χωρών, όπως ξεδιάντροπα γράφει ο Τσακαλώτος, αλλά στις πλάτες του ελληνικού λαού, που τον βύθισαν σ' έναν εφιάλτη διαρκείας.

Μέχρι πρότινος, ο ΣΥΡΙΖΑ κατήγγειλε αυτή τη διαδικασία. Τώρα, την παρουσιάζει περήφανα ως διαδικασία σταθεροποίησης του ευρωπαϊκού τραπεζικού συστήματος και «μείωσης του κινδύνου»!

Π.Γ.